ኦሪት ዘመሳፍንት

ምዕራፍ ፩ ።

፩ ወኮነ እምድኅረ ሞተ ኢያሱ ተስእሉ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር እንዘ ይብሉ መኑ የዐርግ ለነ ኀበ ከናኔዎን መልእክ ዘይትቃተሎሙ ለነ ።
፪ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ይሁዳ ይዕርግ ወናሁ አግበእክዋ ለምድር ውስተ እዴሁ ።
፫ ወይቤሎ ይሁዳ ለስምዖን እኁሁ ዕርግ ምስሌየ በውስተ መክፈልትየ ወንትቃተሎሙ ለከነአን ወእሐውር አነኒ ምስሌከ በውስተ መክፈልትከ ወሖረ ስምዖን ምስሌሁ ።
፬ ወዐርገ ይሁዳ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ለከናኔዎን ወለፌርዜዎን ውስተ እዴሁ ወቀተሎሙ በባዜቅ እልፈ ብእሲ ።
፭ ወረከብዎ ለአዶንቤዜቅ በባዜቅ ወተቃተልዎ ወቀተልዎሙ ለከናኔዎን ወለፌርዜዎን ።
፮ ወጐየ አዶንቤዜቅ ወዴገንዎ ወተለውዎ ወአኀዝዎ ወመተሩ አርእስተ እደዊሁ ወእገሪሁ ።
፯ ወይቤሎሙ አዶንቤዜቅ ዘሰብዓ ነገሥት አርእስተ እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ ምቱራት ሀለዉ እስተጋቢእየ በታሕተ ማእድየ ወበከመ ገበርኩ ከማሁ ፈደየኒ እግዚአብሔር ወወሰድዎ ኢየሩሳሌም ወሞተ በሀየ ።

፰ ወተቃተሉ ደቂቀ ይሁዳ ምስለ ኢየሩሳሌም ወአስተጋብእዋ ወቀተልዋ በአፈ ሐፂን ወአውዐዩ ሀገራ በእሳት ።

፱ ወእምዝ ወረዱ ደቂቀ ይሁዳ ይትቃተልዎሙ ለከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ አድባር ።
፲ ወሖረ ይሁዳ ውስተ ከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ኬብሮን ወወፅኡ ሰብአ ኬብሮን ወተቀበልዎሙ ወስማ ለኬብሮን ትካት ቀርያርበቃሲፌር ወቀተልዎሙ ለሴሲ ወለአኪማን ወለታሜን ትውልደ ኤናቅ ።

፲፩ ወሖሩ እምህየ ኀበ እለ ይነብሩ ዳቤር ፡ ወስማ ለዳቤር ትካት ሀገረ መጽሐፍ ።
፲፪ ወይቤ ካሌብ ለዘቀተላ ለሀገረ መጽሐፍ ወአስተጋብአ እሁብ አስካሃ ወለትየ ትኩኖ ብእሲተ ።
፲፫ ወአስተጋብአ ጎቶንያል ወልደ ቄኔዝ እኁሁ ለካሌብ ዘይንእስ ወወሀቦ አስካሃ ወለቶ ትኩኖ ብእሲተ ።
፲፬ ወሶበ ለሐዊር አምከራ ጎቶንያል ትስአሎ ለአቡሃ ይጻ

ምዕራፍ ፩ ።

ኢያሱ ከሞተ በኋላ እንዲህ ሆነ ፡ ወደ ከናኔዎን ወጥቶ የሚዋጋልን አለቃ ማነው ፤ ብለው የእስራኤል ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጠየቁ ። ዘኁ፡ ፳፯ ፳፩ ።

እግዚአብሔርም ይሁዳ ይዝመት ፡ እነሆ ከነዓንን በእጁ አግብቸለታለሁ አላቸው ። መሳ፡ ፳ ፲፰ ።

ይሁዳም ወንድሙ ስምዖን በኔ ዕጣ ከኔ ጋራ ውጣ ፡ (ዝመት) የከነዓንን ሰዎች እንዋጋቸው ፡ እኔም በንተ ዕጣ ከንተ ጋራ እሄዳለሁ አለው ፡ ስምዖንም ከሱ ጋራ ሄደ ።

ይሁዳም ዘመተ እግዚአብሔርም ፌርዜዎንንና ከናኔዎንን በእጁ ጣላቸው ፡ በባዜቅም አጠፋቸው ፡ እነዚህም እልፍ (ዓሥር ሺሕ) ሰዎች ናቸው ። ፩ ሳሙ፡ ፲፩ ፰ ።

አዶንቤዜቅም አግኝተው ተዋጉት፡ ፌርዜዎንንና ከናኔዎንንም አጠፉዋቸው ።

አዶንቤዜቅም ሸሸ አሳድደውም ያዙት ፡ የእጆቹንና የእግሮቹንም ጣቶች ቈረጡ ።

አዶንቤዜቅ የእግሮቻቸውንና የእጆቻቸውን ጣቶች የተቈረጡ ሰባ ነገሥታት ሰብስቤ ጕልበት ገበታዬን ስመግባቸው ነበር ፡ እኔም እንዳደረግሁ እግዚአብሔር እንደ ዚያው መለሰልኝ (ከፈለኝ) አላቸው ፡ ወደ ኢየሩሳሌምም ወሰዱት ፡ በዚያም ሞተ ። መሳ፡ ፩ ፯ ። ሩት ፪ ፯ ።

የይሁዳም ልጆች ከኢየሩሳሌም ሰዎች ጋራ ተዋጉ ፡ በጦር ወግተውም እጅ አደረጓት ፡ አገሯንም በእሳት አቃጠሉ ። ኢያ፡ ፲፭ ፷፫ ።

ከዚህም በኋላ የይሁዳ ልጆች በተራራዎች የሚኖሩት ከናኔዎንን ይዋጉዋቸው ዘንድ ወረዱ ። ኢያ፡ ፱ ፩ ።

ይሁዳም በኬብሮን ወደ ሚኖሩ ወደ ከናኔዎን ሄደ ፡ የኬብሮንም ሰዎች መጥተው ተቀበሉዋቸው (ገጠሙዋቸው) ጥንትም የኬብሮን ስሟ ቀርያርበቃሴፌር ይባል ነበር ፡ የኤናቅንም ልጆች ኡኪማንና ሴሲን ታሜንን አጠፉዋቸው ። ኢያ፡ ፲ ፴፯ ፡ ፲፩ ፳፩ ።

ከዚያም በዳቤር ወደ ሚኖሩ ሰዎች ሄዱ ፡ የዳቤርም ጥንተ ስሟ የወግ የታሪክ አገር ይባል ነበር ።

ከሌብም የወግ የታሪክ አገርን ወግቶ እጅ ላደረጋት ሰው ሚስት ልትሆነው ሊጄ አስካን እሰጠዋለሁ አለ ።

የካሌብ ታናሽ ወንድሙ የቄኔዝ ልጅ ጎቶንያልም ወግቶ እጅ አደረጋት ሚስትም ልትሆነው ልጁ አስካን ሰጠው ።

ለመሄድም በተነሣ ጊዜ ጎቶንያል መሠማሪያ በታን

ግዋ ዓፀደ ወፍር፤ ወአንጐርጐረት በዲበ አድግ ወጸርሐት ወትቤ ውስተ ብሔረ አዝያብ ፈነውከኒ፤ ወይቤላ ካሌብ ምንተ ከንኪ ።

እንዲሰጣት አባቷን ትለምነው ዘንድ መከራት፤ በበቅሎዋም ላይ ሁና አንጐራጐረች፤ ወደ በረኻ አገር ሰደድከኝ ብላ ጮኸች፤ ካሌብም ምን ሆንሽ፤ አላት ።

፲፭ ወትቤሎ አስከ ሀበኒ በረከተ እስመ ብሔረ አዝያብ ፈነውከኒ ወሀበኒ ቤዛ ማይ፤ ወወሀባ ካሌብ በከመ ትፈቱ በልበ ቤዛ ሕሙም ወቤዛ ትኩዝ ።

እስከም ወደ በረኻ ሰደኸኛልና በረከትን (ጕልት)፤ ስጠኝ ውኃ የማጣቴንም ዋጋ ስጠኝ አለችው፤ ካሌብም በልቧ እንደ ተመኘች የታመሙን የተከዙትን ዋጋ ሰጣት።

፲፮ ወደቂቀ ዮባብ ቄንያዊ ሐሙሁ ለሙሴ ዐርጉ እምሀገረ ፈንቆን ኀበ ደቂቀ ይሁዳ ውስተ ሐቅለ ይሁዳ ዘመንገለ አዜብ ውስተ ሙራደ አራድ ወሖረ ወነበረ ምስሌሆሙ ።

የሙሴ አማት የቄንያው ሰው የዮባብ ልጆችም ፈንቆን ከሚባል አገር በአራድ መውረጃ ግራ አንጻር ወዳለች ወደ ይሁዳ ዕጣ ከይሁዳ ልጆች ዘንድ ወጡ፤ እሱም ሄዶ ከወገኖቹ ጋራ ተቀመጠ ። መሳ፡ ፬ ፲፩ - ፲፯ ።

፲፯ ወሖረ ይሁዳ ምስለ ስምዖን እኁሁ ወቀተልዎሙ ለከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ሴፍር ወአሕረምዋ ወአጥፍእዋ ።

ይሁዳም ከወንድሙ ከስምዖን ጋር ሄደ፤ በሴፍር የሚኖሩ ከናኔዎንን አጠፋቸው አገሪቱንም ሕርም ብለው አጠፉዋት ። መሳ፡ ፩ ፫ ። ፪ ዜና መ፡ ፲፬ ፲ ።

፲፰ ወኢተዋረሰ ይሁዳ ለጋዛን ወለደወላ ለአስቃሎና ወለደወላ ለአቃሮን ወለደወላ ለአዛጦን ወለደወላ ወሙፋ ራቲሃ ።

ይሁዳም ጋዛን ከአውራጃዋ ጋር አስቃሎናን ከአውራጃዋ ጋር አቃሮንን ከአውራጃ ጋራ አዛጦንን ከአውራጃዋና ከመሠማሪያዎቿ ጋር አልወረሳትም ።

፲፱ ወሀለወ እግዚአብሔር ምስለ ይሁዳ ወተዋረሰ ደብረ ወስእነ ተዋርሶቶሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ቈላት እስመ ሠረገላተ ሐፂን በሙ ።

እግዚአብሔር (በረድኤት) ከይሁዳ ጋራ ኖረ፤ ደጋውንም ወረሰ፡ የብረት ሠረገላዎች ነበሯቸውና በቈላ የሚኖሩ ሰዎች ግን መውረስ አልተቻለውም ።

፳ ወወሀብዎ ለካሌብ ኬብሮን በከመ ይቤ ሙሴ ወተዋረሰ እምህየ ሠለሰ አህጉረ ወአሰሰሎሙ እምህየ ለሠለስቱ ደቂቀ ኤናቅ ።

ለካሌብም ሙሴ እንዳዘዘ ኬብሮንን ሰጡት፤ ከዚያም ሦስት አገሮችን ወረሰ፤ ከዚያም ሦስቱን የኤናቅ ልጆችን አጠፋቸው ። ዘኍ፡ ፲፬ ፳፬ ። ዘዳ፡ ፩ ፴፮ ።

፳፩ ወለኢያቡሴዎን እለ ይነብሩ ውስተ ኢየሩሳሌም ኢያሰሰልዎሙ ደቂቀ ብንያሚ ወነበሩ ኢያቡሴዎን ምስለ ደቂቀ ብንያሚ እስከ ዛቲ ዕለት ።

በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ኢያቡሴዎንን ግን የብንያም ልጆች አላጠፉዋቸውም፤ ኢያቡሴዎንም እስከዚች ቀን ድረስ ከብንያም ልጆች ጋራ ኖሩ ።

፳፪ ወዐርጉ ደቂቀ ዮሴፍ እሙንቱኒ ውስተ ቤቴል ወእግዚአብሔር ምስሌሆሙ ወተፀየኑ ወርእይዋ ለቤቴል ወስማ ለይእቲ ሀገር ትካት ሉዛ ።

እነዚያም የዮሴፍ ልጆች ወደ ቤቴል ወጡ፤ እግዚአብሔርም (በረድኤት) ከነሱ ጋር ነበረ፤ ተከማችተውም ቤቴልን አዩዋት የዚያችም አገር ጥንት ስሟ ሉዛ ይባል ነበር ። ዘኍ፡ ፲፪ ፯ ። መሳ፡ ፲፰ ፯ ።

፳፫ ወርእዩ ሰብአ ማዕቀብ ብእሴ እንዘ ይወፅእ እምሀገር ወአኀዝዎ ወይቤልዎ አርእየነ ምብዋአ ለሀገር ወንገብር ምሕረተ ምስሌከ።

አምባን የሚጠብቁ ሰዎች አንድ ሰው ከከተማው ሲወጣ አይተው ይዘው የከተማይቱን መግቢያ አሳየን ላንተ (ምሕረት) ወረታን እናደርግልኻለን አሉት ።

፳፬ ወአርአዮሙ እንተ ኀበ ይበውእዋ ለሀገር ወቀተልዋ ለይእቲ ሀገር በአፈ ሐፂን ወለዝክቱሰ ብእሲ ወለአዝማዲሁ አግዐዝዎሙ ።

ከተማይቱን የሚገቡበትንም አሳያቸው፤ ያችንም አገር በጦር አጠፉዋት፤ ያንን ሰውና ዘመዶቹን ግን ነፃ አወጡዋቸው ።

፳፭ ወአተወ ውእቱ ብእሲ ውስተ ምድረ ኬጤኤን ወነደቀ በህየ ሀገረ ወሰመየ ስማ ሉዛ ወውእቱ ከነ ስማ እስከ ዮም ።

ያም ሰው ወደ ኬጤኤን አገር ገብቶ በዚያች ከተማ ሠራ፤ ስሟንም ሉዛ አላት፤ ስሟም እስከሁን ድረስ ሉዛ ተባለ ። ኢያ፡ ፭ ፬ ። ፩ ነገ፡ ፰ ፯ ።

፳፮ ወኢተዋረሰ ምናሴ ቤተሰን እንተ ሀገረ ሰቂቶን ወአዋልዲሃ ወኢጺአታቲሃ ወኢቀጸአድ ወአዋልዲሃ ወኢ እለ ይነብሩ ውስተ አዶር ወአዋልዲሃ ወኢ እለ ይነብሩ ውስተ በለዓም ወአዋልዲሃ ወኢ እለ ይነብሩ ውስተ መጊዶ ወአዋልዲሃ ወኢ እለ ይነብሩ ውስተ ዮበለዓም ወአዋልዲሃ ወአኀዙ ከነአን ይንበሩ ውስተ ይእቲ ምድር ።

ምናሴም በሰቂቶን አገር ያለች ቤተሰንን ከጥቃቅን አገሮችዋ ጋራ ኢቀጸአድንም ከጥቃቅን አገሮቿ ጋር በአዶር የሚኖሩትንም ከጥቃቅን አገሮቿ ጋራ፤ በበለዓም የሚኖሩትንም ከጥቃቅን መንደሮቿ ጋራ፤ በመጊዶ የሚኖሩትንም ከጥቃቅን አገሮቿ ጋራ፤ በዮበለዓም የሚኖሩትንም ከጥቃቅን መንደሮቿ ጋራ አልወረሰም፤ የከነዓንም ሰዎች በዚያች አገር ይኖሩ ጀመር ። ኢያ፡ ፲፯ ፲፩ ፲፫ ።

፳፯ ወእምዝ ሶበ ጸንዑ እስራኤል መጸብሐ ረሰይዎሙ ለከነአን ወአጥፍአሰ ኢያጥፍእዎሙ ።

ከዚያ በኋላ እስራኤል በጸኑ ጊዜ የከነዓንን ሰዎች ገባር አደረጉዋቸው፤ ማጥፋትን ግን አላጠፏቸውም ።

፳፰ ወኤፍሬምኒ ኢያጥፍእዎሙ ለከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ጋዜር ወነበሩ ከናኔዎን ማእከሎሙ ውስተ ጋዜር

የኤፍሬምም ነገድ በጋዜር የሚኖሩ ከናኔዎንን አላጠፉዋቸውም፤ ከናኔዎንም በጋዜር በመካከላቸው ኖሩ፤ ገባር

ወክንዎሙ መጸብሐ ።
፳፱ ወዛብሎንሂ ኢያጥፍእዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ቄድ
ሮን ወለእለ ይነብሩ ውስተ አማን ወነበሩ ከናኔዎን ማእከ
ሎሙ ወክንዎሙ መጸብሐ ።
፴ ወአሴርኒ ኢያጥፍእዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ አክ
ወክንዎሙ መጸብሐ ወለእለ ይነብሩ ውስተ ዶር ወለእለ
ይነብሩ ውስተ ዶላፍ ወእለ ይነብሩ ውስተ ሲዶና ወእለ
ይነብሩ ውስተ አስኮድ ወኬድያ ወአፈቅ ወሮአብ ።

፴፩ ወነበረ አሴር ማእከለ ከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ይ
እቲ ምድር እስመ ስእነ አጥፍኦቶሙ ።
፴፪ ወንፍታሌምኒ ኢያጥፍእዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ
ቤተ ሳሚስ እስመ ስእኑ አጥፍኦቶሙ ወኢ እለ ይነብሩ
ውስተ ቤቴኔስ ወነበሩ ማእከሎሙ ከናኔዎን ለእለ ሀለዉ
ውስተ ይእቲ ምድር ወኮንዎሙ መጸብሐ እለ ይነብሩ
ውስተ ቤተ ሳሚስ ወውስተ ቤቴኔስ ።
፴፫ ወአጠቅዎሙ አሞሬዎን ለደቂቀ ዳን በውስተ አድባር
እስመ ኢያበውሕዎሙ ይረዱ ውስተ ቈላት ።

፴፬ ወአኀዙ አሞሬዎን ይንበሩ ውስተ ደብረ መርስኖኖስ
ዘበ ውስቴቱ ድብ ወቈናጽል ወጸንዐት እዴሆሙ ለቤተ
ዮሴፍ ላዕለ አሞሬዎን ወኮንዎሙ መጸብሐ ።
፴፭ ወደብረ አሞሬዎን ወኢዱሜዎን ላዕላይ ዘአቅራቢን
እለ ውስተ ላዕለ ኰኵሕ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወዐርገ መልአከ እግዚአብሔር እምገልገላ ላዕለ ቀለው
ትሞኖስ ወላዕለ ቤቴል ወላዕለ ቤተ እስራኤል ወይቤሎሙ
እግዚአብሔር ይቤ አውፃእኩክሙ እምግብጽ ወአብእኩ
ክሙ ውስተ ምድር ዘመሐልኩ ለአበዊክሙ ከመ እሁብክ
ሙ ወእቤለክሙ ኢየኀድግ ኪዳንየ ዘምስሌክሙ ለዓለም ።
፪ ወአንትሙኒ ኢትትከየዱ ኪዳነ ምስለ እለ ይነብሩ
ውስተ ዛቲ ምድር ወኢ ለአማልክቲሆሙ ወኢትስግዱ
ሎሙ ወኢ ለግልፎሆሙኒ ቀጥቅጡ ወምሥዋዒሆሙኒ
ንሥቱ ወኢሰማዕክሙኒ ቃልየ እመ ገበርክሙ ዘንተ ።
፫ ወአነኒ እቤ ኢይደግም አሰስሎቶሙ ለአሕዛብ እለ እቤ
ከመ አውፅኦሙ እምቅድሜክሙ ወይከውኑክሙ ለኀዘን
ወአማልክቲሆሙኒ ይከውኑክሙ ለዕቅፍት ።

፬ ወእምዝ ሰበ ይቤሎሙ መልአከ እግዚአብሔር ለኵሉ
እስራኤል ዘንተ ነገረ ጸርሐ ኵሉ ሕዝብ ወበከየ ።

፭ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ስሙ ለውእቱ መከን መክነ
ብካይ ፡ ወሦዑ በሀየ ለእግዚአብሔር ።
፮ ወፈነዎሙ ለሕዝብ ወአተዉ ደቂቀ እስራኤል ኵሎ
ሙ ውስተ አብያቲሆሙ ወውስተ ርስቶሙ ከመ ይትዋረ
ስዋ ለምድር ።
፯ ወተቀንዩ ሕዝብ ለእግዚአብሔር በኵሉ መዋዕሊሁ
ለኢያሱ ወበኵሉ መዋዕሊሆሙ ለሊቃናት ወኵሉ እለ

ንም ሆኑዋቸው ። ኢያ፡ ፲ ፴፫፡ ፲፯ ፲ ።
የዛብሎንም ነገድ በአማን የሚኖሩትንና በቄድሮን
የሚኖሩትን ሰዎች አላጠፉዋቸውም ፡ ከናኔዎንም በመካከ
ላቸው ኖሩ ፡ ገባርንም ሆኑዋቸው ።
ነገደ አሴርም በአክ የሚኖሩትን ሰዎች አላጠፉዋቸ
ውም ፡ ገባርንም ሆኑዋቸው ፡ በዶላፍ የሚኖሩ ሰዎችንና
በዶር የሚኖሩትን ሰዎች ፡ በአስኮድ የሚኖሩትንና በሲ
ዶና ፡ በአፌቅና በኬድያ የሚኖሩትን በሮአብም የሚኖሩ
ትን ሰዎችን አላጠፉዋቸውም ። ኢያ፡ ፲፱ ፲፰ - ፴፩ ።
አሴርም እነሳቸውን ማጥፋት ተሳናቸውና በዚያች
አገር በሚኖሩ በከናኔዎን መካከል ኖረ ። ኢያ፡ ፲፱ ፴፰ ።
የንፍታሌም ነገድ እነሳቸውን ማጥፋት ተሳናቸዋ
ልና በቤተ ሳሚስ የሚኖሩትን ሰዎች አላጠፉዋቸውም ፡
በቤቴኔስ የሚኖሩትን ሰዎች አላጠፉዋቸውም ፡ ከናኔዎ
ንም በዚያች አገር በሚኖሩት ሰዎች መካከል ኖሩ ፡ በቤ
ቴኔስና በቤተሳሚስ የሚኖሩ ሰዎች ገባር ሆኑዋቸው ።
አሞሬዎንም ወደ ቈላ ይወርዱ ዘንድ አላሰናበቱዋቸ
ውምና በደጋ የሚያስጨንቋቸው የዳንን ልጆች በቈላ አስ
ጨነቋቸው ። ኢያ፡ ፲፱ ፵ ። መሳ፡ ፲፰ ፩ ።
አሞሬዎንም ቀበሮችና ድብ በሉበት በመርስኖኖስ
ተራራ ይኖሩ ጀመር ፡ የዮሴፍም ነገድ ሥልጣን በአሞሬ
ዎን ላይ ጸናች ፡ ገባርንም ሆኑዋቸው ።
በዋሻ የሚኖሩ የአቅራቢን ዕጣ የሚሆኑ በላይኛው
ኤዶሚዎንና በአሞሬዎን የሚኖሩ ሰዎች ገባር ሆኑዋቸው።

ምዕራፍ ፪ ።

ከእግዚአብሔር የተላከ መልአክ ከገልገላ ወደ ቤቴ
ልና ወደ ቀለውትሞኖስ ወደ እስራኤልም ወገን መጥቶ
እግዚአብሔር ከግብጽ አውጥቼ አስጣችሁ ዘንድ ለአባቶ
ቻችሁ ወደ ማልኩላቸው አገር መሐላዬንም ለዘለዓለሙ
አላፈርስባችሁም አልኋችሁ ። ዘዳ፡ ፴፩ ፲፯ ።
እናንተም በዚች አገር ከሚኖሩ ሰዎች ጋራ መሐላን
አትማማሉ ለጣኦቶቻቸውም አትስገዱላቸው ፡ ጣኦቶቻቸ
ውን ስበሩ ፡ መሠውያቸውንም አፍርሱ አልኋችሁ ፡ ነገር
ግን ቃሌን አልሰማችሁኝም ፡ ይህንን ብታደርጉ ።
እኔም ከፊታችሁ አወጣቸው ዘንድ አወጣቸዋለሁ
ያልኳቸው አሕዛብን ዳግመኛ አላጠፋቸውም ፡ ለኀዘንም
ይሆኑዋችኋል ፡ ጣኦቶቻቸውም መሰናከል ይሆኑባችኋል
አልሁ አለ አላቸው ። ዘኍ፡ ፴፫ ፶፭ ። ኢያ፡ ፳፫ ፲፫ ።
ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር የላከው መልአክ ይህንን
ነገር ለእስራኤል ሁሉ በነገራቸው ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ጮኸ
አለቀሰ ።
ስለዚህም ነገር የዚያ ቦታ ስሙ የልቅሶ ቦታ ተባለ ፡
በዚያም ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን ሠዉ ።
ሕዝቡንም አሰናበቱዋቸው ፡ የእስራኤል ልጆች ሁሉ
ወደ ቤቶቻቸው ምድራቸውንም (ከነዓንን) ይወርሷት ዘንድ
ወደ ርስታቸው ገቡ ። መሳ፡ ፪ ፮ ።
ሕዝቡም በኢያሱ ዘመን ሁሉ በአለቆችም ዘመን ሁሉ
ለእግዚአብሔር ተገዙ ፡ ለእስራኤል ያደረገው የእግዚአብ

ኖኅ መዋዕሊሆሙ እምድኅረ ኢያሱ ኵሎሙ ዘአእመሩ
ኵሎ ግብረ እግዚአብሔር ዐቢየ ዘገብረ ለእስራኤል ።
፰ ወሞተ ኢያሱ ወልደ ነዌ ገብረ እግዚአብሔር እንዘ
ወልደ ምእት ወዓሠርቱ ዓመት ።
፱ ወቀበርዎ ውስተ ደብረ ርስቱ ውስተ ተምናሥራሕ
ውስተ ደብረ ኤፍሬም እምንገለ መስዕ ለደብረ ገዓስ ።
፲ ወኵላ ይእቲ ትውልድ አተዉ ኀበ አበዊሆሙ ወተን
ሥአት ካልእት ትውልድ እምድሬሆሙ ኵሉ እለ ኢየአ
ምርዎ ለእግዚአብሔር ወግብረ ዘገብረ ለእስራኤል ።

፲፩ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር
ወአምለኩ በዓሊምሃ ።
፲፪ ወኀደግዎ ለእግዚአብሔር አምላከ አበዊሆሙ ዘአው
ፅኦሙ እምድረ ግብጽ ወተለዉ በዕዳነ አማልክተ አሕዛብ
እለ ዐውዶሙ ወሰገዱ ሎሙ ወአምዕዕዎ ለእግዚአብሔር ።
፲፫ ወኀደግዎ ለእግዚአብሔር ወአምለክዎሙ ለበዓሊም
ወለአስጠራጢን ።
፲፬ ወተምዐ እግዚአብሔር መዐተ ላዕለ እስራኤል ወአግ
ብኦሙ ውስተ እደ እለ ይፄውውዎሙ ወፄወውዎሙ ወአ
እተውዎሙ ውስተ ዖድረ ፀሮሙ እለ ዓውዶሙ ወኢክ
ሀሉ ተቃውሞ ቅድመ ፀሮሙ በኵሉ ዘበርበርዎሙ ።

፲፭ ወእደ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ በእኪት በከመ ይቤ
እግዚአብሔር ወበከመ መሐለ እግዚአብሔር ወሣቀዮሙ
ጥቀ ።
፲፮ ወአቀመ እግዚአብሔር መሳፍንተ ወአድኀኖሙ እም
እደ እለ ፄወውዎሙ ።
፲፯ ወለመሳፍንቲሆሙኒ ኢሰምዕዎሙ እስመ ዘመዉ ወተ
ለዉ አማልክተ ባዕድ ወሰገዱ ሎሙ ወአምዕዕዎ ለእግዚ
አብሔር ወኀደግዋ ፍጡነ ለፍኖት እንተ ባቲ ሖሩ አበዊ
ሆሙ ከመ ኢይስምዑ ቃለ እግዚአብሔር ወኢገብሩ
ከማሁ ።
፲፰ ወሶበ አቀመ ሎሙ እግዚአብሔር መሳፍንተ ሀለወ
እግዚአብሔር ምስለ ውእቱ መስፍን ወአድኀኖሙ እም
እደ ፀሮሙ በኵሉ መዋዕሊሁ ለውእቱ መስፍን እስመ
ተሣሀሎሙ እግዚአብሔር እምሕማሞሙ በቅድመ እለ
ይትቃተልዎሙ ።
፲፱ ወእምዝ ሶበ ሞተ ውእቱ መስፍን ይገብኡ ካዕበ ወይ
ኤብሱ ፈድፋደ እምአበዊሆሙ ወየሐውሩ ወይተልዉ ድ
ኅረ አማልክተ ባዕድ ወያመልክዎሙ ወይሰግዱ ሎሙ
ወኢየኀድጉ እከዮሙ ወኢይገብኡ እምፍኖቶሙ እኪት።

፳ ወተምዐ እግዚአብሔር መዐተ ላዕለ እስራኤል ወይቤ
እስመ ኀደጉ እሉ ሕዝብየ ኪዳንየ ዘአዘዝክዎሙ ለአበዊ
ሆሙ ወኢሰምዑ ቃልየ ።
፳፩ ወአነኒ ኢይደግም እንከ አሰስሎ ብእሴ እምኔሆሙ
ወእምቅድሜሆሙ እምነ አሕዛብ እለ አትረፈ ኢያሱ ።
፳፪ ወኀደጎሙ ከመ ያመክሮሙ ቦሙ ለእስራኤል እመ
የዐቅቡ ፍኖተ እግዚአብሔር ወየሐውሩ ባቲ በከመ ዐቀቡ

ሔርን ብዙ ተአምራት ሁሉ ያወቁ፣ ከኢያሱ በኋላ ዘመና
ቸው የበዛ ሰዎችም ሁሉ ተገዙ ። ኢያ፣ ፳ ፱ - ፴፩ ።
የእግዚአብሔር አገልጋይ የነዌ ልጅ ኢያሱም መቶ
ዓሥር ሲሆነው ሞተ ።
በገዓስ ተራራ ቀኝ አንጻር በነገደ ኤፍሬም ዕጣ ባለች
ርስቱ በምትሆን በተምናሥራሕ ቀበሩት ።
እነዚያም ወገኖች ሁሉ ሙተው አባቶቻቸው ወደ
ተቀበሩበት መቃብር ገቡ፣ (ተቀበሩ) ከነሳቸውም በኋላ
እግዚአብሔርን የማያውቁት ለእስራኤል ያደረገውንም
ተአምራት የማያውቁ ሌሎች ትውልድ ተነሡ ።
የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ
ሠሩ፣ በዓሊም የተባለ ጣኦትንም አመለኩ ።
ከግብጽ ያወጣቸው የአባቶቻቸው ፈጣሪ እግዚአብ
ሔርን ትተው በዙርያቸው ያሉ ልዩ የሆኑ የአሕዛብን ጣኦ
ታት አምልከው ሰገዱላቸው፣ እግዚአብሔርንም አሳዘኑት።
እግዚአብሔርንም ትተው አስጠራጢንንና በዓሊምን
አመለኩዋቸው መሳ፣ ፪ ፲፩ ። መዝ፣ ፻፮ ፴፮ ።
እግዚአብሔርም በእስራኤል ቍጣን ተቈጥቶ በሚማ
ርኩዋቸው ሰዎች እጅ ጣላቸው፣ እነሱም ማርከው ወስ
ደው በዙርያቸው ወዳሉ ጠላቶቻቸው አገር አገቡዋቸው
ማርከው በወሰዷቸው ጠላቶቻቸውም ሁሉ ፊት መከራከ
ርን አልቻሉም ። መሳ፣ ፪ ፩ ። መዝ፣ ፻፮ ፵ ።
የእግዚአብሔርም ሥልጣን እግዚአብሔር ምሎ እን
ደተናገረ በነሳቸው ላይ በመዓት አለች፣ ፈጽሞም መከ
ራን አጸናባቸው ። ዘሌ፣ ፳፮ ፩ ። ዘዳ፣ ፳፰ ፩ ።
እግዚአብሔርም መሳፍንትን አስነሥቶ ከማረኩዋ
ቸው ሰዎች እጅ አዳናቸው ። መሳ፣ ፫ ፱ - ፲፭ ።
ለስነዋልና ልዩ የሆኑ ጣኦታትንም አምልከው ሰግደ
ዉላቸዋልና ሹማምንቶቻቸውንም አልሰሙዋቸውም እግ
ዚአብሔርንም አሳዘኑት የእግዚአብሔርን ቃል እንዳይ
ሰሙ አባቶቻቸው ጸንተው የኖሩበትንም ሥርዓት ፈጥ
ነው ተዉዋት፣ እንደሱም አላደረጉ ። ዘፀ፣ ፴፬ ፲፭ ።
እግዚአብሔር መሳፍንትን በስነሣላቸው ጊዜ እግዚአ
ብሔር ከዚያ መስፍን ጋራ በረድኤት ኖረ፣ በሚዋጉዋቸ
ውም ሰዎች ፊት እግዚአብሔር ከመከራቸው ይቅር ብሎ
አቸዋልና፣ በዚያ መስፍን ዘመን ሁሉ ከጠላቶቻቸው እጅ
አዳናቸው ። ዘፍ፣ ፮ ፮ ። ዘዳ፣ ፴፪ ፴፮ ።
ከዚህ በኋላ ያ ሹም በሞተ ጊዜ ዳግመኛ ወደ ኃጢ
አት ይመለሱ ነበር፣ ከአባቶቻቸው ይልቅ ይበድሉ ነበር፣
ሂደውም ልዩ የሆኑ ጣኦታትን ተከትለው ያመልኳቸው
ነበር፣ ይሰግዱላቸውም ነበር፣ ክፋታቸውን አይተዉም
ነበር፣ ከክፉ ሥራቸውም አይመለሱም ነበር ።
እግዚአብሔርም በእስራኤል ተቈጣ፣ እነዚህ ወገኖቼ
ለአባቶቻቸው ያዘዝኳቸውን ቃል ኪዳኔን አፍርሰዋልና፣
ቃሌንም አልሰሙምና ። ዘዳ፣ ፲፯ ፪ ። መሳ፣ ፪ ፲፬ ።
እኔም እንግዲህ ወዲህ ከነሳቸው ሰውን አላጠፋም፣
ከፊታቸውም ኢያሱ ያስቀራቸው አሕዛብን አላጠፋም አለ።
የእግዚአብሔርን ሕግ ይጠብቁ እንደሆነ አባቶቻቸው
እንደ ጠበቁ በዚያም ጸንተው አይኖሩም እንደሆነ እስራኤ

አበዊሆሙ ወእመ አልቦ ።
፳፫ ወኀደጎሙ እግዚአብሔር ለእሉ አሕዛብ ወኢያሰሰሎሙ ፍጡነ ወኢያግብኦሙ ውስተ እዴሁ ለኢያሱ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወኀደጎሙ እግዚአብሔር ለእሉ አሕዛብ ከመ ያመክሮሙ በሙ ለእስራኤል ወዙሎሙ እለ ኢየአምሩ ኵሎ ፀብአሙ ለከነአን ።
፪ ዳዕሙ በእንተ ትውልዶሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ይምህርዎሙ ቀትለ ።
፫ ወበሕቱ እለ እምቅድሜሆሙኒ ኢያእመርዎሙ፣ ለእሉ ኀምስቱ አሕዛበ ኢሎፍሊ ወበኵሉ ከነአን ወሲዶና ወኤዊዎን እለ ይነብሩ ውስተ ሊባኖስ እምደብረ ባላሄርሞን እስከ ሙበአ ኤማት ።

፬ ወተርፉ ከመ ያመክሮሙ በሙ ለእስራኤል ከመ ያእምር እመ ይሰምዑ ትእዛዘ እግዚአብሔር ዘአዘዞሙ ለአበዊሆሙ በእደ ሙሴ ።
፭ ወነበሩ ደቂቀ እስራኤል ማእከለ ከናኔዎን ወኬጤዎን ወአሞሬዎን ወፌርዜዎን ወኤዊዎን ወኢያቡሴዎን ።

፮ ወነሥኡ አዋልዲሆሙ ወአውሰቡ ወአዋልዲሆሙኒ ወሀቡ ለደቂቆሙ ወአምለኩ አማልክቲሆሙ ።

፯ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር ወረስዕዎ ለእግዚአብሔር አምላኮሙ ወአምለክዎሙ ለበዓሊም ወለአስጣሮት ።
፰ ወተምዐ እግዚአብሔር መዓተ ላዕለ እስራኤል ወአግብኦሙ ውስተ እደ ኵስአርስቴም ንጉሠ ሶርያ ዘመስጴጦምያ አፍላግ ወተቀንዩ ደቂቀ እስራኤል ለኵስአርስቴም ሰመንተ ዓመተ ።
፱ ወገዐሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ወአቀመሎሙ እግዚአብሔር መድኀኒተ ለእስራኤል ወአድኀኖሙ ጎቶንያል ወልደ ቄኔዝ እኁሁ ለካሌብ ዘይንእስ እምኔሁ ወተአዘዙ ሎቱ ።
፲ ወኮነ ላዕሌሁ መንፈሰ እግዚአብሔር ወኰነኖሙ ለደቂቀ እስራኤል ወወፅአ ፀብአ ወአግብአ እግዚአብሔር ውስተ እዴሁ ለኵስአርስቴም ንጉሠ ሶርያ ወአዕረፈት ምድር ኀምስተ ዓመተ ።
፲፩ ወሞተ ጎቶንያል ወልደ ቄኔዝ፣ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እከዩ ቅድመ እግዚአብሔር ።
፲፪ ወአጽንዖ እግዚአብሔሩ ለኤግሎም ንጉሠ ሞአብ ላዕለ እስራኤል እስመ ገብሩ እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር ።
፲፫ ወአስተጋብአ ላዕሌሆሙ ኵሎ ደቂቀ አሞን ወአማሌቅ ወሖረ ወቀተሎሙ ለእስራኤል ወተዋረሳ ለሀገረ ፌንቆን ።
፲፬ ወተቀንዩ ደቂቀ እስራኤል ለኤግሎም ንጉሠ ሞአብ ዐሠርተ ወሰመንተ ዓመተ ።
፲፭ ወገዐሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ወአቀመሎሙ እግዚአብሔር መድኀኒተ ለእስራኤል ናኦድሃ ወልደ

ልን ይፈትንባቸው ዘንድ ተዋቸው ። ዘፀ፣ ፲፭ ፳፭ ።
እግዚአብሔር እነዚያን አሕዛብ ተዋቸው ፈጥኖም አላጠፋቸውም በኢያሱም እጅ አልጣላቸውም ።

ምዕራፍ ፫ ።

እግዚአብሔር እነዚህን አሕዛብ የተዋቸው እስራኤልን ሊፈትንባቸው ነው፣ ሁሉም የከነዓን ሰዎች ጦርነት ሁሉ የማያውቁ ናቸው ።
ሰልፍንም ያስተምሩዋቸው ዘንድ ስለ እስራኤል ልጆች ነው እንጂ ።
ነገር ግን ከነሳቸውም አስቀድመው የነበሩ አባቶቻቸው እነዚህን አምስቱን የኢሎፍሊ ወገኖች በማጥፋት አላወቋቸውም፣ እነዚህም በከነዓን ሁሉ በሲዶናም በኤዊዎንም ከበላሄርሞን ተራራ ጀምሮ እስከ ኤማት መግቢያ ድረስ በደጋ የሚኖሩ ናቸው ።
እግዚአብሔር በሙሴ ቃል አባቶቻቸውን ያዘዛቸውን ትእዛዝ ይሰሙ እንደሆነ ያውቅ ዘንድ እስራኤልን ሊፈትንባቸው ቀሩ ። መሳ፣ ፪ ፳፩ - ፳፪፣ ኢያ፣ ፲፫ ፪ - ፮ ።
የእስራኤልም ልጆች በኬጤዎንና በከናኔዎን፣ በፌርዜዎንና በአሞሬዎን፣ በኢያቡሴዎንና በኤዊዎን መካከል ኖሩ ። ዘፀ፣ ፲፫ ፭ ። መዝ፣ ፻፮ ፴፭ ።
ሴቶች ልጆቻቸውን ወስደው አገቡ፣ ሴቶች ልጆቻቸውንም ለወንዶች ልጆቻቸው ሰጡ፣ ጣኦቶቻቸውንም አመለኩ ። ዘፀ፣ ፴፬ ፲፮ ።
የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠሩ፣ ፈጣሪያቸው እግዚአብሔርንም ዘነጉት፣ አስጣሮትንና በዓሊምንም አመለኩዋቸው ። ዘፀ፣ ፴፬ ፲፫ ።
እግዚአብሔርም በእስራኤል ተቈጥቶ በመስጴጦምያ ወንዞች መካከል ባለች በሶርያው ንጉሥ በኵስአርስቴም እጅ ጣላቸው፣ የእስራኤልም ልጆች ለኵስአርስቴም ስምንት ዓመት ተገዙ ። መሳ፣ ፪ ፲፬ ።
የእስራኤልም ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፣ እግዚአብሔርም ለእስራኤል የሚያድናቸው መስፍንን አስነሣላቸው፣ ከሱ የሚያንስ የካሌብ ታናሽ ወንድሙ የቄኔዝ ልጅ ጎቶንያልም አዳናቸው፣ ለሱም ታዘዙለት ።
የእግዚአብሔርም ረድኤት አደረበት፣ የእስራኤልንም ልጆች ገዛቸው፣ ወደ ሰልፍ ወጣ፣ እግዚአብሔርም የሶርያው ንጉሥ ኵስአርስቴምን በእጁ ጣለው፣ ምድርም አምስት ዓመት አረፈች ።
የቄኔዝም ልጅ ጎቶንያልም ሞተ፣ የእስራኤልም ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠሩ ።
በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ ሥራ ስለ ሠሩ እግዚአብሔር የሞዓብ ንጉሥ ኤግሎምን በእስራኤል ላይ አጸናው ።
የአማሌቅንና የአሞንን ልጆች ሰብስቦ ሄዶ እስራኤልን ወጋቸው፣ ፌንቆንንም ወረሳት ።
የእስራኤልም ልጆች ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም ዓሥራ ስምንት ዓመት ተገዙ ። መሳ፣ ፳፰ ፵፰ ።
የእስራኤል ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፣ እግዚአብሔርም ለእስራኤል የሚያድናቸው ሁለት እጆቹ ቀኝ

ጌራ ወልደ ኢያሚን ብእሴ ዘክልኤሆን እደዊሁ የማን
ወፈነወ ደቂቀ እስራኤል አምኃ ምስሌሁ ለኤግሎም ን
ጉሠ ሞአብ ።
፲፮ ወገብረ ሎቱ ናኦድ መጥባሕተ እንተ ክልኤ አፉሃ ወእ
ንተ ስዝር ኑኃ ወቀነታ ታሕተ ቅናቱ ውስተ ሐቌሁ መን
ገለ የማኑ ።
፲፯ ወአብአ ሎቱ አምኃሁ ለኤግሎም ንጉሠ ሞአብ ወኤ
ግሎምሰ ቄጢኖ ብእሲሁ ውእቱ ጥቀ ።
፲፰ ወእምዝ ሶበ ፈጸመ ናኦድ አብአ ሎቱ አምኃሁ ፈነ
ዎሙ ለእለ ፆሩ አምኃሁ ።
፲፱ ወገብአ ኤግሎም እምቤተ አማልክት ምስለ ገልገል
ወይቤሎ ናኦድ ብየ ኅቡእ ነገር ኀቤከ ንጉሥ እንተ በሕ
ቲትከ ፡ ወአዘዘ ኤግሎም ይፃእ ኵሉ እምኀቤሁ ወወፅኡ
ኵሎሙ እለ ይቀውሙ ኀቤሁ ።
፳ ወበአ ናኦድ ኀቤሁ ወይነብር ውእቱ በሕቲቱ ውስተ
ጽርሑ ወሐጋይ ውእቱ ወይቤሎ ናኦድ ብየ ነገር ዘእነግ
ረከ ንጉሥ ፣ ወተንሥአ ኤግሎም እመንበሩ ወቀርበ ።
፳፩ ወሶበ ተንሥአ አልዐለ ናኦድ እዴሁ እንተ ፀጋም
ወመልሐ መጥባሕቶ እምገቦሁ ዘየማን ወረገዞ ውስተ ከር
ሡ ለኤግሎም ።
፳፪ ወአብአ እስከ ለዐታ ወበርበሮ እስከ ዘብኑ ወመልሐ
መጥባሕቶ እምከርሡ ።
፳፫ ወወፅአ ናኦድ ጸናፌ ወዐጸወ ኆኅተ ጽርሕ ላዕሌሁ
ወቀተረ ።
፳፬ ወወፂአ ውእቱ በኡ ደቁ ወርእዩ ወረከቡ ኆኅተ ጽር
ሕ ዕፁወ ወይቤሉ ዮጊ በሕቲቱ ይነብር ጽምወ ውስተ
ምግኃሠ ጽርሑ ቅስፌ ።
፳፭ ወጸንሑ እስመ ኀፍሩ ወአልበ ዘአርኀወ ኆኅተ ጽርሕ
ወነሥኡ መርኆ ወአርኀዉ ወረከብዎ ለእግዚኦሙ ውዱቀ
ውስተ ምድር ምውተ ።
፳፮ ወናኦድሰ አምሠጠ እስከ እሙንቱ ይትሀወኩ ወአልበ
ዘአእመሮ ወውእቱሰ ኀለፈ እምአማልክቲሆሙ ወአም
ሠጠ ውስተ ሴይሮታ ።
፳፯ ወእምዝ ሶበ በጽሐ ውስተ ምድረ እስራኤል ነፍሐ
ቀርነ በውስተ ደብረ ኤፍሬም ፣ ወወረዱ ምስሌሁ እምደ
ብር ደቂቀ እስራኤል ወውእቱ ቀድሚሆሙ ።
፳፰ ወይቤሎሙ ረዱ ትልዉኒ እስመ አግብኦሙ እግዚአ
ብሔር ለፀርን ሞአብ ውስተ እዴነ ወወረዱ ወተለውዎ ወበ
ጽሑ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ወአኀዘ ምዕዳወ ዮርዳኖስ ዘሞ
አብ ወኢያብሑ ሰብአ ይዕዱ ።

፳፱ ወቀተልዎሙ ለሞአብ በእማንቱ መዋዕል ወየአክሉ
እልፈ ብእሲ ኵሎሙ መስተቃትላነ ወኵሎ እደወ ኀይ
ሎሙ ወአልበ ዘአምሠጠ እምኔሆሙ ወኢ አሐዱ ብእሲ ።

፴ ወገብኡ ሞአብ በእማንቱ መዋዕል ውስተ እዴሆሙ
ለእስራኤል ወአዕረፈት ምድር ሰማንያ ዓመተ ወኰነኖሙ
ናኦድ እስከ ሞተ ።

የሆኑ የኢያሚን ልጅ የጌራን ልጅ ናኦድን አስነሣላቸው
የእስራኤልም ልጆች ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም ከሱ ጋራ
እጅ መንሻን ላኩ ። መሳ፡ ፫ ፱ ፣ ፳ ፲፮ ።
ናኦድም አፍዋ ሁለት ፣ ቁመቷ ስንዝር የሆነ ሰይፍን
አሠርቶ በቀኙ በኩል ባለ ወገቡ ከዝናሩ በታች ታጠቃት።

ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም እጅ መንሻውን አገባለት
ኤግሎም ግን ፈጽሞ ቀጭን ሰው ነበር ።
ከዚህ በኋላ ናኦድ ለሱ እጅ መንሻን አግብቶ በፈጸመ
ጊዜ እጅ መንሻውን የተሸከሙትን ሰዎች አሰናበታቸው ።
ኤግሎምም ከጣኦታቱ ቤት ከገልገል ጋራ ተመለሰ ፣
ናኦድም ለብቻህ ባንተ ዘንድ የተሠወረ ምሥጢር አለኝ
አለ ፣ ኤግሎምም ከሱ ዘንድ ሰው ይመለስ ብሎ አዘዘ ፣
በሱ ዘንድ የቆሙ ሰዎችም ሁሉ ወጡ ።
ናኦድም ወደሱ ገባ ፣ እሱም በእልፍኙ ብቻውን ተቀ
ምጦ ነበር ወራቱም በጋ ነበር ፣ ናኦድ ንጉሥ የምነግርህ
ነገር አለኝ አለው ፣ ኤግሎምም ከዙፋኑ ተነሥቶ ቀረበ ።
በተነሣም ጊዜ ናኦድ ግራ እጁን ከፍ ከፍ አድርጎ ፣
ከቀኝ ጐኑ ሰይፉን መዝዞ ኤግሎምን ሆዱን ወጋው ።

እስከ ውሳጋዋም ድረስ አገባበት ፣ እስከ ጀርባውም
ድረስ አማሰለው (በረበረው) ከሆዱም ሰይፉን ስቦ አወጣ።
ናኦድ ደጃፉን የኋሊት ዘግቶ ወደ አዳራሹ በር ወጣ።

እሱም በወጣ ጊዜ አሽከሮቹ ገብተው የእልፍኙ ደጃ
ፍ ተዘግቶ አገኙት ፣ ወደ እዳሪ በደረገው እልፍኝ ዓይነ
ምድር ተቀምጦ ይሆናል አሉ ። ፩ ሳሙ ፣ ፳፬ ፫ ። ~
አፍረዋልና ጠበቁ የእልፍኙን ደጃፍ የከፈተ የለም ፣
መክፈቻውንም አምጥተው ደጃፉን በከፈቱ ጊዜ ጌታቸ
ውን በምድር ላይ ወድቆ ሙቶ አገኙት ።
ናኦድ ግን እነሳቸው እስኢታወኩ ድረስ ፈጥኖ አመ
ለጠ ፣ ያወቀውም የለም ፣ እሱ ግን ከጣኦቶቻቸው አልፎ
ወደ ሴይሮታ ሄዶ አመለጠ ። ዘፍ፡ ፲፱ ፲፯ ።
ከዚህ በኋላ ወደ እስራኤል አገር በደረሰ ጊዜ በኤፍ
ሬም ነገድ ዕጣ ነጋሪት መታ ፣ የእስራኤልም ልጆች ከሱ
ጋር ከተራራ ወረዱ ፣ እሱም በፊት በፊታቸው ይሄድ ነበር።
እግዚአብሔር የሞዓብ ሰዎች ጠላቶቻችንን በእጃችን
ጥሎልናልና ተከተላችሁኝ ውረዱ አላቸው ፣ ተከትለው
ትም ወርደው ከዮርዳኖስ ማዶ ደረሱ ፣ የሞዓብ ክፍል
የምትሆን የዮርዳኖስ መሻገሪያን ያዙ (ያዙ) ፣ ይሻገር ዘንድ
ሰውን አላሰናበቱም ። መሳ፡ ፲፱ ፯ ፣ ፯ ፳፬ ።
በነዚያም ወራቶች የሞዓብን ሰዎች አጠፉዋቸው ፣
እነዚያም እልፍ ሰዎችን ይሆናሉ ፣ ሁሉም አርበኞች ናቸ
ው ፣ የሠራዊቶቻቸውንም አለቆች ሁሉ አጠፉ ፣ ከነሳቸ
ውም አንድ ሰው ስንኳ አላመለጠም ።
በዚያም ወራቶች የሞዓብ ሰዎች በእስራኤል እጅ
ወደቁ ፣ ምድርም ሰማንያ ዓመት ዓረፈች ፣ ናኦድም እስ
ኪሞት ድረስ ገዛቸው ። መሳ፡ ፫ ፲፩ ።

፴፩ ወእምድኅረዝ ቀመ ሴሜጌር ወልደ ሐናት ወቀተለ እምኢሎፍሊ ስድስተ ምእተ ብእሴ በማሕረሰ ላሕም ወውእቱኒ አድኅኖሙ ለእስራኤል ።

ከዚህ በኋላ የሐናት ልጅ ሴሜጌር ተነሥቶ ከኢሎፍላውያን ስድስት መቶ ሰዎችን ገደለ፣ እሱም እስራኤልን አዳናቸው ። ዘሌ፡ ፳፮ ፲ ። መሳ፡ ፭ ፮ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እኩይ ቅድመ እግዚአብሔር፣ ወናኦድሰ ሞተ ።

የእስራኤል ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠሩ፣ ናኦድ ግን ሞተ ። መሳ፡ ፪ ፲፱ ።

፪ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እደ ኢያሚን ንጉሠ ከናኔዎን ዘነግሠ በሰርዩ ወመልአከ ሠራዊቱ ሲሳራ ወውእቱሰ ይነብር ውስተ አሴሮት ዘአሕዛብ ።

እግዚአብሔርም በሰርዩ በነገሠ በከናኔዎን ንጉሥ በኢያሚን እጅ ጣላቸው፣ ቢትወደዱም ሲሳራ ነበር፣ እሱም የአሕዛብ ዕጣ በምትሆን በአሴሮት ይኖር ነበር ።

፫ ወግዕሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር እስመ በተሰፀቱ ምእት ሠረገላት ዘሐፂን ወውእቱ አሕመሞሙ ለእስራኤል እንዘ ይሣቅዮሙ ዕሥራ ዓመተ ።

ዘጠኝ መቶ የብረት ሠረገላዎች ነበረውና የእስራኤል ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፣ እስራኤልንም እሱ ሃያ ዓመት ያህል መከራ አጽንቶ አሳዝኖአቸው ነበር ።

፬ ወዲቦራ ብእሲት ነቢይት ብእሲቱ ለፊዶት ይእቲ ትኬንኖሙ ለእስራኤል በእማንቱ መዋዕል ።

ነቢይት የምትሆን የፊዶት ሚስት ዲቦራ በነዚያ ወራቶች እስራኤልን ትገዛቸው ነበር ።

፭ ወዲቦራሰ ትነብር ኀበ ፊንቂ ማእከለ ኢያማ ወማእከለ ቤቴል ውስተ ደብረ ኤፍሬም ወዐርጉ ኀቤሃ ደቂቀ እስራኤል ከመ ይትኳነኑ ።

ዲቦራ ግን በኤፍሬም ዕጣ ባሉ በቤቴልና በኢያማ መካከል በፊንቂ ትኖር ነበር፣ የእስራኤልም ልጆች ይፈራረዱ ዘንድ ወደሷ ወጡ ። ኢያ፡ ፲፫ ፳፭ ፥ ፳፱ ፴፫ ።

፮ ወፈነወት ዲቦራ ወፀውዓቶ ለባርቅ ወልደ አቤኔሔም እምቃዴስ ዘንፍታሌም ወትቤሎ አኮኑ ኪያከ አዘዘ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ከመ ትሑር ውስተ ደብረ ታቦር ወንሣእ ምስሌከ እልፈ እደወ እምደቂቀ ንፍታሌም ወእምደቂቀ ዛብሎን ።

ዲቦራ ልካ የአቤኔሔምን ልጅ ባርቅን የንፍታሌም ዕጣ ከምትሆን ከቃዴስ አስጠራችው፣ ወደ ደብረ ታቦር ትሄድ ዘንድ የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር አንተን ያዘዘ አይደለምን! ከዛብሎን ልጆችና ከንፍታሌም ልጆች እልፍ ሰዎችን ከንተ ጋራ ይዘህ ሂድ ። ኢያ፡ ፲፱ ፴፮ ።

፯ ወእወስደከ ኀበ ፈለገ ቂሶን ላዕለ ሲሳራ መልአከ ሠራዊቱ ለኢያሚን ወሠረገላቲሁ ወብዝኁ ወአገብኦ ውስተ እዴከ ።

በኢያሚን ሠራዊት አዛዥ በሲሳራ ላይ በሠራዊቱና በሠረገላዎቹም ላይ ወደ ቂሶን ወንዝ እወስድኻለሁ በእጅህም እጥለዋለሁ አለችው ። መሳ፡ ፭ ፲፫ ። መዝ፡ ፹፫ ፱ ።

፰ ወይቤላ ባርቅ እመ ተሐውሪ ምስሌየ አሐውር ወእመሰ ኢተሐውሪ ምስሌየ ኢየሐውር እስመ ኢየአምር ዕለተ እንተ ባቲ ይፈቅድ እግዚአብሔር ይፈኑ መልአኮ ምስሌየ።

ባርቅም እግዚአብሔር መልአኩን ከኔ ጋር ይልክ ዘንድ የሚወድበትን ቀን አላውቅምና ከኔ ጋራ ብትሄጂ እሄዳለሁ፣ ከኔ ጋራ ካልሄድሽ ግን አልሄድም አላት ።

፱ ወትቤሎ ዲቦራ አሐውር ምስሌከ ወባሕቱ አአምር ከመ ኢይከውነከ ክብረ ዘቀዳሙ ቃልከ በፍኖት እንተ ሖርከ እስመ ውስተ እደ ብእሲት ያገብኦ እግዚአብሔር ለሲሳራ፣ ወተንሥአት ዲቦራ ወሖረት ምስለ ባርቅ እምቃዴስ ።

ዲቦራም ከንተ ጋር እሄዳለሁ፣ ነገር ግን እግዚአብሔር ሲሳራን በሴት እጅ ይጥለዋልና፣ በሄድክበት ጉዳና የቀደመው ቃልህ ክብር እንዳይሆንህ አውቃለሁ አለችው ዲቦራም ተነሥታ ከባርቅ ጋር ወደ ቃዴስ ሄደች ።

፲ ወአዘዞሙ ባርቅ ለዛብሎን ወለንፍታሌም በቃዴስ ከመ ይትልውዎ ወዐርጉ ምስሌሁ እልፍ ብእሲ፣ ወዲቦራሂ ዐርገት ምስሌሁ ።

ባርቅም ይከተሉት ዘንድ ንፍታሌምንና ዛብሎንን ወደ ቃዴስ ጠራቸው እልፍም ሰዎች ከርሱ ጋራ ወጡ፣ ዲቦራም ከሱ ጋራ ወጣች ። ዘፀ፡ ፲፩ ፰ ። መሳ፡ ፭ ፲፰ ።

፲፩ ወእለ ቅሩቡ ለቄኔዝ ተፈልጡ እምደቂቀ ኢዮባብ ሐሙሁ ለሙሴ ወኃደረ ትዕይንቱ ኀበ ዕፀ ለበዩት ኀበ ቅሩበ ቃዴስ ።

የቄኔዝ አቅራቢያዎች የሚሆኑ ሰዎችም ከሙሴ አማት ከኢዮባብ ልጆች ተለዩ፣ ሠራዊቱም በቃዴስ አቅራቢያ (በወይራ) በግራር ዛፍ ሥር አደሩ ። መሳ፡ ፩ ፲፮ ።

፲፪ ወዜነውዎ ለሲሳራ ከመ ዐርገ ባርቅ ወልደ አቤኔሔም ውስተ ደብረ ታቦር ።

ለሲሳራም የአቤኔሔም ልጅ ባርቅ ወደ ደብረ ታቦር እንደወጣ (ዘመተ) ነገሩት ። ኢያ፡ ፲፬ ፲፪ ።

፲፫ ወአምጽአ ሲሳራ ኵሎ ሠረገላቲሁ እስመ ተስዓቱ ምእት ሠረገላቲሁ ዘሐፂን ቦቱ ወኵሎ ሕዝቢሁ እምአሴሮት ዘሕዛብ ውስተ ፈለገ ቂሶን ።

ሲሳራ ዘጠኝ መቶ የብረት ሠረገላዎች ነበሩትና ሠረገላዎቹን ሁሉ የአሕዛብ ዕጣ ከምትሆን ከአሴሮት ወደ ቂሶን ወንዝ አመጣ ። መሳ፡ ፯ ፴፬ ። ፪ ሳሙ፡ ፳ ፭ ።

፲፬ ወትቤሎ ዲቦራ ለባርቅ ተንሥእ እስመ ዛቲ ዕለት እንተ ባቲ ያገብኦ እግዚአብሔር ለሲሳራ ውስተ እዴከ ወናሁ እግዚአብሔር የሐውር ቅድሜከ፣ ወወረደ ባርቅ እምደብረ ታቦር ወእልፍ ብእሲ ይተልውዎ ።

ዲቦራም ባርቅን እግዚአብሔር ሲሳራን በእጅህ የሚጥልበት ቀን ይህች ናትና ተነሥ እነሆ እግዚአብሔርም በፊትህ ይሄዳል አለችው፣ ባርቅም እልፍ ሰዎች ተከትለዉት ከደብረ ታቦር ወረደ ። ዘዳ፡ ፱ ፫ ። መሳ፡ ፫ ፳፰ ።

፲፭ ወአደንገፆ እግዚአብሔር ለሲሳራ ወለኵሉ ሠረገላቲሁ
ወለኵሉ ትዕይንቱ ወአውደቆሙ ቅድመ ባርቅ በአፈ ሐ
ፂን ወወረደ ሲሳራ እምላዕለ ሠረገላሁ ወጐየ በእግሩ ።
፲፮ ወዴገኖ ባርቅ ወተለወ ሠረገላቲሁ ወዴገነ ትዕይንቶ
እስከ አኀለቀ አሕዛቢሁ ወሞተ ኵሉ ትዕይንተ ሲሳራ በአ
ፈ ሐፂን ወኢተርፈ ወኢ አሐዱ ።
፲፯ ወሲሳራሰ ጐየ በእግሩ ውስተ ትዕይንተ ኢያኤል ብእ
ሲተ ክቤር ከልእ፡ ለቄኔው እስመ ሰላም ውእቱ ማእከሎሙ
ለኢያቢን ንጉሠ ሶርያ ወማእከለ ቤተ ክቤር ቄንያዊ ።

፲፰ ወወፅአት ኢያኤል ወተቀበለቶ ለሲሳራ ወትቤሎ ገኀ
ሥ እግዚእየ ግኀሥ ኀቤየ ወኢትፍራህ ወግኀሠ ኀቤሃ
ውስተ ደብተራሃ ወከደነቶ ሠቀ ።
፲፱ ወይቤላ ሲሳራ አስትይኒ ንስቲተ ማየ እስመ ጸማእኩ፡
ወፈትሐት ግዕረ ሐሊብ ወአስተየቶ ወከደነቶ ገጾ ።

፳ ወይቤላ ቁሚ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ወእመቦ ዘመጽአ
ኀቤኪ ወይቤለኪ ሀሎኑ ዝየ ብእሲ በሊ አልቦ ወከደነቶ
ሠቀ ።
፳፩ ወነሥአት ኢያኤል ብእሲተ ክቤር መትከለ ደብተራ
ወአብነ በክልኤቲ እደዊሃ ወቦአት ወጸቀወቶ ወተከለት ው
እተ መትከለ ውስተ መልታሕቱ ወኀደአቶ እስከ ፀመረቶ
ምስለ ምድር ወተራገጸ ውእቱ ማእከለ እገሪሃ ወተሠጥሐ
ወሞተ ።
፳፪ ወበጽሐ ባርቅ እንዘ ይዴግኖ ለሲሳራ ወወፅአት ኢያ
ኤል ወተቀበለቶ ለባርቅ ወትቤሎ ነዓ አርኢከ ብእሴ ዘተ
ኀሥሥ፣ ወቦአ ኀቤሃ ወረከበ ለሲሳራ ወጹቁ በድኖ ወመ
ትከል ውስተ መልታሕቱ ።
፳፫ ወአኅሠሮ እግዚአብሔር ለኢያሚን ንጉሠ ከናአን በይ
እቲ ዕለት በቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።
፳፬ ወሖረት እዴሆሙ ለእግዚአብሔር ምስለ ደቂቀ እስራ
ኤል ወጸንዓት ላዕለ ኢያሚን ንጉሠ ከናዓን እስከ አጥፍኦ ።

ምዕራፍ ፭ ።

፩ ወኀለየት ዲቦራ በይእቲ ዕለት ቅድመ ባርቅ ወትቤ
እንዘ ትኄሊ በበ እንዘ መሳፍንተ እስራኤል በሕሊና ሕ
ዝብ፡ ይባርክዎ ለእግዚአብሔር ።
፪ ስምዑ ነገሥት ወአጽምኡ መኳንንት ጽኑዓን ።

፫ ወአንሰ እኀዝኑ አኀሊ ለእግዚአብሔር አምላከ እስ
ራኤል ።
፬ እግዚኦ በፀአትከ እምነ ሴይር ሶበ ተንሣእከ እምሐ
ቅለ ኤዶም፡ ምድር አድለቅለቀት ወሰማይኒ ደንገፀት ወደ
መናት አንጠብጠቡ ማየ ።
፭ ወአድባር ተከውሱ እምቅድመ እግዚአብሔር ዝንቱኒ
ሲና እምቅድመ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ።

፮ በመዋዕለ ሴሜጌር ወልደ ቄኔት ወበመዋዕለ ኢያኤል

እግዚአብሔር ሲሳራን አስደነገጠው ሠረገላውንም ሁሉ
ሠራዊቱንም ሁሉ በባርቅ ፊት በጦር በአፈ ሐፂን ጣላ
ቸው፤ ሲሳራም ከሠረገላ ወርዶ በእግሩ ሸሸ ።
ባርቅም አሳደደው፤ ሠረገላውንም ተከተለ፤ ሠራዊ
ቱን እስኪያጠፉ ድረስ ተከተለ፤ የሲሳራ ሠራዊት ሁሉ
በጦር ጠፉ፤ አንድ ሰው ስንኳ አልቀረም ።
ሲሳራ ግን በቄንያው ሰው በክቤር ወገን መካከልና
በሶርያው ንጉሥ በኢያቢን መካከል ፍቅር ነበርና ወደ ቄ
ኔም ወንድም ወደ ክቤር ሚስት ወደ ኢያኤል ሰፈር በእ
ግሩ ሸሸ ።
ኢያኤልም ወጥታ ሲሳራን ተቀበለችው ጌታዬ ! ወደ
ኔ ግባ አይዞህ አትፍራ አለችው፤ እሱም ከሷ ዘንድ ወደ
ድንኳና ገባ፤ ምንጣፍንም አለበሰችው ።
ሲሳራም ጠምቶኛልና ጥቂት ውኃ አጠጪኝ አላት፤
እሷም የወተቱን ጮጮ ከፍታ አጠጣችው ፊቱንም ሸፈ
ነችው ። መሳ፡ ፬ ፳፩ ።
በድንኳኑ ደጃፍ ቁሚ፤ ወዳንቺ መጥቶ በዚህ ሰው
አለን ፤ ብሎ የጠየቀሽ ሰው ቢኖር የለም በይው አላት
ምንጣፍንም አለበሰችው ።
የክቤር ሚስት ኢያኤልም በአንድ እጅዋ የድንኳን
ካስማ፤ በሁለተኛይቱ እጅዋ ደንጊያ ይዛ ገብታ ወግታ
ያነን ካስማ በጕንጩ ተከለችው፤ ከምድር ጋር አንድ
እስክታደርገው ድረስ መታችው፤ እሱም በእግሯ መካከል
ትንፈራፍሮና ተዘርሮ ሞተ ።
ባርቅም ሲሳራን እየተከተለ ደረሰ፤ ኢያኤልም ወጥታ
ባርቅን ተቀበለችው የምትፈልገውን ሰው ና ላሳይህ አለ
ችው፤ እሱም ወደሷ ገብቶ ሲሳራን ሬሳው ወድቆ ካስ
ማው በጕንጩ ተተክሎ አገኘው ።
እግዚአብሔር በዚያች ቀን በእስራኤል ልጆች ፊት
የከነዓን ንጉሥ ኢያሚንን አኰሰቈለው ።
የእግዚአብሔርም ሥልጣን ከእስራኤል ልጆች ጋር
ጸንታ ኖረች፤ እስኪያጠፏውም ድረስ በከነዓን ንጉሥ
በኢያሚን ላይ እየጸናች ሄደች ።

ምዕራፍ ፭ ።

ዲቦራም ስታመሰግን የእስራኤል መሳፍንት የሕዝቡን
ልቡና በያዙ ጊዜ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ብላ በዚ
ያች ቀን በባርቅ ፊት አመሰገነች ። ዘፀ፡ ፲፭ ፩ ።
ነገሥታቱ ስሙ፤ ጽኑዓን የምትሆኑ መኳንንትም አድ
ምጡ ። ዘዳ፡ ፴፪ ፴፪ ። ፪ ሳሙ፡ ፳፪ ፴፪ ።
እኔም ለእስራኤል ፈጣሪ ለእግዚአብሔር ምስጋናን
ላቀርብ ጀመርሁ (አቀርበለሁ) ። መዝ፡ ፪ ፪ ። ምሳ፡ ፴፩ ፬ ።
አቤቱ ! ከሴይር (ከግብጽ) በወጣህ ጊዜ ከኤዶም ምድ
ረ በዳም በተነሣህ ጊዜ ግብጽ ተንቀጠጠች፤ ሰማይም ደነ
ገጠች፤ ደመናትም ዝናምን አዘነሙ ። ዘዳ፡ ፴፫ ፪ ።
ተራሮችም ከእግዚአብሔር መገለጽ የተነሣ ተንቀወጡ
ይህም ደብረ ሲና በእስራኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ፊት
ተንቀወጠ ። ዘጸ፡ ፬ ፲፩ ። ኢሳ፡ ፷፬ ፩ - ፫ ።
በኢያኤል ዘመንና በቄኔት ልጅ በሴሜጌር ዘመን ነገ

ኀልቁ ነገሥት ወሐሩ ፍና መብእሰ ወፍኖቶሙ ማፍቶንተ ።

፯ ወኀልቁ መሬክራን እምእስራኤል እስከ ተንሥአት ዲ
ቦራ ወቆመት እመ ለእስራኤል ።

፰ ወሠምሩ በአማልክተ ከንቱ ከመ ኅብስተ ሰገም ሶበ
ይከድንዎ ውዕየ አርማኅ ፡ አርባዕቱ እልፍ አርማኅ ።

፱ ልብየሰ ውስተ ዘተአዘዘ ለእስራኤል ፡ ኀያላኒሆሙ
ለእስራኤል ባርክዎ ለእግዚአብሔር ።
፲ እለ ትጼዕኑ ላዕለ እእዱግ ፅዕድዋን ፡ ወትነብሩ ውስተ
ብርሃን ፡ ንቡ ቃለክሙ ።
፲፩ ወሰንቀዉ ማእከለ ብዙኃን ፍሡሐን ወበህየ ይሁቡ
ጽድቀ ለእግዚአብሔር ፡ ጽድቀ ወጽንዐ በውስተ እስራ
ኤል ፡ ወይእተ አሚረ ወረደ ውስተ አህጉሪሁ ሕዝበ እግ
ዚአብሔር ።
፲፪ ተንሥኢ ዲቦራ ወአንሥኢ አእላፈ ምስለ ሕዝብ ተን
ሥኢ ተንሥኢ ምስለ ማኅሌት ፡ ወበኃይል ተንሥእ ባር
ቅ ፡ ወጸንጊዮ ዲቦራ ለባርቅ ወጼውዉ ጼዋከ ባርቅ ወልደ
አቤኔሔም ከመ እመ ዓብየ ኃይሉ ።

፲፫ እግዚእ አድክሞሙ ሊተ ለእለ ይጸንዑኒ ሕዝበ ኤፍ
ሬም ።
፲፬ ወቀሠፎሙ በውስተ ቈላት እኁከ ብንያም በሕዝብከ
እምነ ማኪር ፡ ወወረዱ ይፍትኑ ።
፲፭ ወእምዘብሎን እግዚአብሔር ይጸብእ ሊተ ፡ ወእምኃ
ያላን እምህየ ወትረ በኃይለ ነገር ።
፲፮ ወእምውስተ ይሳኮር ምስለ ዲቦራ ፈነወ እጋራኒሁ
ውስተ ቈላት ከመ ትንበር አንተ ማእከለ ከናፍር ወሰፍሐ
በእገሪሁ ነፍቆ ሮቤል ዓቢይ ጥይቅና ልቡ ።
፲፯ ወለምንት ለከ ትነብር ምስለ መስፌተም ከመ ታጽ
ምእ ከመ ይትፋጸዩ እለ ይነሥኡ ከመ ይኅልፉ ውስተ
ዘሮቤል ።
፲፰ ዓቢይ አሠረ ልቡ ለጋድ ውስተ ማዕዶተ ዮርዳኖስ
ኀደረ ፡ ወዳን ለምንት ይነብር ውስተ አሕማር ወአሴርሰ
ነበረ ውስተ ሐይቀ ባሕር ወውስተ ወሰኑ ነበረ ።
፲፱ ዘብሎን ሕዝብ ዘአየረ ነፍሶ ለሞት ወንፍታሌም ው
ስተ መልዕልተ ሐቅል ።
፳ ወመጽኡ ነገሥት ወተቃተሉ ወይእተ አሚረ ተቃ
ተሉ ነገሥተ ከነአን በቶናኅ በኀበ ማየ መጌዶ ወኢነሥአ
በትዕግልት ብሩረ ።
፳፩ ወበሰማይ ተፃብኡ ከዋክብት እምቀትሎሙ ወተቃ
ተሉ ምስለሲሳራ ።
፳፪ ወአውዕአሙ በፈለገ ቂሶን ወፈለገ ቂሔሜን ወተቃ
ተሉ በፈለገ ቂሶን ነፍስየ ጽንዒ ።
፳፫ ወይእተ አሚረ ተቀጥቀጠ ሰኰና አፍራሲሆሙ ለአ
ምዳሮት ወኀያላኒሁ ለማዘር ይረግምዎ ።
፳፬ ወይቤ መልአክ እግዚአብሔር በመርገም ርግምዎሙ

ሥታት አለቁ ፡ የተሰነከከሉና ግልብጥብጥ ያሉ ጐዳናዎ
ችንም ሄዱ ። መሳ፡ ፫ ፴፩ ፡ ፬ ፲፯ ።
ዲቦራ እስክትነሣ ድረስና ለእስራኤልም እናት ሁና
እስክትተከ ድረስ ከእስራኤል ሕልምን የሚተረጕሙ
ሰዎች ጠፉ ። መሳ፡ ፭ ፲፩ ።
ከንቱ የሆኑ ጣኦቶችን ወደዱ ፡ የኅብስ እንጀራ በከዱ
ኑት ጊዜ ከሸልሸል ብሎ እንዲያር ለእስራኤል በታዘዘ
ረድኤት በለሸፋፍ ዘገርን የያዙ አራት እልፍ (ጦሮች)
ኃያላን ጠፉ ። ዘዳ፡ ፴፯ ፲፯ ። መሳ፡ ፬ ፲፬ - ፲፯ ።
ልቤ ወደ እስራኤል አለቆች ነው ፡ የእስራኤል መኳ
ንንትም እግዚአብሔርን አመስግኑት ።
በነጫጮች አህዮች የምትቀመጡም በተድላ ደስታ
የምትኖሩም ሰዎች በቃላችሁ ተናገሩ ። ዘኍ፡ ፳፪ ፳፩ ።
ደስ በላቸው ሰዎች መከከል መሰንቆን ምቱ ፡ በዚያ
ለእግዚአብሔር እውነተኛ ምስጋናን ያቀርባሉ በእስራኤል
ዘንድ ጽናትንና እውነትን ያቀርባሉ ፡ በዚያን ጊዜም የእ
ግዚአብሔር ወገን ወደ አገሩ ወረደ ። ዘፍ፡ ፳፬ ፲፩ ።
ዲቦራ ተነሺ ፡ አእላፈ ዘብሎንን ከአእላፈ ይሳኮር ጋራ
አንሺ ከምስጋና ጋራ ተነሺ ተነሺ ባርቅም በኃይል ተነ
ሣ ፡ ዲቦራ ባርቅን አጽኚው የእግዚአብሔር ኃይሉ በተግ
ለጠ ጊዜ እንደ ተገለጠልህ መጠን የአቤኔሔም ልጅ ባርቅ
ምርኮህን ማርክ ።
አቤቱ ! በኔ የሚጸኑብኝን የኤፍሬምን ወገን አድክ
ምልኝ ።
ወንድምህ በአውራጃ አጠፋቸው ፡ ብንያም በወገንህ
አፍራለሁ ፡ ይዘርፉ ዘንድ ከማኪር ወረዱ ።
እግዚአብሔር በኃያላኑ አድሮ ወትሮ በሚነገር ነገር
ከዛብሎን ያጠፋልኛል ። ዘዳ፡ ፴፫ ፳፩ ።
ከነገደ ይሳኮርም ከዲቦራ ጋራ አርበኞችን ላከ ፡ በወን
ድሞችህ መከከል ትቀመጥ ዘንድ ምን አለህ ፡ እግሩን አን
ፈራጠ ቀረ ፡ የሮቤል የልቡ ዕውቀት ደግ ነበር ።
በነገደ ሮቤል ዕጣ ይሄዱ ዘንድ ገድለው ሲደነፉ ትሰማ
ዘንድ ከመስፌተም (ከሳፊታዎች) ጋራ ለምን ትኖራለህ ፡ ።

የጋድ የልቡ ዕውቀት ደግ ነበር ፡ በዮርዳኖስ ማዶ ቀረ
ጋድ መርከቦች በወደብ እንዲኖሩ ከነገዶች ጋራ ስምን
ተቀመጠ ፡ አሴር ግን በባሕር ዳርቻ ባለ በወሰኑ ኖረ ።
ዘብሎን ሰውነቱን ለሞት የሰጠ ወገን ነው ፡ ንፍታሌ
ምም በበረኻው በአገሩ ይኖራል ። መሳ፡ ፬ ፲ ።
ነገሥታቱም ወጥተው ተዋጉ ፡ የዚያን ጊዜ የከነዓን
ነገሥታት የመጌዶ ውኃ ባለበት በቶናህ ተዋጉ ፡ ብርቅ
ብርን ቀምቶ አልወሰደም ። ኢያ፡ ፲፪ ፳፩ ።
ከሰልፋቸው የተነሣ እስራኤል በደብረ ታቦር ተዋጉ ፡
ከሲሳራም ጋር ተዋጉ ።
ወደ ቂሔሜን ወንዝና ወደ ቂሶን ወንዝ አወጣቸው ፡
በቂሶን ወንዝም ተዋጉ ፡ ሰውነቴ ጽኚ ። መሳ፡ ፬ ፯ ።
የዚያን ጊዜ የአምዳሮች የፈረሶቻቸው ሰኰና አጕብ
ጕበ የአሕዛብ አርበኞች (ማዘርን) ጣኦቱን ይረግሙታል ።
ከእግዚአብሔር የተላከው መልአክም ጽኑዓን ከሆኑ አር

ለእለ ውስተ አብያቲሃ እስመ ኢመጽኡ ውስተ ረድኤተ እግዚአብሔር እመስተቃትላን ጽኑዓን ።

፳፭ ቡርክተ ትኩን እምነ አንስት ኢያኤል ብእሲተ ክቤር ቁንያዊ እምነ አንስት ቡርክት በውስተ ደብተራ ።

፳፮ ማየ ሰአላ ወሐሊበ ወሀበቶ ወበአይገን ዐቢይ አቅረበት ሎቱ ዕቋነ ።

፳፯ ወበእዴሃ አንተ ጸጋም ተመጠወት መትከለ ወበየማና ጐድአት ወቀተለቶ ለሲሳራ ወቀጥቀጠቶ ርእሶ ወደመቀቶ መልታሕቶ ።

፳፰ ወተራገጸ በማእከለ እገሪሃ ወበጎበ ተራጋጸ በሀየ ኀሥረ ።

፳፱ ወእንተ መስኮት ትሔውጽ እሙ ለሲሳራ እንተ ሰቀሰቅ ትሬኢ እመ በ ዘገብአ እምኀበ ሲሳራ ወበበይነ ምንት ተድኅረ ሠረገላሁ ለሲሳራ በጺሐ ወበበይነ ምንት ጐንደየ እግረ ሠረገላቲሁ ጠቢባት ።

፴ ወላእከቲሃ ላቲ አውሥአሃ ወእማንቱሰ አውሥአሃ በከመ ቃላ ።

፴፩ አኮኑ ረከበሁ እንዘ ይከፍል ምኅርከ ወይትዓረክ አዕርክተ በላዕለ አርእስቲሆሙ ለኀያላን፡ ወበርበረ ውእቱ ሲሳራ በርበረ ኅብር ፡ ወዘዘዚአሁ ጥምዐተ ኅበሪሁ ወአሥቅ ውስተ ክሳዱ ዘበርበረ ።

፴፪ ከማሁ ለይትኀጐሉ ኵሎሙ ፀርከ እግዚኦ ወእለሰ ያፈቅሩከ ከመ ሠርቀ ፀሐይ በኀይሉ ወአዕረፈት ምድር አርብዓ ዓመተ ።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እደ ምድያም ሰብዐተ ዓመተ ።

፪ ወጸንዐት እዴሆሙ ለምድያም ላዕለ እስራኤል ወገብሩ ሎሙ ደቂቀ እስራኤል እምቅድመ ምድያም በዓታተ ወአጽዋናተ ውስተ አድባር ወውስተ አጽዳፍ ።

፫ ወእምዝ ሶበ ይዘርኡ ሰብአ እስራኤል የዐርጉ ምድያም ወአማሌቅ ወደቂቀ ጽባሕ የዓርጉ ላዕሌሆሙ ።

፬ ወይትዐየኑ ዲቤሆሙ ወያማስኑ ፍሬ ገራውሂሆሙ እስከ ይበጽሑ ውስተ ጋዛን ወኢያተርፉ ሎሙ ወኢምንተኒ በዘየሐይዉ ለእስራኤል ወመራዕይሆሙኒ ወላሕሞሙኒ ወአድጎሙኒ ።

፭ እስመ የዐርጉ ላዕሌሆሙ እሙንቱ ወእንስሳሆሙ ወተዓይኒሆሙ ያመጽኡ ወይበጽሕዎሙ ወከመ አንበጣ ብዝኆሙ ወአልቦሙ ኍልቍ ኢእሙንቱ ወኢአግማላቲሆሙ ወይመጽኡ ውስተ ምድረ እስራኤል ከመ ያማስንዎሙ ።

በጥቾ ጋራ እግዚአብሔር ወደ ሚያደርግላቸው ረድኤት አልመጡምና በቤቶቿ የሚኖሩ ሰዎች ርግማንን ርገሚቸው አለ ። ነህ፡ ፫ ፭ ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፮ ።

የቄንያዊው የክቤር ሚስት ኢያኤል ከሴቶች ተለይታ የከበረች ትሁን በድንኳን ውስጥ ከሚኖሩ ሴቶች ይልቅ የተባረከች ትኹን ። መሳ፡ ፬ ፲፯ ።

ውኃን ለመናት ወተትን ሰጠችው በታላቅ መንቀልም መገሚትን አቀረበችለት ። መሳ፡ ፬ ፲፱ ።

በግራ እጅዋ ከስማውን ተቀብላ ፣ በቀኝ እጅዋ መቅጥቅጥ ሲሳራን ገደለችው ፣ ራሱንም ከሰከሰችው ጉንጩንም ጨፈለቀችው ። መሳ፡ ፬ ፳፩ ።

በእግሯ መካከል ተንፈራፈረ ፣ በተንፈራፈረበትም በታ ተዋረደ ተገሰቀሰ (ሞተ) ።

የሲሳራ እናት በሰገነት ሁና ከሲሳራ ዘንድ የተመለሰ አለ እንደሆነ ብላ በመስኮት ትመለከት ነበር ፣ የሲሳራም ሠረገላ ወደቢ ከመድረስ ስለምን እንደ ዘገየ ፣ ቀላሎች የ ሆኑ የሠረገላዎቹ እግሮችም እንደምንም እንደ ዘገዩ ታይ ዘንድ በመስኮት ትመለከት ነበር ። ዘፀ፡ ፴፪ ፳ ።

ገረዶቿም መለሱላት ፣ እነሳቸው ግን እንደ ቃሏ መለ ሱላት ።

ብዙ ምርኮ አግኝተዋልና ምርኮውን ሲያከፍል የኃያ ላኑን ቸብቸቦ እየቈረጡ እየሰጡት በወዳጅ ላይ ወዳጅ ሲገ ዛ ሲሳራም ምርኮውን ማርኮ አበላሉ አጠላለቁ ልዩ የሆኑ አራት ኅብር አምስት የወርቀ ዘቦ ግምጃ ሲሸልም የማረከ ውን ዝርግፍ በአንገቱ ሲያስር ይሆናል ብለው እንደ ቃሏ መለሱላት ።

አቤቱ ! ጠላቶችህ ሁሉ እንደሱ ይጥፉ፡ የሚወዱህ ሰዎች ግን በኃይሉ እንደሚወጣ እንደ ፀሐይ ብርሃን ይ ሁኑ አለች ፣ ምድርም አርባ ዘመን አረፈች ።

ምዕራፍ ፮ ።

የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠሩ ፣ እግዚአብሔርም ሰባት ዓመት በምድያም እጅ ጣላቸው ።

የምድያም ሥልጣንም በእስራኤል ላይ ጸናች ፣ የእስ ራኤልም ልጆች ከምድያም ፊት በገደሎች ላይና በተራ ሮች ላይ አምባዎችንና ዋሻዎችን ሠሩ ።

ከዚህ በኋላ እስራኤል ዘር በዘሩ ጊዜ አማሌቅና የም ድያም ሰዎች በምሥራቅ ያሉ ልጆችም ወደነሳቸው ዘመቱ።

በነሳቸውም ላይ ይሰፍሩ ነበር ፣ ወደ ጋዛን እስኪደ ርሱ ድረስ ደርሰው አዝመራቸውን ያጠፉባቸው ነበር ፣ እስራኤል በሚድኑ ገንዘብ ምንም ምን አያስቀሩላቸውም ነበር ፣ መንጋዎቻቸውንም ሆነ፡ ላሞቻቸውንና አህያዎ ቻቸውንም ሆነ ።

እነሱ በነሳቸው ላይ ይዘምቱ ነበር ፣ ከብቶቻቸውንና ሠራዊቶቻቸውን ይዘው ይመጡባቸው ነበር ፣ ብዛታቸ ውም እንደ አንበጣ ነበር ፣ ለነሳቸውም ሆነ ለግመሎቻ ቸው ስፍር ቍጥር አልነበራቸውምና ያጠፉዋቸው ዘንድ ወደ እስራኤል አገር ይመጡ ነበር ። መሳ፡ ፮ ፲፱ ።

አፈት ዘመሳፍንት፣ ምዕራፍ ፮።

፮ ወነድዩ ጥቀ እስራኤል እምቅድመ ምድያም ወገዐሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ።

እስራኤልም ከምድያም ፊት የተነሣ ደኸዩ (ተቸገሩ) የእስራኤልም ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ ።

፯ ወሰበ ጸርሑ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ምድያም ፈነወ ሎሙ እግዚአብሔር ብእሴ ነቢየ ለደቂቀ እስራኤል ።

በምድያም ሰዎች ምክንያት ወደ እግዚአብሔር በጮኹ ጊዜ እግዚአብሔር ለእስራኤል ልጆች አንድ ነቢይ ላከላቸው ።

፰ ወይቤሎሙ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል አነ ውእቱ ዘአውፃእኩክሙ እምግብጽ እምነ ቤተ ቅኔት ።

እንዲህም አላቸው የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ከግብጽ አገዛዝ ያወጣኋችሁ እኔ ነኝ ። መዝ፡ ፶ ፲፩ ። መዝ፡ ፸፰ ፴፩ ። ሆሴ፡ ፰ ፲፩ ።

፱ ወአድኀንኩክሙ እምእዴሆሙ ለግብጽ ወእምኵሎሙ እለ ይሣቅዩክሙ ፣ ወአውፃእክዎሙ እምቅድመ ገጽክሙ ወወሀብኩክሙ ምድሮሙ ።

ከግብጽም ሰዎች መከራንም ከሚያጸኑብችሁ ሁሉ ያዳንኳችሁ የከነዓንንም ሰዎች ከፊታችሁ አስወጥቼ አገራቸውን የሰጠኋችሁ እኔ ነኝ ።

፲ ወእቤለክሙ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወኢትፍርሁ እምአማልክተ አሞሬዎን እሉ እለ ትነብሩ ውስተ ምድሮሙ ወውስተ ሀገሮሙ አንትሙ ፣ ወኢሰማዕክሙ ቃልየ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ ፣ እናንተ በመንደራቸውና በአገራቸው ከምትኖሩባቸው ከነዚህ ከአሞሬዎን ጣኦታት የተነሣ አትፍሩ አልኋችሁ ፣ ነገር ግን ቃሌን አልሰማችሁም አለ አላቸው ። ኢያ፡ ፳፬ ፲፭ ።

፲፩ ወመጽአ መልአከ እግዚአብሔር ወነበረ ታሕተ ዕፀ እንተ ኤፍራታ ዘኢዮአስ አቡሁ ለኢያዝሬ ወጌዴዎን ወልዱ ይዘብጥ ሥርናየ በውስተ ዐውዱ ከመ ያምስጥ እምቅድሜሆሙ ለምድያም ።

እግዚአብሔርም የላከው መልአክ መጥቶ በኢያዝሬ አባት በኢዮአስ እርሻ አጠገብ ባለች በኤፍራታ ዛፍ ሥር ተቀመጠ ፡ ጌዴዎንም ከምድያም ሰዎች ፊት ያሸሸ ዘንድ ሥንዴውን እያጨደ ይወቃ ነበር ። ኢያ፡ ፯ ፱ ።

፲፪ ወአስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር ወይቤሎ ፣ እግዚአብሔር ምስሌከ ጽኑዕ ኀይል ።

የእግዚአብሔርም መላከተኛ ታየው ፡ ኃይልህ ጽኑ የሆነ ጌዴዎን ! እግዚአብሔር ከንተ ጋር በረድኤት አለ አለው ። ኢያ፡ ፩ ፭ ። ሉቃ፡ ፩ ፲፩ ።

፲፫ ወይቤሎ ጌዴዎን አሆ እግዚኦ እግዚእየ ወእመሰ ሀለወ እግዚአብሔር ምስሌነ ለምንት ረከበተነ ኵላ ዛቲ እኪት ወአይቴ ውእቱ ኵሉ ስብሐቲሁ ዘነገሩነ አበዊነ ወይቤሉነ እምግብጽ አውፅአሙ ለአበዊነ እግዚአብሔር ወይእዜሰ ኀደገነ እግዚአብሔር ወአግብአነ ውስተ እደ ምድያም ።

ጌዴዎንም አቤቱ ጌታየ ! እሺ (ይሁን) ፣ ነገር ግን እግዚአብሔር ከኛ ጋራ ከሆ ይህች ሁሉ መከራ ለምን አገኘችን ፤ እግዚአብሔር አባቶቻችንን ከግብጽ አወጣቸው ብለው አባቶቻችን የነገሩን ተአምራትስ ሁሉ ወዴት አለ ፤ አሁን ግን እግዚአብሔር ተለየን በምድያም እጅም ጣለን አለው ። ዘዳ፡ ፴፩ ፲፯ ። ኢያ፡ ፶፱ ፩ ።

፲፬ ወነፀሮ መልአከ እግዚአብሔር ወይቤሎ ሑር በኃይልከ ወታድኅኖሙ ለእስራኤል እምእደ ምድያም ወናሁ ፈነውኩከ ።

እግዚአብሔር የላከው መልአክም አየው እስራኤልን ከምድያም እጅ ታድናቸዋለህና ከሠራዊትህ ጋር ሂድ እነሆ ላክሁህ አለው ። ኢያ፡ ፩ ፱ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፪ ፲፩ ።

፲፭ ወይቤሎ ጌዴዎን አሆ እግዚኦ በምንት አድኅኖሙ ለእስራኤል ፣ ናሁ አእላፍየኒ ውኁዳን በውስተ ምናሴ ወአነኒ ንኡስ በውስተ ቤተ አቡየ ።

ጌዴዎንም አቤቱ ! እሺ ይሁን እነሆ በነገደ ምናሴ ዘንድ ወገኖቼ ጥቂቶች ናቸው እኔም በአባቴ ወገን ትንሽ ነኝ እስራኤልን በምን አድናቸዋለሁ ፤ አለው ።

፲፮ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር እስመ እግዚአብሔር ሀሎ ምስሌከ ወትቀትሎሙ ለምድያም ከመ አሐዱ ብእሲ ።

እግዚአብሔር የላከው መልአክም ፣ እግዚአብሔር ከንተ ጋራ በረድኤት አለና ፣ የምድያምን ሰዎች እንደ አንድ ሰው ታጠፋቸዋለህ አለው ። ዘፀ፡ ፫ ፲፪ ።

፲፯ ወይቤሎ ጌዴዎን እመ ረከብኩ ሞገሰ ቅድመ አዕይንቲከ ግበር ሊተ ተአምረ ከመ አንተ ውእቱ ዘትትናገር ምስሌየ ።

ጌዴዎንም በፊትህ ባለሟልነትን ካገኘሁ ከኔ ጋራ የምትናገር አንተ እንደ ሆንክ ምልክት አድርግልኝ አለው ። ዘፀ፡ ፬ ፩ ፣ ፫ ፲፪ ።

፲፰ ኢትሑር እምዝየ እስከ እገብእ ኀቤከ ወአመጽእ መሥዋዕትየ ወእሠይም ቅድሜከ ፡ ወይቤሎ አነ ውእቱ ወእጸንሕከ እስከ ትገብእ ።

ወዳንተ እስክመለስ ድረስ ከዚህ አትሂድ መሥዋዕቱን አምጥቼ በፊትህ ላኑር አለው ፣ መልአኩም እኔ ነኝ እስክ ትመለስ ድረስ እጠብቅሃለሁ አለው ። ዘፍ፡ ፲፰ ፫ ።

፲፱ ወሖረ ጌዴዎን ወገብረ ማሕስአ ጠሊ ወዳፍንተ ናእት ወአንበረ ውእተ ሥጋ ውስተ ከፊር ወወደየ ደሞ ውስተ መቅጹት ወወሰደ ሎቱ ኀበ ዕፀ ወሰገደ ሎቱ ።

ጌዴዎንም ሄዶ አንድ የፍየል ጠቦት የቂጣም እንጐቻ አዘጋጀ ፣ ያንንም ሥጋ በአንቅብ አኖረ ፣ ደሙንም በድስት ውስጥ ጨመረ ወደ ዕንጨቱም ወሰደለት ለሱም ሰገደለት ።

፳ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር ንሣእ ሥጋሁ ወኅብስተ ናእት ወሢም ላዕለ ውእቱ ኰኵሕ ወከዐው ደሞ ወገብረ ከማሁ ።

እግዚአብሔር የላከው መልአክ የአንድ እንበሳ ሥጋውን የቂጣውን እንጐቻ ወስደህ በደንጊያ ላይ አኑር ፣ ደሙንም አፍስ አለው ፣ እንዳለውም አደረገ ።

፳፩ ወአልዐለ መልአከ እግዚአብሔር በትሮ ወለከፎ ለው
እቱ ሥጋ ወለውእቱ ናእት ወነደት እሳት እምይእቲ ኰኵ
ሕ ወበልዐቶ ለውእቱ ሥጋ ወለውእቱ ናእት ፤ ወሖረ መል
አከ እግዚአብሔር እምአዕይንቲሁ ።
፳፪ ወአእመረ ጌዴዎን ከመ መልአከ እግዚአብሔር ውእ
ቱ ወይቤ ጌዴዎን አአኅተከ እግዚአ እስመ ርኢኩ መል
አከ እግዚአብሔር ገጸ በገጽ አመውት ።
፳፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ሰላም ለከ ኢትፍራህ ወኢ
ትመውት ።
፳፬ ወነደቀ ጌዴዎን በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ወሰ
መዮ ሰላመ እግዚአብሔር እስከ ዛቲ ዕለት ወእንዘ ዓዲሁ
ሀለወ ውስተ ኤፍራታ አቡሁ ለኢያዝሪ ።

፳፭ ወእምዝ በይእቲ ሌሊት ይቤሎ እግዚአብሔር ንሣእ
ላሕመ መግዝአ ዘአቡከ ወካልአ ላሕመ ዘሰብዐቱ ዓመት
ወንሥት ምሥዋዖ ለበዓል ዘአቡከ ወምስለ ዘላዕሌሁ ስብር፤

፳፮ ወንድቅ በቱ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር አምላክከ ዘአ
ስተርአየከ በውስተ ደብር ዘማኦክ ዘበዝንቱ ደወል ወን
ሣእ ውእተ ካልእ ላሕመ ወግበሮ መሥዋዕተ በውእቱ ዕፀ
ዘሰበርከ ።
፳፯ ወነሥአ ጌዴዎን ዐሠርተ ወሠለስተ እደወ እምአግብ
ርቲሁ ወገብረ በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ፤ ወእምዝ
ሰበ ፈርሀ ቤተ አቡሁ ወሰብአ ሀገሩ በዊአ መዓልተ ወሌ
ሊተ ይበውእ ።
፳፰ ወጌሡ በጽባሕ ሰብአ ሀገሩ ወረከብዎ ንሡተ ለምሥ
ዋዐ በዓል ወምስል ዘላዕሌሁ ስቡር ወላሕም መግዝእ ግ
ቡር በቱ መሥዋዕተ በውእቱ ምሥዋዕ ዘነደቀ ።
፳፱ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ መኑ ገብረ ዘንተ ግብረ ፤
ወኀሠሡ ወሐተቱ ወይቤሉ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ ገብረ
ዘንተ ግብረ ።
፴ ወይቤልዎ ሰብአ ሀገር ለዮአስ አምጽእ ወልደከ ይቅ
ትልዎ እስመ ነሠተ ምሥዋዐ በዓል ወሰበረ ምስለ ዘላ
ዕሌሁ ።
፴፩ ወይቤሎሙ ዮአስ ለሰብእ እለ ይቀውሙ ላዕሌሁ አን
ትሙኑ ይእዜ ትትቤቀሉ ሎቱ ለበዓል ፤ አው አንትሙኑ
ታድኅንዎ ከመ ትቅትሉ ዘገፍዖ ወእመሰ አምላክ ውእቱ
እስከ ይጸብሕ ለይሙት ዘገፍዖ ወይትበቀሎ ለሊሁ ለዘነ
ሠተ ምሥዋዒሁ ።
፴፪ ወሰመያ ለይእቲ ዕለት ዐውደ በዓል እስመ ነሠተ
ምሥዋዖ ።
፴፫ ወኵሉ ምድያም ወአማሌቅ ወደቂቀ ጽባሕ ተጋብኡ
ላዕሌሁ ወዐደዉ ወኀደሩ ውስተ ቈላተ ኢይዝራኤል ።

፴፬ ወአጽንዖ መንፈሰ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ወነፍኀ
ቀርነ ወወውዐ አብያዜር በድኅሬሁ ።
፴፭ ወፈነወ መላእክተ ውስተ ኵሉ ምናሴ ወአውየወ ውእ
ቱኒ እምድኅሬሁ ወፈነወ መላእክተ ውስተ አሴር ወው
ስተ ዛብሎን ወንፍታሌም ወዐርጉ ወተቀበልዎሙ ።

የእግዚአብሔርም መላክተኛ በትሩን እንሥቶ ያነን
ቂጣና ያነን ሥጋ ነካው ከዚያችም ድንጊያ እሳት ወጥታ
ያነን ሥጋና ያነን ቂጣ በላችው የእግዚአብሔርም መል
አክ ከዓይኖቹ ተሠወረ ። ዘሌዋ፣ ፱ ፳፬ ።
ጌዴዎንም እግዚአብሔር የላከው መልአክ እንደሆነ
አወቀ ፤ ጌዴዎን አቤቱ ! አመሰግንሃለሁ የእግዚአብሔርን
መልአክ ፊት ለፊት አይቻለሁና እሞታለሁ አለ ።
እግዚአብሔርም ፍቅር አንድነት ላንተ ይሁን ፤ (አይ
ዞህ) አትፍራ አትሞትም አለው ። ዳን፣ ፲ ፲፱ ።
ጌዴዎንም በዚያ ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠርቶ
ስሙን እስከዚህች ቀን ድረስ የእግዚአብሔር ፍቅር አን
ድነት የተደረገበት አለው ይኸውም የተደረገው የኢያዝሪ
አባት ገና በኤፍራታ ሳለ ነው ። ዘፍ፣ ፲፮ ፲፬ ።
ከዚህ በኋላ በዚያች ሌሊት እግዚአብሔር ያባትህን
አንድ ገች ሰባት ዓመት የሆነውም ሁለተኛ በሬን አምጣ
ያባትህን የጣኦቱን መሠውያ አፍልሰህ በላዩ ያለውንም
ምስል ስበረው ። ዘፀ፣ ፴፬ ፲፫ ። መሳ፣ ፫ ፯ ።
በዚህ አውራጃ ባለ በማአክ ተራራ ለታየህ ለፈጣሪህ
እግዚአብሔር መሠውያን ሥራለት ያነንም ሁለተኛ በሬ
አምጥተህ በዚያ በሰበርከው ዕንጨት ላይ ሠዋው አለው።
ዘዳግ፣ ፯ ፭ ።
ጌዴዎንም አገልጋዮቹ ዓሥራ ሦስት ሰው ይዞ እግዚአ
ብሔር እንዳዘዘው አደረገ፣ ከዚህ በኋላ ቀን መግባትን ያገ
ሩን ሰዎችና ያባቱን ወገኖች ቢፈራ ሌሊት ይገባ ነበር ።
ዮሐ፣ ፫ ፪ ።
የአገሩም ሰዎች በጧት ገስግሰው በሄዱ ጊዜ የጣኦ
ቱን መሠውያ ፈርሶ በላዩም ያለ ምስል ተሰብሮ በዚያ
በሠራው መሠውያ ላይ ሌላ በሬ ተሠውቶበት አገኙት ።
እስበሳቸውም ይህንን ሥራ የሠራ ማነው፤ ተባባሉ
ያደረገውንም ፈለጉ መረመሩ ፤ ይህንን የሠራ የዮአስ ልጅ
ጌዴዎን ይሆናል አሉ ።
የአገሩም ሰዎች ዮአስን የጣኦቱን መሠውያ አፍርሷ
ልና በላዩም ላይ ያለ ምስልን ሰብሯልና ይገድሉት ዘንድ
ልጅህን አምጣ አሉት ።
ዮአስም በጠላትነት የተነሡበትን ሰዎች አሁን ለጣ
ኦቱ በቀሉን የምትመልሱለት እናንተ ናችሁን፤ የበደለውን
ትገድሉለት ዘንድ ወይስ የምታድኑት እናንተ ናችሁን፤
ፈጣሪስ ከሆነ የበደለው ሰው እስኪነጋ ድረስ ይሙት ፤
መሠውያውንም ያፈረሰውን ሰው እሱ ይበቀለው አላቸው።
መሠውያውን አፍርሶበታልና ያችን ቀን የጣኦቱ ሸንጎ
የተደረገበት ቀን አላት ። ፩ ሳሙ ፲፪ ፲፩ ፤ ፪ ፲፩ ፳፩ ።
አማሌቅና የምድያም ሰዎች ሁሉ በምሥራቅ ያሉ ልጆ
ችም በሱ ላይ ተሰብስበው ወደሱ ተሻገሩ በኢይያዝራ
ኤል አውራጃም አደሩ ። ኢያ፣ ፲፯ ፲፮ ። መሳ፣ ፮ ፫ ።
ጌዴዎንንም የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት አጸናው
ነጋሪትንም መታ ፣ አብያዜርም በኋላው ሁኖ ደነፉ ።
ወደ ነገደ ምናሴም ሁሉ መልእክተኞችን ላከ ፣ እሱ
ም ከኋላው ሁኖ ደነፉ ወደ ነገደ ዛብሎን ወደ ነገደ ንፍታ
ሌምም መልእክተኞችን ላከ፣ ወጥተውም ተቀበሏቸው ።

፴፮ ወይቤሎ ጌዴዎን ለእግዚአብሔር እመ ታድኅኖሙ
ለእስራኤል በእዴየ በከመ ትቤ ፤ ናሁ አነ እሰፍሕ ፀምረ
ብዙተ ውስተ ዐውድ ።
፴፯ ወእምከመ ወረደ ጠል ውስተ ፀምር ባሕቲቱ ወኵሉ
ምድር ይቡስ አአምር እንከ ከመ ታድኅኖሙ ለእስራኤል
በእዴየ በከመ ትቤ ፤ ወኮነ ከማሁ ።
፴፰ ወጌሠ ጌዴዎን በሳኒታ ወዐፀሮ ለውእቱ ፀምር ወወ
ፅአ ማይ እምውእቱ ፀምር ምልአ ዐይገን ።
፴፱ ወይቤሎ ጌዴዎን ለእግዚአብሔር ኢትትመዐዕ በመዓትከ
ላዕሌየ ወእንግርከ ካዕበ አሐተ ነገረ ፤ ፀምር ይኩን ይቡስ
እንተ ባሕቲቱ ወውስተ ኵሉ ምድር ይረድ ጠል ።
፵ ወገብረ ከማሁ እግዚአብሔር በይእቲ ሌሊት ፤ ወኮነ
ይቡስ ፀምር ባሕቲቱ ወውስተ ኵሉ ምድር ወረደ ጠል ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወጌሠ ሮብዓም ዘውእቱ ጌዴዎን ወኵሉ ሕዝብ ዘምስ
ሌሁ ወኀደሩ ውስተ ምድረ አሮኤድ ወትዕይንቶሙ ለም
ድያም ወለአማሌቅ እመንገለ መስዕ እምሥዋዕ ዘአንበሬም
ውስተ ቈላ ።
፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ብዙኅ ሕዝብ ዘምስ
ሌከ ከመ ዘኢይከል አግብኦቶሙ ለምድያም ውስተ እዴ
ሆሙ ከመ ኢይትመክሑ እስራኤል ላዕሌየ ወኢይበሉ
እዴነ አድኀነተነ ።
፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ንግሮሙ ለሕዝብ
ወበሎሙ ዘይፈርህ እምኔክሙ ወፈራህ ለይግባእ እም
ኀበ ሕዝብ ።
፬ ወተመይጡ እምድረ ገለአድ ወገብኡ እምሕዝብ
ክልኤቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ወተርፉ እልፍ ።
፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ዓዲ ብዙኅ ሕዝብ
አውርዶሙ ኀበ ማይ ወአመክሮሙ ለከ በህየ ወእለ አነ
እቤለከ እሙንቱ ይሑሩ ምስሌከ ወአውረዶሙ ኀበ
ማይ ለሕዝብ ።
፮ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ኵሉ ዘሰትየ በል
ሳኑ እማይ ከመ ዘይሰቲ ከልብ አቅም እንተ ባሕቲቱ ወ
ኵሉ ዘአስተብረከ በብረኪሁ ከመ ይስተይ አቅም እንተ
ባሕቲቱ ።
፯ ወኮነ ኍልቆሙ ለእለ ሰትዩ በልሳኖሙ ሠለስተ ምእ
ት ፤ ወእለሰ ተርፉ ሕዝብ አስተብረኩ በብረኪሆሙ ከመ
ይስተዩ ማየ ።
፰ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን በእሉ ሠለስቱ ም
እት ብእሲ እለ ከመዝ ሰትዩ አድኀነከሙ ወእገብኦሙ
ለምድያም ውስተ እዴከ ወኵሉ ሕዝብ ይእትዉ ውስተ
አብያቲሆሙ ።
፱ ወይንሥኡ ምስሌሆሙ ሕዝብ ስንቀ ወአቅርንቲሆሙ
ወለኵሉ ሰብአ እስራኤል ፈንዎሙ ውስተ አብያቲሆሙ
ይእትዉ ወለእልክቱሰ ሠለስቱ ምእት ብእሲ አቅሞሙ
ምስሌከ ወትዕይንተ ምድያም መትሕቶሙ ውስተ ቈላ ።

ጌዴዎንም እግዚአብሔርን አድናቸዋለሁ እንዳልከ
እስራኤልን በእጄ ታድናቸው እንደሁ እነሆ እኔ በደበበይ
የተበዘተ ጸጉርን እዘረጋለሁ ።
ጠል በምድር ላይ ሳይወርድ በጠጉሩ ላይ ብቻ ቢወ
ርድ አድናቸዋለሁ እንዳልከ እስራኤልን በእጄ እንድታ
ድናቸው ያን ጊዜ አውቃለሁ አለው እንዳለውም ሆነ ።
ጌዴዎንም በማግሥቱ ማልዶ ሂዶ ያነን ጠጉር ጠመ
ቀው ፤ ከዚያም ጠጕር አንድ መንቀል ውኃ ወጣ ።
ጌዴዎን እግዚአብሔርን በቍጣህ አትቈጣኝ ፤ ዳግ
መኛ አንድ ጊዜ ልናገር በጠጕሩ ላይ ብቻ ሳይወርድ ጠል
በምድር ሁሉ ላይ ይውረድ አለው ። ዘፍ፤ ፲፰ ፴፪ ።
እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት እንዳለው አደረገ ፤
ጠጕሩ ብቻ ደረቅ ሁኖ ጠል በምድር ሁሉ ላይ ወረደ ።

ምዕራፍ ፯ ።

ሮብዓምም ማልዶ ሄደ ይኸውም ጌዴዎን ነው ከሱ ጋር
ያሉ ወገኖቹም ሁሉ ሄዱ ፤ አሮኤድ በሚባልም አገር ሰፈ
ሩ ፤ የአማሌቅና የምድያም ሠራዊትም በአንበሬም ቈላ
መሠውያ ቀኝ ሰፈሩ ። መሳ፤ ፮ ፴፪ - ፴፫ ።
እግዚአብሔርም ጌዴዎንን እጃችን (ሥልጣናችን) አዳ
ነችን ብለው በኔ እንዳይመኩ የምድያምን ሰዎች በእጃ
ቸው መጣል እንደማልችል ካንተ ጋራ ያሉ ሕዝብ ብዙ
ናቸው አለው ። ዘዐ፤ ፰ ፱ ። ዘዳ፤ ፰ ፲፯ ።
እግዚአብሔር ጌዴዎንን እንዲህ አለው ፤ ከናንተ የሚ
ፈራ የሚደነግጥ ሰው ከሕዝቡ ተለይቶ ይመለስ ብለህ
ለሕዝቡ ንገራቸው አለው ።
ሕዝቡም ከገለዓድ ተመለሱ ፤ ከሕዝቡ ሁለት እልፍ
ከሁለት ሺሕ ተመልሰው እልፍ ሰዎች ቀሩ ።
እግዚአብሔር ጌዴዎንን ገና ብዙ ሕዝብ አሉ ፤ ወደ
ውኃ አውርደህ በዚያ ፈትናቸው እኔ ይሂዱ የምልህ ሰዎ
ች እነሳቸው ካንተ ጋራ ይሂዱ አለው ፤ ሕዝቡንም ወደ
ውኃ አወረዳቸው ። ኢሳ፤ ፳ ፳፭ ። መዝ፤ ፲፯ ፫ ፳፯ ፪ ።
እግዚአብሔር ጌዴዎንን ውሻ በምላሱ ጠለፍ ጠለፍ
አድርጎ እንዲጠጣ ከውኃው በምላሱ ጠለፍ ጠለፍ አድርጎ
የሚጠጣውን ሁሉ ለብቻው አቁመው ውኃን ይጠጣ ዘንድ
በጕልበቱ የተንበረከከውንም ሁሉ ለብቻው አቁመው
አለው ።
በምላሳቸው ጠለፍ ጠለፍ አድርገው የጠጡ ሰዎች
ቍጥራቸው ሦስት መቶ ሆነ ፤ የቀሩት ሕዝብ ግን ውኃ
ይጠጡ ዘንድ በጕልበታቸው ተንበረከኩ ።
እግዚአብሔርም ጌዴዎንን እንደዚህ (በእጃቸው ውኃ
በጠጡት) በነዚህ ሦስት መቶ ሰዎች አድናችኋለሁ የምድ
ያምንም ሰዎች በእጅህ እጥላቸዋለሁ ሕዝቡም ሁሉ ወደ
ቤታቸው ይመለሱ አለው ።
ሕዝቡን ስንቃቸውን ከነሳቸው ጋር ይውሰዱ መለከቶ
ቻቸውንም ይውሰዱ ወደ ቤታቸውም ይግቡ ዘንድ የእስ
ራኤልን ወገን ሁሉ አሰናብታቸው እለዚህ ሦስት መቶ
ሰዎች ግን ካንተ ጋር አቁያቸው አለው ፤ የምድያምም
ሠራዊት በበታቻቸው በቈላ ሰፍረው ነበር ።

፲ ወእምዝ በይእቲ ሌሊት ይቤሎ እግዚአብሔር ተን
ሥእ ወረድ ፍጡነ እምዝየ ውስተ ትዕይንት እስመ አግበ
እክዋ ውስተ እዴከ ።
፲፩ ወእመሰ ትፈርህ በሕቲትከ ወሪደ ረድ አንተ ወፋራን
ቍልዔከ ውስተ ትዕይንት፣ ወእጽምእዎሙ ዘይትናገሩ
ወእምዝ ይጸንዓ እደዊከ ።

፲፪ ወወረደ ውእቱ ወፋራን ቍልዔሁ ውስተ አሐዱ ደብ
ር ዘኀምሳ እምትዕይንት ።
፲፫ ወምድያም ወአማሌቅ ወኵሎሙ ደቂቀ ጽባሕ ኅዱ
ራን እሙንቱ ውስተ ቈላት ከመ አንበጣ ብዝኆሙ ወአግ
ማሊሆሙ ዘአልቦ ኍልቍ እለ ከመ ኆፃ ዘከንፈረ ባሕር
እሙንቱ ብዝኆሙ ።
፲፬ ወበአ ጌዴዎን ወናሁ አሐዱ ብእሲ ይነግሮ ለካልኡ
ሕልሞ ወይቤሎ ሐለምኩ ሕልመ ወእሬኢ ኅብስተ ሰገም
ታንኰረሆር ውስተ ትዕይንተ ምድያም ወቀተለቶ ወአ
ውደቀቶ ወገፍትዓቶ እምላዕሉ ወወድቀት ትዕይንት ።
፲፭ ወአውሥአ ካልኡ ወይቤሎ ኢኮነ ዝንቱ እንበለ ኵና
ተ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ ብእሲ እስራኤላዊ ወአግብአሙ
እግዚአብሔር ለምድያም ውስተ እዴሁ ወለኵሉ ትዕይ
ንቶሙ ።
፲፮ ወእምዝ ሶበ ሰምዐ ጌዴዎን ፍካሬ ሕልሙ ወዘከመ
ነገሮ ሕልሞ ሰገደ ለእግዚአብሔር ወገብአ ውስተ ትዕይንተ
እስራኤል ወይቤሎሙ፣ ተንሥኡ እስመ አግብአሙ እግ
ዚአብሔር ውስተ እዴነ ለትዕይንተ ምድያም ።
፲፯ ወከፈሎሙ ለሠለስቱ ምእት ብእሲ ኀበ ሠለስቱ ሠራ
ዊት ወወሀቦሙ ቀርነ ለኵሎሙ ውስተ እደዊሆሙ ወመ
ሳብክተ ዕሩቃተ ፣ ወመኃትወ ውስተ ማእከለ ውእቱ
መሳብክት ።
፲፰ ወይቤሎሙ እምኔየ ርእዩ ወከማሁ ግበሩ ፤ ወናሁ አነ
እበውእ ውስተ ማእከለ ትዕይንት ወዘከመ ገበርኩ ግበሩ ።
፲፱ ወእነፍኅ ቀርነ አነ ወኵሉ እለ ምስሌየ ወንፍኁ ቀርነ
አንትሙኒ በዐውደ ትዕይንት ወበሉ ኃይል ዘእግዚአብ
ሔር ወኵናት ዘጌዴዎን ።
፳ ወበአ ጌዴዎን ወምእት ብእሲ ምስሌሁ ውስተ አሐዱ
ኅብረ ትዕይንት በቀዳሚት ሰዓት ዘመንፈቀ ሌሊት እንበለ
ይንቅሑ ሰብአ መዓቅብ ወነፍኍ ቀርነ ወነጽሑ እልክተ
መሳብክተ ዘውስተ እደዊሆሙ ።
፳፩ ወነፍኍ ቀርነ እልክቱ ሠለስቱ ሠራዊት ወነጽሑ
መሳብክቲሆሙ ወአልዓሉ መኃትዊሆሙ ዘውስተ እደ
ዊሆሙ ዘጸጋም ወዘውስተ እደዊሆሙ ዘየማን ቀርን
ዘበቱ ይነፍሑ ወጸርኁ ወይቤሉ፣ ኵናት ዘእግዚአብሔር
ወዘጌዴዎን ።
፳፪ ወቆሙ ኵሎሙ በበመከናቲሆሙ በውስተ ዐውደ
ትዕይንት ወጕዩ ኵሉ ትዕይንት ወደንገፁ ።
፳፫ ወነፍኍ ሠለስተ ምእተ አቅርንተ ወአግብአ እግዚአ
ብሔር መጥባሕተ ብእሲ ላዕለ ካልኡ በውስተ ኵሉ
ትዕይንት ወጕዩ ትዕይንቶሙ እስከ በሴጣ ወእስከ አቤል
ሚሁላ ወውስተ ገባእን ።

ከዚህ በኋላ በዚያች ሌሊት እግዚአብሔር ምድያምን
በእጅህ ጥያቸዋለሁና ከዚህ ተነሥተህ ፈጥነህ ወደ ሰፈር
ውረድ አለው ፤ ዘፍ፡ ፵፯ ፬ ፡ ፫ ። መሳ፡ ፯ ፬፡ ፫ ፳፰ ።
ብቻህን መውረድ ብትፈራ ግን ብላቴናህ ፋራንና አን
ተ ወደ ሰፈር ወርዳችሁ የሚናገሩትን አድምጡቸው ከዚ
ህ በኋላ እጆችህ (ለመወርወር ቃልህ ለመምከር) ይጸናሉ
አለው ።
እሱም ከብላቴናው ከፋራን ጋር ከሰፈሩ አንድ ወገን
የአምሳ አለቃ ወደ ሰፈረበት ወረደ ።
የአማሌቅና የምድያም ሰዎች በምሥራቅ ያሉም ልጆ
ች ሁሉ እንደ አንበጣ በዝተው እነሳቸው በቈላ ሰፍረው
ነበር ፣ ግመሎቻቸውም ብዛታቸው በባሕር ዳር እንዳለ
አሸዋ ስፍር ቍጥር የላቸውም ነበር ። ኢ.ዮ፡ ፲፩ ፬ ።
ጌዴዎንም ወደ ሰፈር ገባ ፣ እነሆም አንድ ሰው ለባል
ንጀራው ሕልም አየሁ ፤ የገብስ እንጀራ ወደ ምድያም ሰ
ፈር ተንከባልላ ወርዳ ፈጽማ ስታጠፋት ሰፈሪቱም ስት
ጠፋ አየሁ ብሎ ሕልሙን ሲነግረው ።
ባልንጀራውም ከእስራኤል የተወለደ ሰው የዮአስ
ልጅ የጌዴዎን ጦር ነው እንጂ ይህ ነገር ሌላ አይደለም
የምድያምንም ሰዎች ሠራዊቶቻቸውንም ሁሉ እግዚአብ
ሔር በእጁ ጣላቸው ብሎ ሲመልስለት ሰማ ።
ከዚህ በኋላ ጌዴዎን የሕልሙን ትርጓሜንና ሕልሙ
ንም እንደ ነገረው በሰማ ጊዜ ለእግዚአብሔር ሰገደ ፣ ወደ
እስራኤልም ሰፈር ተመልሶ የምድያምን ሰዎች እግዚአብ
ሔር በእጃችን ጥሏቸዋልና ተነሡ አላቸው ።
ሦስት መቶውን ሰዎች ሦስት ሠራዊት አድርጎ ከፈላ
ቸው ፤ ለሁሉም በእጃቸው መለከት ሰጣቸው ፣ ባዶ የሆኑ
ማሰሮዎችንም ሰጣቸው ፣ በነዚያም ማሰሮች ውስጥ መብ
ራት ነበር ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲፯ ። መሳ፡ ፯ ፳ ፣ ፲፭ ፬ ።
እኔን ተመልከታችሁ እንደዚሁ አድርጉ ፣ እነሆ እኔ
ወደ ሰፈሩ መከከል እገባለሁ እኔ እንደ ማደርገው አድርጉ ።
እኔ መለኽት እነፋለሁ ፣ ከኔ ጋር ያሉ ሰዎችም ሁሉ
ይነፋሉ ፣ እናንተም በሰፈሩ ዙርያ መለኸት ንፉ ፣ ኃይል
የእግዚአብሔር ጦር የጌዴዎን ነው ፤ በሉ አላቸው ።
ጌዴዎንም ወደ ሰፈር ገባ ፣ ከሱ ጋር ያሉ መቶ ሰዎችም
ከሌሊቱ እኩሌታ በመጀመርያው ሰዓት ዘብ የሚጠብቁ ሰዎ
ች ሳይነቁ ከሰፈሩ ወደ አንድ ወገን ገብተው መለኸት
ነፉ ፣ በእጃቸው ያሉ እነዚያንም ማሰሮች ከእጃቸው ጣሉ ።
እነዚያም ሦስቱ ወገን ሠራዊት መለኸት ነፉ ፣ ማሰሮ
ቻቸውንም ጣሉ ፣ በግራ እጃቸው ያሉ መብራቶቻቸው
ንም ከፍ ከፍ አደረጉ ፣ በቀኝ እጃቸውም የሚነፉበት
መለኸት ነበር ፣ ይህ የጌዴዎንና የእግዚአብሔር ሰልፍ
ነው ብለው ጮኹ ።
ሁሉም በሰፈሩ ዙርያ በየቦታቸው ቆሙ ፣ ሠራዊትም
ሁሉ ደንግጠው ሸሹ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፲፫ ፣ ፲፯ ፳፱ ።
ሦስት መቶ መለኸቶችንም ነፉ ፣ እግዚአብሔር በሰ
ፈሩ ሁሉ ያንዳንድ ሰው ሰይፍ ወዳንዱ መለሰ ሠራዊቶቻ
ቸውም እስከ አቤልሜሁላና እስከ በሴጣ ፣ እስከ ገባዖንም
ድረስ ሸሹ ።

፳፫ ወአውየዉ ሰብአ እስራኤል እምንፍታሌም ወእምአሴር ወእምኵሉ ምናሴ ወዴገንዎሙ ለምድያም ።

የእስራኤልም ወገኖች ከአሴር ነገድና ከንፍታሌም ነገድ ከምናሴም ነገድ ሁሉ ተሜጩኸው የምድያምን ሰዎች ተከትለው አሳደዱዋቸው ። መሳ፣ ፮ ፴፭ ።

፳፬ ወፈነወ ጌዴዎን መልእክተ ውስተ ኵሉ ደወለ ኤፍሬም እንዘ ይብል ረዱ ተቀበልዎሙ ለምድያም ወርክብዎሙ በኀበ ማይ እስከ ቤታራ ወዮርዳኖስ፣ ወአውየዉ ኵሉ ሰብአ ኤፍሬም ወቀደምዎሙ ኀበ ማይ እስከ ቤታራ ወዮርዳኖስ ።

ጌዴዎንም ወርዳችሁ የምድያምን ሰዎች ተቀበሏቸው እስከ ዮርዳኖስና እስከ ቤታራ ድረስም ሂዳችሁ በውኃው አጠገብ ተገናኙዋቸው ብሎ ወደ ኤፍሬም ነገድ አውራጃ ሁሉ መልእክትን ላከ፣ የኤፍሬምም ነገድ ሁሉ ተጫጩኸው እስከ ዮርዳኖስና እስከ ቤታራ ድረስ ቀደሟቸው ። ኢያ፣ ፳፬ ፴፫ ።

፳፭ ወአኀዝዎሙ ለክልኤቱ መላእክተ ምድያም ለሄሬብ ወለዜብ ወቀተልዎ ለሄሬብ በሴሬን ወለዜብ ቀተልዎ በኢያፌቅ፣ ወዴገንዎሙ ለምድያም ወአምጽኡ አርእስቲሆሙ ለሄሬብ ወለዜብ ኀበ ገዴዎን እማዕዶተ ዮርዳኖስ ።

ሁለቱን የምድያም አለቆች ዜብንና ሄሬብን ያዙዋቸው፣ ሄሬብን በሴሬን ገደሉት፣ ዜብንም በኢያፌቅ ገደሉት፤ የምድያምንም ሰዎች ተከትለው፣ የዜብንና የሄሬብን ቸብቸቦቻቸውን ቈርጠው ከዮርዳኖስ ማዶ ወደ ጌዴዎን አመጡ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወይቤልዎ ሰብአ ኤፍሬም ምንት ውእቱ ዝንቱ ነገር ዘገበርከ ላዕሌነ ከመ ኢትጸውዐነ አመ ሖርከ ትትቃተሎሙ ለምድያም፣ ወተሳነኑ ምስሌሁ ዐቢየ ተስናነ ።

የኤፍሬም ነገድ የምድያምን ሰዎች ትወጋቸው ዘንድ በሄድክ ጊዜ እንዳትጠራን በኛ ያደረግኸው ይህ ነገር ምንድር ነው፤ ብለው ከሱ ጋር ጽኑ ጸብን ተጣሉ ።

፪ ወይቤሎሙ ምንተ ገበርኩ ይእዜ ከመዝ አንትሙ ኢትኄይሱኑ ቈጽለ ኤፍሬም እምቀሥመ አብያዜር ።

እንዲህ ትሉኝ ዘንድ አሁን ምን አደረግሁ ከኤፍሬም ወይን ቃርሚያ የአብያዜር ወይን መከር (ከአብያዜር መዝመት የናንተ አለመዝመት) አይሻልምን!

፫ አኮኑ ውስተ እዴክሙ አግብአሙ እግዚአብሔር ለመላእክተ ምድያም ለሄሬብ ወዜብ ወምንተ ክህልኩ ገቢረ ከማክሙ፣ ወእምዝ ኀደግዎ እንከ ወአዕረፈት ነፍሶሙ እምኔሁ ሶበ ይቤሎሙ ዘንተ ቃለ ።

የምድያምን አለቆች ሄሬብንና ዜብን እግዚአብሔር በእጃችሁ የጣላቸው አይደለምን! እንደናንተ ማድረግ ምን ተቻለኝ፤ አላቸው፣ ከዚህ በኋላ ተዉት ይህን ነገር በነገራቸው ጊዜ ሰውነታቸው እሱን ከመዋላት በረደች ።

፬ ወመጽአ ጌዴዎን ኀበ ዮርዳኖስ ወዐደወ ውእቱ ወእልክቱኒ ሠለስቱ ምእት ብእሲ እለ ምስሌሁ ወእንበዙ ሶበ ርኅቡ ።

ጌዴዎንም ወደ ዮርዳኖስ መጥቶ ተሻገረ፣ ከሱ ጋራ ያሉ እነዚያም ሦስት መቶ ሰዎች ተሻገሩ፣ በተራቡም ጊዜ አእምሯቸውንም አጡ ። መሳ፣ ፯ ፯ ።

፭ ወይቤሎሙ ለሰብአ ሰኮት ሀብዎሙ እክለ ለሕዝብ እለ ምስሌየ እስመ ርኅቡ ወአንሰ እተልዎሙ ለዜብሄል ወለስልማና ነገሥተ ምድያም ።

የሰኮትንም ሰዎች ከኔ ጋራ ያሉ ወገኖች ተርበዋልና እኽል ስጡዋቸው፣ እኔ ግን የምድያምን ነገሥታት ስልማናንና ዜብሄልን እከተላቸዋለሁ አላቸው ።

፮ ወይቤልዎ መላእክተ ሰኮት በኑ እዴሆሙ ለዜብሄል ወስልማና ይእዜ ውስተ እዴከ ከመ ነሀበሙ እክለ ለሠራዊትከ ።

የሰኮትም አለቆች ለሠራዊትህ እኽል እንሰጣቸው ዘንድ በውኑ የስልማናና የዜብሄል እጆች በእጅህ ተይዘዋልን፤ አሉት ። ፩ ሳሙ፣ ፳፭ ፲፩ ።

፯ ወይቤሎሙ ጌዴዎን አኮ ከመዝ እምከመ አግብአሙ እግዚአብሔር ለዜብሄል ወለስልማና ውስተ እዴየ እሰቅል ሥጋክሙ ውስተ ዐቀባት ዘገዳም ወውስተ ክልኤ አርቆሜን።

ጌዴዎን ነገሩ እንዲህ አይደለም ስልማናንና ዜብሄልን በእጄ የጣላቸው እንደሆነ በምድረ በዳ ባለ ተራራ ላይ በሁለት መንታ ባለ ሥጋችሁን እሰቅላለሁ አላቸው ።

፰ ወዐርገ እምህየ ውስተ ፋኑኤል ወይቤሎሙ ከመዝ ወይቤልዎ ሰብአ ፋኑኤል በከመ ይቤልዎ ሰብአ ሰኮት ።

ከዚያም ወደ ፋኑኤል ወጥቶ እንዲህ አላቸው፤ የፋኑኤልም ሰዎች የሰኮት ሰዎች እንዳሉት መለሱለት ።

፱ ወይቤሎሙ ለሰብአ ፋኑኤል ሶበ ገባእኩ በዳኅን እነሥቶ ለዝንቱ ማኅፈድ ።

የፋኑኤልን ሰዎች በደህና በተመለስኩ ጊዜ ይህነን ግምብ አፈርሰዋለሁ አላቸው ። መሳ፣ ፰ ፲፯ ።

፲ ወዜብሄልሰ ወስልማና ውስተ ቀርቀር ወትዕይንቶሙኒ ምስሌሆሙ ወየአክሉ እልፈ ወኃምሰ ምእት ኵሎሙ እለ ተርፉ እምኵሉ ትዓይኒሆሙ ለደቂቀ ጽባሕ ወእለሰ ወድቁ ዐሠርቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ብእሲ እለ ይፀውሩ ኵናተ ።

ስልማናና ዜብሄል ግን ከሠራዊቶቻቸው ጋራ በቀርቀር (በገምገም) ነበሩ፤ በምሥራቅ ካሉ ሰዎች ሠራዊት የቀሩት ሁሉ እልፍ ከአምስት ሺሕ ይሆናሉ፣ የጠፉት ግን ሰይፍ የደረሱ ግምር እልፍ ከሁለት ሺሕ ናቸው ።

፲፩ ወዐርገ ጌዴዎን ፍኖተ እለ ይነብሩ ውስተ አዕጻዳት ጽባሐውያን እለ መንገለ ናቤት ላዕለ ዘብሄል ወስልማና ወቀተለ ትዕይንቶሙ እንዘ ይትአመኑ ።

ጌዴዎንም በናቤት ያሉ በምሥራቅ ሰዎች ባሉበት በታ በሚኖሩ ሰዎች መንገድ ወደ ዜብሄልና ወደ ስልማና ወጥቶ ተዘልለው ባሉ ሠራዊታቸውን አጠፋ ።

፲፪ ወጐዩ ዜብሄል ወስልማና ወዴገኖሙ ወተለዎሙ ወአ
ኀዘሙ ለክልኤሆሙ ነገሥተ ምድያም ለዜብሄል ወለስል
ማና ወለኵሉ ትዕይንቶሙ ቀጥቀጦሙ ጌዴዎን ።
፲፫ ወተመይጠ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ እምፀብእ እምዐቀበ
ኤሬስ ።
፲፬ ወአኀዘ አሐደ ወልደ እምሰብአ ስኮት ወሐተቶ ወአ
ጽሐፎሙ ለመላእክተ ስኮት ወለሊቃናቲሃ ሰብዓ ወሰብ
ዐቱ ብእሲ ።
፲፭ ወበጽሐ ኀበ መላእክተ ስኮት ወይቤሎሙ ነዮሙ ዜብ
ሄል ወስልማና እለ በሙ ተዐየርክሙኒ ወትቤሉኒ በኑ
እዴሆሙ ለዜብሄል ወስልማና ይእዜ ውስተ እዴከ ከመ
ንሁበሙ እክለ ለእለ ርኅቡ ሰብእከ ።
፲፮ ወነሥአሙ ለሰብአ ስኮት ወለሊቃናቲሆሙ ወለመላ
እክቲሆሙ ወሰቀሎሙ ውስተ ዐቀበተ ገዳም ወውስተ
በራቅኒም ወሰቀሎሙ ምስሌሆሙ ለሰብአ ስኮት ።

፲፯ ወነሠቶ ለማኅፈደ ፋኑሄል ወቀተሎሙ ለሰብአ ፋኑ
ሄል ወለሀገሮሙኒ ።
፲፰ ወይቤሎሙ ለዜብሄል ወለስልማና አይቴ እደው እለ
ቀተልክምዎሙ በታቦር ፡ ወይቤልዎ ከማከ እሙንቱ ፡
ወኪያከ ይመስሉ እሙንቱ ወከመ ርእየተ ገጸ ደቂ ነገሥት
ገጾሙ ።
፲፱ ወይቤሎሙ ጌዴዎን አኀውየ እሙንቱ ደቂቀ እምየ
ወመሐለ ሎሙ ወይቤሎሙ ሕያው እግዚአብሔርሰበ
አሕየውክምዎሙ ከመ እምኢቀተልኩክሙ ።
፳ ወይቤሎ ለዮቶር በኵሩ ተንሥእ ቅትሎሙ ወኢመልሐ
መጥበሕቶ ውእቱ ሕፃን እስመ ንኡስ ውእቱ ወፈርሀ ።
፳፩ ወይቤልዎ ዜብሄል ወስልማና ተንሥእ አንተ ወተራ
ከበነ እስመ ከመ ብእሲ ውእቱ ኃይልከ ።
፳፪ ወተንሥአ ጌዴዎን ወቀተሎሙ ለዜብሄል ወለስልማና ፡
ወነሥአ በዝግናተ ዘውስተ ክሳዳተ አግማላቲሆሙ ።
፳፫ ወይቤልዎ ሰብአ እስራኤል ለጌዴዎን ተመልአክ ለነ አን
ተ ወደቂቅከ እስመ አድኀንከነ እምእዴሆሙ ለምድያም ።
፳፬ ወይቤሎሙ ጌዴዎን ኢይትመለአክ አንሰ ለክሙ
ወወልድየኒ ኢይትመለአክ ለክሙ ፡ እግዚአብሔር ይት
መለአክ ለክሙ ።
፳፭ ወይቤሎሙ ጌዴዎን እስእል እምኔክሙ ስእለተ ወሀ
ቡኒ ብእሲ ብእሲ አእኑገ ዘወርቅ ዘሰለበ እስመ ብዙኅ አእ
ኑግ በሙ እስመ እስማዔላውያን እሙንቱ ።

፳፮ ወይቤሉ ውሂበ ንሁብ ወሰፍሐ ልብሶ ወገደፉ ብእሲ
ብእሲ አእኑገ ዘሰለበ ።
፳፯ ወኮነ ድልወተ ወርቀ አእኑጊሁ ዘሰአሎሙ ዐሥርተ
ወተስዓተ ምእተ በሰቅል ወርቁ እንበለ አውጻባት ወበዝ
ግናት ወኤሮት ወመዋጥሕ ዘሜላት ዘላዕለ ነገሥተ ምድ
ያም ወእንበለ ሐብላተ ወርቅ ዘውስተ ክሳዳተ አግማላ
ቲሆሙ ።
፳፰ ወገብረ ሎቱ ጌዴዎን ምስለ ወአቀሞ ውስተ ሀገሩ
ውስተ ኤፍራታ ወዘመወ በቱ ኵሉ እስራኤል ወተለውዎ

ዜብሄልና ስልማናም ሸሹ ፡ ተከትሎም ሁለቱን የምድ
ያምን ነገሥታት ስልማናንና ዜብሄልን ያዘቸው ሠራዊቶ
ቻቸውንም ጌዴዎን አጠፋቸው ።
የዮአስ ልጅ ጌዴዎንም ከአሩስ አቀበት ከሰልፍ
ተመለሰ ። መዝ፡ ፹፫ ፲፩ ።
ከሱኮት ሰዎች አንድ ብላቴና ይዞ መረመረው ፡ ሰባ
ሰባቱን ሽማግሌዎችንም አስቈጠራቸው ።

ወደ ሱኮት አለቆችም በደረሰ ጊዜ ለተራቡ ሠራዊትህ
እኽልን እንሰጣቸው ዘንድ ስልማናና ዜብሄል በውኑ አሁ
ን በእጅህ አሉን ብላችሁ በነሳቸው የተገዳደራችሁባቸው
ስልማናና ዜብሄል እነሆ እነዚህ ናቸው አላቸው ።
የሱኮትን ሰዎች ሽማግሎቻቸውንና አለቆቻቸውን ይዞ
በበራቅኒምና በምድረ በዳ ባለ ተራራ ፪ት ባላ ባለው
ዕንጨት ሰቀላቸው የሱኮትንም ሰዎች ከነሳቸው ጋራ ሰቀ
ላቸው ። መሳ፡ ፰ ፱ ።
የአናምሄልንም ግምብ አፈረሰው ፡ የፋኑኤልንም ሰዎ
ች ከነሳቸው ጋራ አጠፋቸው ፡ አገራቸውን አጠፋ ።
ስልማናንና ዜብሄልን በታቦር የገደላችኋቸው ሰዎች
ማንን ይመስላሉ አላቸው ፡ እንዳንተ ያሉ ናቸው ፡ እነ
ሳቸው አንተን ይመስላሉ ፡ መልካቸው እንደ ንጉሥ ልጆ
ች መልክ አስተያየት ነው አሉት ።
ጌዴዎንም የናቴ ልጆች ወንድሞቼ ናቸው እነሳቸውን
ባትገድሏቸው ሕያው እግዚአብሔርን በልገደልኋችሁም
ነበር ብሎ ማለላቸው ። ሩት ፫ ፲፫ ።
የበኵር ልጁ ዮቶርን ተነሥተህ ግደላቸው አለው ፡
ያም ብላቴና ሕፃን ስለሆነ ፈርቷልና ሰይፉን አልመዘዘም ።
ስልማናና ዜብሄልም ኃይልህ እንደ አርበኛ ሰው
ኃይል ነውና አንተ ተነሥተህ ተገናኘን (ግደለን) አሉት ።
ጌዴዎንም ተነሥቶ ስልማናንና ዜብሄልን ገደላቸው
በግመሎቻቸው አንገት የነበረ ዝርግፋቸውን ወሰደ ።
የእስራኤልም ሰዎች ከምድያም ሰዎች እጅ አድነኸና
ልና አንተ ከልጅህ ጋራ ገዢ ሁነን አሉት ።
ጌዴዎንም እግዚአብሔር ገዢ ይሁናችሁ እንጂ እኔስ
ገዢ አልሆናችሁም ልጄም ገዢ አይሆናችሁም አላቸው ።
ዘፍ፡ ፲፯ ፲ ፡ ፳፭ ፲፫ ፡ ፴፯ ፳፭ ።
ጌዴዎንም ከናንተ ልመናን እለምናለሁ እነሱ እስማኤ
ላውያን (ነጋድያን) ስለ ነበሩ ብዙ ጉትቻ ነበራቸውና አን
ዱም አንዱም ሰው የዘረፈውን የወርቅ ጉትቻ ስጡኝ
አላቸው ።
እነሱም መስጠትን እንሰጣለን አሉት ፡ እሱም ልብሱን
ዘረጋና አንዱም አንዱም ሰው የዘረፈውን ጉትቻ ጣለ ።
የለመናቸው የወርቁ ጉትቻ ሚዛን ከዝርግፋቸውና
ከቀለበታቸው ከንፏቸውም የምድያም ነገሥታት ከሚ
ለብሱት ከነጭ ሐር መጎናጸፊያቸው በግመሎቻቸው
አንገት ካለ ከሥሉሳቸው በቀር ወርቁ በሚዛን ዓሥራ
ዘጠኝ መቶ ሆነ ።
ጌዴዎንም ምስል አሠርቶ በአገሩ በኤፍሬታ አቆመው
እስራኤልም ሁሉ በሱ ሳቱ ፡ እሱንም አመለኩት በጌዴ

በሀየ ወከኖ ጌጋየ ለጌዴዎን ወለቤቱ ።
፳፰ ወተትሕቱ ምድያም በቅድሚሆሙ ለእስራኤል ወኢ
ደገሙ እንከ አልዕሎ ርእሶሙ ወአዕረፈት ምድር አርባዓ
ዓመተ በመዋዕለ ጌዴዎን ።
፴ ወሖረ ሮብዓም ወልደ ዮአስ ወነበረ ውስተ ቤቱ ።
፴፩ ወቦ ለጌዴዎን ሰብዓ ደቂቅ እለ ወፅኡ እምሐቋሁ
እስመ ብዙኃት አንስትያሁ ።
፴፪ ወዕቀብቱ ዘውስተ ሰቂማስ ወለደት ሎቱ ወልደ ወሰ
መየ ስሞ አቤሜሌክ ።
፴፫ ወሞተ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ በሀገረ ሲናት ወተቀብረ
ውስተ መቃብረ አቡሁ ዮአስ በኤፍራታ ወአብያዜር ።

፴፬ ወእምዝ ሶበ ሞተ ጌዴዎን ተመይጡ ደቂቀ እስራኤል
ወተለውዎ ለበዓሊም ወተከየዱ ምስሌሁ ለበዓሊም ከመ
ይኩኖሙ አምላኮሙ ።
፴፭ ወኢተዘከርዎ ለእግዚአብሔር አምላኮሙ ዘአድኀ
ኖሙ እምእደ ኵሉ ፀሮሙ እለ ዐውዶሙ ።
፴፮ ወኢገብሩ ምሕረተ ምስለ ቤተ ሮብዓም ዘውእቱ ጌዴ
ዎን በኵሉ ሠናይት እንተ ገብረ ምስለ እስራኤል ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወሖረ አቤሜሌክ ወልደ ሮብዓም ውስተ ሰቂማ ኀበ
አኀወ እሙ ወተናገሮሙ ለኵሎሙ አዝማደ ቤተ እሙ ።

፪ ወይቤሎሙ ተናገርዎሙ ሊተ ለሰብአ ሰቂማ ወበል
ዎሙ ምንት ይኄይሰክሙ ሰብዓኑ ብእሲ ይኰንኑክሙ
ኵሎሙ ደቂቀ ሮብዓም፣ አው አሐዱ ብእሲ ይኰንንክሙ
ወተዘከሩ ከመ ሥጋክሙ ወዐጽምክሙ አነ ።
፫ ወተናገሩ ሎቱ አኀወ እሙ ምስለ ኵሉ ሰብአ ሰቂማ
ኵሉ ዘንተ ነገረ ወሜጥዎ ለልበሙ ኀበ አቤሜሌክ ወይ
ቤሉ እኁነ ውእቱ ።
፬ ወወሀብዎሙ ሰብዐ ብሩረ እምቤተ በዓል ወተዓሰበ
በን አቤሜሌክ አደወ ሐቃልያነ ወመደንግፃነ ወሖሩ ወተ
ለውዎ ።
፭ ወቦአ ውስተ ቤተ አቡሁ ኤፍራታ ወቀተሎሙ ለአ
ኀዊሁ ለደቂቀ ሮብዓም ሰብዓ ብእሲ በአሐቲ እብን ወተ
ርፈ ኢዮአታም ወልደ ሮብዓም ዘይንእስ እስመ ተኀብአ ።
፮ ወተጋብኡ ኵሎሙ ሰብአ ሰቂማ ወኵሉ ቤተ መሐ
ሎን ወሖሩ ወአንገሥዎ ሎሙ ለአቤሜሌክ ንጉሠ በኀበ
ዕፀ በላኖን እንተ ውስተ ሰቂማ ።
፯ ወዜነውዎ ለኢዮአታም ወሖረ ወቆመ ውስተ ርእሰ
ደብረ ገሪዝን ወጸርሐ ወበከየ ወይቤሎሙ ስምዑኒ ሰብአ
ሰቂማ ወይስማዕክሙ እግዚአብሔር ።
፰ ወሖሩ ዕፀው ያንግሡ ሎሙ ንጉሠ ወይቤልዋ ለዕፀ
ዘይት ንዒ ንግሢ ለነ ።
፱ ወትቤሎሙ ዕፀ ዘይት እኅድግኑ ቅብዕየ ዘሰብሐ እግ
ዚአብሔር በላዕሌየ ወእኄለ እመሕያው ወእሖር እንግሥ
ላዕለ ዕፀው ።

ምንና በወገኖቹም ኃጢአት በደል ሆነባቸው ።
የምድያም ሰዎች በእስራኤል ፊት ተዋረዱ፣ ዳግመ
ኛም ራሳቸውን ከፍ ከፍ አላደረጉም፣ በጌዴዎንም ዘመን
ምድር አርባ ዘመን ዐረፈች ፡ መሳ፡ ፫ ፲፩ ።
የዮአስ ልጅ ሮብዓምም(ጌዴዎን) ሂዶ በቤቱ ተቀመጠ።
ሚስቶቹ ብዙ ነበሩና ለጌዴዎን ከአብራኩ የተከፈሉ
ሰባ ልጆች ነበሩት ። መሳ፡ ፱ ፪ - ፭ ።
በሰቂማስ ያለች ዕቁባቱም ወንድ ልጅ ወለደችለት፣
ስሙንም አቤሜሌክ አለው ። ኢያ፡ ፲፯ ፯ ።
የዮአስ ልጅ ጌዴዎን በሲናት አገር ሙቶ አባቱ ዮአስ
በተቀበረበት ወንድሙ አብያዜርም በተቀበረበት በኤፍ
ሬታ ተቀበረ ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲፭፣ ፳፭ ፰ ።
ከዚህ በኋላ ጌዴዎን በሞተ ጊዜ፣ የእስራኤል ልጆች
ተመልሰው በዓሊምን (ጣኦቱን) አመለኩት፣ ፈጣሪያቸ
ውም ይሆን ዘንድ ከበዓሊም ጋራ ተማማሉ ።
የእስራኤል ልጆች በዙርያቸው ካሉ ከጠላቶቻቸው
ሁሉ እጅ ያዳናቸው እግዚአብሔርን አላሰቡትም ።
ለእስራኤል ባደረገው በጎ ሥራ ሁሉ ለሮብዓም ወገን
ወሮታ አላደረጉም፣ ይኸውም ጌዴዎን ነው ።

ምዕራፍ ፱ ።

የሮብዓም ልጅ አቤሜሌክ ከናቱ ወንድሞች ዘንድ
ወደ ሰቂማ ሂዶ የናቱን ወገኖች ዘመዶቹንም ሁሉ ተናገ
ራቸው ። መሳ፡ ፰ ፴፩ ።
ምን ይሻላችኋል የሮብዓም ሰባ ልጆቹ ሁሉ ይገዙዋ
ችሁ ዘንድ ወይስ አንድ ሰው ይገዛችሁ ዘንድ ይሻላችሁ፤
እኔ የሥጋችሁ ቍራጭ፣ ያጥንታችሁ ፍላጭ እንደሆንኩ
አስቡ ብላችሁ ለሰቂማ ሰዎች ንገሩልኝ አላቸው ።
የናቱም ወንድሞች ከሰቂማ ሰዎች ሁሉ ጋራ ይህንን
ነገር ተነጋግረው ልቡናቸውን ወደ አቤሜሌክ መለሱለት
ወንድማችን ነው አሉ ። ዘፍ፡ ፳፱ ፲፭ ። ኢያ፡ ፳፬ ፳ ።
ከጣኦቱም ቤት አውጥተው ሰባ ብር ሰጡት፣ አቤሚ
ሌክ በዚያው በሰባውም ብር የሚያስደነግጡ ሰዎችንና
ወንበዴዎችን ገዛ ተከትለዉትም ሄዱ ።
ወደ አባቱ ወደ ኤፍሬታ ገብቶ ወንድሞቹን ሰባው
የሮብዓም ልጆች በአንድ ደንጊያ ላይ ገደላቸው፣ የሮብ
ዓም ታናሽ ልጅ ኢዮአታም ግን ተሠውሮ ነበርና ተረፈ።
የመሐሎን ወገኖች ሁሉና የሰቂማ ሰዎች ሁሉ ተሰብ
ስበው ሂደው በሰቂማ ባለ በወይራ ዕንጨት አጠገብ አቤ
ሚሌክን አነገሡት ። ኢያ፡ ፳፬ ፲፩ ። መሳ፡ ፱ ፳ ።
ለኢዮአታምም ነገሩት፣ እሱም ሂዶ በገሪዛን ተራራ
ራስ ላይ ቁሞ ጮኸ አለቀሰ፣ የሰቂማ ሰዎች እግዚአብሔር
ይስማችሁ ስሙኝ አላቸው ። ዘዳ፡ ፲፩ ፳፱ ።
ዕንጨቶች ንጉሥን ያነግሡ ዘንድ ተሰብስበው ሂደው
ዕፀ ዘይትን ነዪ ንገሺልን አሏት ።
ዕፀ ዘይትም ሂጄ ለዕንጨቶች እነግሥ ዘንድ ለእግዚ
አብሔር መብራት ለሰው ቀባት መሆኔን ልተውን፤ አለ
ቻቸው ። መሳ፡ ፱ ፲፩ - ፲፫ ።

፲ ወይቤልዋ ለበለስ ንዒ ንግሢ ለነ ።
፲፩ ወትቤሎሙ በለስ እኅድግኑ ምጥቀትየ ወፍሬየ ቡሩከ
ወእሑር እንግሥ ላዕሌሆሙ ።
፲፪ ወይቤልዎ ኵሉ ዕፀው ለወይን ነዓ ንግሥ ለነ ።
፲፫ ወይቤሎሙ ወይን እኅድግኑ ወይንየ ወትፍሥሕትየ
ዘበኀበ እግዚአብሔር ወዘበኀበ እጓለ እመሕያው ወእሑር
እንግሥ ላዕሌሆሙ ።
፲፬ ወይቤልዋ ዕፀው ለራምኖን ንዒ አንቲ ንግሢ ለነ ።
፲፭ ወትቤሎሙ ዕፀ ራምኖን ለዕፀው እመ በአማን ታነግ
ሡኒ በጽድቅ ላዕሌክሙ ንዑ ታጽለሉ ታሕተ ጽላሎትየ
እመ አኮሰ ትፃእ እሳት እምራምኖን ወትብልዖ ለአርዘ
ሊባኖስ ።
፲፮ ወይእዜኒ እመ በአማን በጽድቅ ገበርክሙ ወአንገሥ
ክምዎ ለአቤሜሌክ በከመ ገበርክሙ ምስለ ሮብዓም ወም
ስለ ቤቱ ወእመ በከመ ዕሤተ እደዊሁ ገበርክሙ ሎቱ ።
፲፯ በከመ ተቃተለ አቡየ ለክሙ ወገደፈ ነፍሶ በቅድሜ
ክሙ ወአድኃነክሙ እምእደ ምድያም ።
፲፰ ወአንትሙሰ ተንሣእክሙ ላዕለ ቤተ አቡየ ወቀተል
ክሙ ደቂቆ ሰብአ ብእሴ በላዕለ አሐቲ እብን ወአንገሥክ
ምዎ ለአቤሜሌክ ወልደ ዕቅብቱ ላዕለ ሰብአ ሰቂሞን እስ
መ እኁክሙ ውእቱ ።
፲፱ ወእመሰ በጽድቅ ወበርትዕ ገበርክሙ ምስለ ሮብዓም
ወቤቱ በዛቲ ዕለት ቡሩካን ኩኑ አንትሙ ወተፈሥሑ በአ
ቤሜሌክ ወውእቱኒ ይትፈሣሕ ብክሙ ።
፳ ወእመአከሰ ትፃእ እሳት እምአቤሜሌክ ወትብልዖሙ
ለሰብአ ሰቂሞን ወለቤተ መሐሎን ወትፃእ እሳት እምሰ
ብአ ሰቂሞን ወእምቤተ መሐሎን ወትብልዖ ለአቤሜሌክ ።
፳፩ ወጐየ ኢዮአታም ወሮጸ ውስተ ፍኖት ወአምሠጠ
ውስተ ራራ ወነበረ ህየ እምገጸ አቤሜሌክ እኁሁ ።
፳፪ ወተመልአከ አቤሜሌክ ለቤተ እስራኤል ሠለስተ
ዓመተ ።
፳፫ ወፈነወ እግዚአብሔር ጋኔነ እኩየ ማእከለ አቤሜሌክ
ወማእከለ ሰብአ ሰቂሞን ወክሕድዎ ሰብአ ሰቂሞን ለቤተ
አቤሜሌክ ።
፳፬ ከመ ይግባእ ኃጢአት ዘሰብዓ ደቂቀ ሮብዓም ወደ
ሞሙ ወይትፈደዩ ለአቤሜሌክ እኁሆሙ ዘቀተሎሙ ወላ
ዕለ ሰብአ ሰቂሞን እለ አጽንዕዋ ለእደዊሁ ከመ ይቅትሎሙ
ለአኃዊሁ ።
፳፭ ወአንበሩ ሎቱ ሰብአ ሰቂሞን ማዕገተ ውስተ አርእ
ስተ አድባር ወየሀይዱ ኵሎ ዘየኀልፍ ፍኖተ እንተ ላዕሌ
ሆሙ ፤ ወዜነውዎ ለአቤሜሌክ ።
፳፮ ወመጽአ ጋድ ወልደ አቤድ ወአኃዊሁ ውስተ ሰቂማ
ወነብሩ ምስሌሁ ሰብአ ሰቂማ ።
፳፯ ወወፅኡ ሐቅለ ወቀሠሙ አዕፃዳተ ወይኖሙ ወአኬዱ

በለስንም ነዪ ንገሺልን አሏት ፤ ።
በለስም ሂጄ ለዕንጨቶች እነግሥ ዘንድ ርዝመቴንና
የከበረ ፍሬዬን ልተውን ፤ አለቻቸው ።
ዕንጨቶች ሁሉ ወይንን ና ንገሥልን ፤ አሉት ።
ወይንም ሂጄ ለዕንጨቶች እነግሥ ዘንድ ለእግዚአብ
ሔር መሥዋዕት ለሰው ትፍሥሕት መሆኔን ልተውን ፤
አላቸው ። መዝ፡ ፻፫ ፲ ።
ዕንጨቶች እሾታ (ዶግን) ነዪ አንቺ ንገሺልን አሏት ።
ዶግን ዕንጨቶችን በውነት በኛንተ ላይ ታነግሡኛ
በጥላዬ ታርፉ ዘንድ ኑ ከእሾታ (ከዶግ) እሳት ወጥታ
ዋንዛ ዘግባን ብትበላው ታያላችሁ አለቻቸው ።

አሁንም በእውነት ከደረጋችሁት አቤሜሌክን ካነገሣ
ችሁት ከሮብዓምና ከወገኖቹም ጋራ እንዳደረጋችሁ እን
ዳደረገውም መጠን ለርሱ አድርጋችሁ እንደሆነ ።
አባቴ እንደ ተዋጋላችሁ በፊታችሁም ሰውነቱን ለሞ
ት አሳልፎ እንደሰጠላችሁ ከምድያምም ሰዎች እጅ እንዳ
ዳናችሁ ዋጋውን ብትከፍሉት የተባረካችሁ ሁኑ ።
እናንተ ግን በአባቴ ወገን ተነሥታችሁ ሰባውን
ልጆቹን በአንዲት ደንጊያ ላይ ገደላችኋቸው ፤ ወንድሜ
ችሁ ነውና የቁባቱን ልጅ አቤሜሌክን በሰቂሞን ሰዎች
ላይ አነገሣችሁት ። መሳ፡ ፱ ፮ ፡ ፰ ፴፩ ፱ ፫ ።
በዚች ቀን ለወገኖቹና ለሮብዓም በሚገባና በእውነትስ
ወሮታን ከደረጋችሁ እናንተ የተባረካችሁ ሁኑ ፤ በአቤሜ
ሌክም ደስ ይበላችሁ ፤ እሱም በናንተ ደስ ይበለው ።
እንዲህ ባይሆን ግን ከአቤሜሌክ እሳት (ጦር) ወጥታ
የመሐሎን ወገኖችና የሰቂሞንን ወገኖች ትብላቸው (ታጥ
ፋቸው) ከመሐሎን ወገኖችና ከሰቂሞን ሰዎችም ጦር ወ
ጥታ አቤሜሌክን ታጥፋው አላቸው ። መሳ፡ ፱ ፲፭ ።
ኢዮአታም (ይህን ተናግሮ) ሸሽቶ ወደ ጐዳናው ሮጠ
ወደ ራራም (አራራት) ሂዶ አመለጠ ፤ ከወንድሙ ከአ
ቤሜሌክ ፊት ሸሽቶ በዚያው ተቀመጠ ። ዘኍ፡ ፳፩ ፲፮ ።
አቤሜሌክም በእስራኤል ወገን ላይ ሦስት ዓመት
ገዢ ሆነ ።
እግዚአብሔርም በሰቂሞን ሰዎችና በአቤሜሌክ መካ
ከል ክፉ ብለጋራን አስነሣ ፤ የሰቂሞን ሰዎች የአቤሜሌክን
ወገን ከዱት ።
የሰበው የሮብዓም ልጆች የደማቸውና የኃጢአታቸው
ፍዳ ወደነሱ ይመለስ ዘንድ የገደላቸው ወንድማቸው
አቤሜሌክንም የፍዳውን ዋጋ ይከፍለው ዘንድ ወንድ
ሞቹንም ይገድላቸው ዘንድ እጁን ባጸኑዋት በሰቂሞን
ሰዎች ፍዳውን ያመጣባቸው ዘንድ ከዱት ።
የሰቂሞንም ሰዎች በተራራዎች ራሶች ላይ ከባቢ ጦር
አኖሩለት ፤ በነሳቸው ጐዳና የሚሄደውን ሰው ሁሉ ይቀ
ሙ ነበር ፤ ይህንም ለአቤሜሌክ ነገሩት ።
የአቤድ ልጅ ጋድም ከወንድሞቹ ጋራ ወደ ሰቂሞን
መጣ ፤ የሰቂሞንም ሰዎች ከነሱ ጋራ አንድ ሆኑ ።
ወደ ምድረ በዳ መጥተው የወይናቸውን አዝመራ

ወገብሩ በዓለ ወበኡ ቤተ አምላኮሙ ወበልዑ ወሰትዩ ወረገምዎ ለአቤሜሌክ ።

፳፰ ወይቤ ጋድ ወልደ አቤድ መኑ ውእቱ አቤሜሌክ፣ ወመኑ ውእቱ አቤሜሌክ ወልደ ሴኬም ከመ ንትቀነይ ሎቱ፣ አኮኑ ውእቱ ወልደ ሮብዓም ወዜቡል ዐቃቢሁ ወገብሩ ወሰብአ ኤሞር አቡሁ ለሴኬም ወለምንት ንትቀነይ ሎቱ ንሕነ ።

፳፱ ወመኑ እምአግብአ ለዝንቱ ሕዝብ ውስተ እዴየ ወአፍልሶ ለአቤሜሌክ ወእብሎ ለአቤሜሌክ አብዝኅ ኃይለከ ወፃእ ።

፴ ወሰምዐ ዜቡል መልአከ ሀገር ዘይቤ ጋድ ወልደ አቤድ ወተምዐ መዐተ ።

፴፩ ወፈነወ መላእክተ ኀበ አቤሜሌክ ምስለ አምኃ እንዘ ይብል ናሁ ጋድ ወልደ አቤድ ወአኃዊሁ መጽኡ ውስተ ሰቂማ ወናሁ ይትቃተልዋ ለሀገር በእንቲአከ ።

፴፪ ወይእዜኒ ተንሥእ በሌሊት አንተ ወሕዝብ ዘምስሌከ ወዕግት ውስተ ሐቅል፤ ወበጽባሕ ጊዜ ይሠርቅ ፀሐይ ጊሥ ወሩዳ ለሀገር ።

፴፫ ወመጽአ ውእቱ ወሕዝብ ዘምስሌሁ በሌሊት ወዐገትዋ ለሰቂማ አርበዕቱ ሠራዊት ።

፴፬ ወሰበ ጸብሐ ወፅአ ጋድ ወልደ አቤድ ወቆመ ኀበ ኆኅተ አንቀጸ ሀገር ወተንሥአ አቤሜሌክ ወሕዝብ ዘምስሌሁ እምኀበ የዐግቱ ።

፴፭ ወርእየ ጋድ ወልደ አቤድ ሕዝበ ወይቤሎ ለዜቡል ናሁ ሕዝብ ይወርድ እምርእሰ ደብር፣ ወይቤሎ ዜቡል ጽላሎተ አድባር ትሬኢ አንተሰ ከመ ሰብእ ።

፴፮ ወደገመ ዓዲ ጋድ ብሂሎቶ ወይቤሎ ናሁ ሕዝብ ይወርድ እመንገለ ባሕር ኀበ ኀንብርተ ምድር ወአሐዱ ሠርዌ ይመጽእ እምፍኖተ አም አንጻር ።

፴፯ ወይቤሎ ዜቡል አይቴ ውእቱ ይእዜ ዝክቱ አፉከ ዘትቤ መኑ ውእቱ አቤሜሌክ ከመ ንትቀነይ ሎቱ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ሕዝብ ዘተዐየርከ ፃእኬ ይእዜ ወተቃተሎ ።

፴፰ ወወፅአ ጋድ እምቅድሜሆሙ ለሰብአ ሰቂማ ወተቃተሎ ለአቤሜሌክ ።

፴፱ ወዴገኖ አቤሜሌክ ወጐየ እምቅድመ ገጹ ወወድቁ ብዙኃን ወተቃተሉ እስከ አንቀጸ ሀገር ።

፵ ወነበረ አቤሜሌክ ውስተ አሬማ ወአውፅኦሙ ዜቡል ለጋድ ወለአኃዊሁ ወከልአሙ ነቢረ ውስተ ሰቂማ ።

፵፩ ወእምዝ በሳኒታ ወፅኡ ሕዝብ ውስተ ገዳም ወዜነውዎ ለአቤሜሌክ ።

፵፪ ወነሥአ ሕዝበ ወከፈሎሙ ኀበ ሠለስቱ ሠራዊት ወዐገተ በሙ ወሰበ ይኔጽር ናሁ ሕዝብ ይወፅእ እምሀገር ወተንሥአ ላዕሌሆሙ ወቀተሎሙ ።

፵፫ ወአቤሜሌክሰ ወሠራዊት ዘምስሌሁ ቆሙ ዲያ ኀበ ሞኅተ አንቀጸ ሀገር፣ ወእልክቱሰ ክልኤቱ ሠራዊት ተዘርዉ ውስተ ኵሉ ገዳም ወቀተልዎሙ ።

ለቅመው አበራዩ በዓልንም አደረጉ፣ ወደ ጣኦታቸውም ቤት ገብተው በሉ ጠጡ፣ አቤሜሌክንም ረገሙት ።

የአቤድ ልጅ ጋድም አቤሜሌክ ማነው፤ እንገዛለት ዘንድ የሴኬም ልጅ አቤሜሌክ ምንድር ነው፤ የሮብዓም ልጅ አይደለምን፤ ራስ ጠባቂው በለሚሉስ ዜቡል አይደለምን፤ የሴኬም አባት የኤሞር ወገኖችስ ምንድር ናቸው፤ እኛ ለሱ ለምን እንገዛለታለን፤ ። ዘፍ፣ ፴፬ ፩ - ፮ ።

አቤሜሌክን አጠፋው ዘንድ ሠራዊትህን አብዝተህ ውጣ እለው ዘንድ ይህንን ወገን በእጄ ማን በጣለልኝ ነበር፤ አለ ። ፩ ሳሙ ፲፭ ፬ ።

የአገር አለቃ ዜቡልም የአቤድ ልጅ ጋድ የተናገረውን ሰምቶ ቍጣን ተቈጣ ። መሳ፣ ፲ ፯ ።

እንዲህም ብሎ ከእጅ መንሻ ጋራ (በተንኰል) ወደ አቤሜሌክ መልእክተኞችን ላከ፣ እነሆ የአቤድ ልጅ ጋድና ወንድሞቹ ወደ ሰቂማ መጡ፣ እነሆ ስላንተም ከተማይቱን ይወጉዋታል ።

አሁንም ከንተ ጋራ ካሉ ወገኖች ጋር ሁነህ ተነሥተህ በምድረ በዳ ከበበው፤ ጧት ፀሐይ በወጣ ጊዜ ድረስበቸው ማለዳም ገስግስህ ከተማይቱን ከበባት አለው ።

እሱም መጣ፣ ከሱ ጋራ ያሉም ወገኖች በሌሊት መጥተው ሰቂማን አራት ሠራዊት ከበቧት ።

በነጋም ጊዜ የአቤድ ልጅ ጋድ ወጥቶ በከተማው በር ቆመ፤ አቤሜሌክም ተነሣ፣ ከሱ ጋራ ያሉ ወገኖችም ከከበቡበት ተነሡ ።

የአቤድ ልጅ ጋድም ወገኖችን አይቶ ዜቡልን እነሆ ከተራራው ራስ ሰው ይወርዳል አለው፣ ዜቡልም አንተስ የተራራውን ጥላ እንደሰው ሁኖ ታያለህ አለው ።

ጋድም ዳግመኛ ነገረው፣ እነሆ ሕዝብ በባሕር አንጻር ወደ ምድር መከከል ሲወርድ የአንድም አለቃ ሠራዊት (ወገን) ዛፍ ካለበት ጐዳና በአፍዘዣው ሲመጣ አያለሁ አለው ።

ዜቡልም እንገዛለት ዘንድ አቤሜሌክ ምንድር ነው፤ ያለው ያ አፍህ አሁን ወዴት አለ፣ የተገዳደርከው (የናቅኸው) ወገን ይህ አይደለምን፤ አሁንም ወጥተህ ተዋጋው ።

ጋድም ከሰቂማ ሰዎች ፊት ወጥቶ አቤሜሌክን ተዋጋው ። መሳ፣ ፱ ፳፰ - ፳፱ ።

አቤሜሌክም ተከተለው፤ ከፊቱም ሸሸ፣ ብዙ ሰዎችም ድል ተነሡ እስከ ከተማውም በር ድረስ ተዋጉ ።

አቤሜሌክ በአሬማ ተቀመጠ፣ ዜቡልም ወንድሞቹንና ጋድን አወጣቸው፣ በሰቂማ መኖርንም ከለከላቸው ።

ከዚህ በኋላ በማግሥቱ ሕዝቡ ወደ ምድረ በዳ ወጥተው ለአቤሜሌክ ነገሩት ።

አቤሜሌክ ሕዝቡን ወስዶ ሦስት ሠራዊት አድርጎ ከፈላቸው በሠራዊቱም ከበባቸው፤ በየም ጊዜ እነሆ ሕዝቡ ከከተማው ሲወጡ አየ፣ በነሳቸውም ተነሥቶ አጠፋቸው።

ከሱ ጋር ያሉ ሠራዊትና አቤሜሌክ ግን በከተማው በር ደጃፍ ሸምቀው ቆመው ነበር፣ እነዚያ ሁለቱ ሠራዊት ግን በምድረ በዳ ሁሉ ተበትነው አጠፉዋቸው ።

፵፭ ወአቤሜሌክሰ ይትቃተል ምስለ ሀገር ኵላ ይእተ ዕለተ ወአስተጋብኣ ለሀገር ፡ ወሕዝበሰ ዘውስቴታ ቀተለ ወዘርአ ውስቴታ ፄወ ።

፵፮ ወሰምዑ ኵሎሙ ሰብአ ማኅፈደ ሰቂሞን ወቦኡ ውስተ ጸወነ ቤተ በዓል ።

፵፯ ወዜነውዎ ለአቤሜሌክ ከመ ተጋብኡ ኵሉ ሰብአ ማኅፈደ ሰቂማ ።

፵፰ ወዐርገ አቤሜሌክ ውስተ ደብረ ሄርሞን ውእቱ ወሕዝብ ዘምስሌሁ ወነሥአ አቤሜሌክ ጕድበ ውስተ እዴሁ ወገመደ ፆረ ዕፀው ወነሥአ ወፆሮ ውስተ መታክፊሁ ወይቤሎሙ ለሕዝብ እለ ምስሌሁ ዘከመ ርኢክሙኒ እገብር ከማሁ ግበሩ አንትሙኒ ፍጡነ ከመ አነ ገበርኩ ።

፵፱ ወገዘሙ እሙንቱኒ ኵሎሙ ፆሮሙ ወነሥኡ ወተለውዎ ለአቤሜሌክ ወአንበሩ ኀበ ጸወን ወአውዐዩ ላዕሌሆሙ ጸወኖሙ በእሳት ወሞቱ ኵሎሙ ሰብአ ሰቂማ ዘማኅፈድ ወየአክሉ ዐሠርተ ምእተ ብእሲ ወአንስት ።

፶ ወሖረ አቤሜሌክ ውስተ ቴበስ ወነበሩ ላዕሌሃ ወአስተጋብእዋ ።

፶፩ ወቦቱ ማኅፈድ ዐቢይ ውስተ ማእከለ ሀገር ወተጸወኑ ህየ ኵሎሙ እደዊሆሙ ወአንስቲያሆሙ ወኵሉ ዐበይተ ሀገር ወዐፀዉ ላዕሌሆሙ ወዐርጉ ውስተ ናሕሰ ማኅፈድ ።

፶፪ ወሖረ አቤሜሌክ ኀበ ማኅፈድ ወተቃተልዎ ወቀርበ አቤሜሌክ ኀበ ኆኅተ ማኅፈድ ከመ ያውዕዮ በእሳት ።

፶፫ ወወገረት አሐቲ ብእሲት ስባረ ማሕረጽ ውስተ ርእሱ ለአቤሜሌክ ወቀጥቀጠቶ ርእሶ ወወፅአ ናላሁ ።

፶፬ ወጸውዖ ፍጡነ ለቍልዔሁ ዘይፀውር ንዋየ ሐቅሉ ወይቤሎ ምላሕ መጥባሕተ ወቅትለኒ ከመ ኢይበሉኒ ብእሲት ቀተለቶ ፡ ወወግአ ቍልዔሁ ወሞተ አቤሜሌክ ።

፶፭ ወርእዩ ሰብአ እስራኤል ከመ ሞተ አቤሜሌክ ወአተዉ ኵሎሙ ውስተ አብያቲሆሙ ።

፶፮ ወፈደዮ እግዚአብሔር ለአቤሜሌክ እኪተ እንተ ገብረ ላዕለ ቤተ አቡሁ ዘቀተለ ሰብዓ አኀዊሁ ።

፶፯ ወኵሎ እኪቶሙ ለሰብአ ሰቂማ ፈደዮሙ እግዚአብሔር ላዕለ ርእሶሙ ወበጽሖሙ መርገመ ኢዮአታም ወልደ ሮብዓም ።

አቤሜሌክ ግን ቀኑን ሁሉ ከአገሩ ሰዎች ጋራ ይዋጋ ነበር ፡ አገሪቱንም እጅ አደረጋት ፡ በውስዋ ያሉ ወገኖችንም አጠፋ ፡ ጨውም (ድኝ) ዘራባት ።

በሰቂሞን ግምብ ያሉ ሰዎች ሁሉ ሰምተው የጣኦቱ ቤት ወዳለበት አምባ ገቡ ። መሳ፡ ፱ ፬ ፡ ፱ ፮ ።

ለአቤሜሌክም በሰቂማ ግምብ ያሉ ሰዎች ሁሉ እንደ ተሰበሰቡ ነገሩት ።

አቤሜሌክም ወደ ሄርሞን ተራራ ወጣ ፡ ከሱም ጋራ ያሉ ወገኖች ወጡ ፡ አቤሜሌክ በእጁ ገዦሞን ይዞ ዕንጨቶችን ቈረጠ ፡ እንሥቶም በትከሻው ተሸከመው ከሱ ጋራ ያሉ ወገኖችንም እኔ ሳደርግ እንዳያችሁኝ እናንተም ፈጥናችሁ እንደዚያው አድርጉ አላቸው ።

እነሱም ሁሉ ሸክማቸውን ቈርጠው ተሸከሙ አቤሜሌክንም ተከትለው በአምባው አኖሩ ፡ አምባቸውንም በነሳቸው ላይ አቃጠሉ ፡ በግምቡ ያሉ የሰቂማ ሰዎችም ሁሉ ሞቱ ፡ ወንዶችም ሴቶችም አንድ ሺሕ ይሆናሉ ።

አቤሜሌክም ወደ ቴበስ ሄደ ፡ (ወጣ) በሷም ተቀመጡ እጅም አደረጓት ።

በከተማው መካከል ታላቅ ግምብ ነበረበት ፡ ወንዶችም ሴቶችም ሁሉ በአገር ያሉ መኳንንትም ሁሉ በዚያ ተጠጉ ፡ በሩንም ዘግተው ግምብ ወዳለበት ሰገነት ወጡ ።

አቤሜሌክም ግምብ ወዳለበት ሰገነት ሄደ ፡ እነሱም ተዋጉት ፡ አቤሜሌክም በእሳት ያቃጥለው ዘንድ ወደ ግምቡ ደጃፍ ቀረበ ።

አንዲት ሴት በወፍጮ ስባሪ አቤሜሌክን ራሱን መታችው ፡ ራሱን ቀጠቀጠችው ፡ ናላውም ተበጠበጠ ።

መሣሪያውን የሚሸከም ጋሻ ዣግሬውን ፈጥኖ ጠርቶ ሴት ገደለችው እንዳይሉኝ ሰይፍህን መዝዘህ ግደለኝ አለው ፡ ጋሻ ዣግሬውም በሰይፍ ወጋው አቤሜሌክም ሞተ ።

የእስራኤል ወገኖች አቤሜሌክ እንደ ሞተ አይተው ሁሉም ወደ ቤቶቻቸው ገቡ ።

በአባቱ ወገኖች ያደረገውን ሰባ ወንድሞቹን የገደለውን ፈንታ እግዚአብሔር አቤሜሌክን ክፉ ነገርን ከፈለው ።

የሰቂማንም ሰዎች ፍዳቸው ሁሉ እግዚአብሔር በራሳቸው የሮብዓም ልጅ የኢዮአታም ርግማንም ደረሰባቸው ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወቆመ እምድኅረ አቤሜሌክ ዘያድኅኖሙ ለእስራኤል ቶላ ወልደ ፎሓ ወልደ እኁሁ ለአቡሁ ብእሲ እምይሳኮር ወውእቱሰ ይነብር ውስተ ሣምር ውስተ ደብረ ኤፍሬም ።

፪ ወኮነኖሙ ለእስራኤል ዕሥራ ወሠለስተ ዓመተ ወሞተ ወተቀብረ ውስተ ሣምር ።

፫ ወቆመ እምድኅሬሁ ኢያእር ገለአዳዊ ወኮነኖሙ ለእስራኤል ዕሥራ ወክልኤተ ዓመተ ።

፬ ወቦ ሠላሳ ወክልኤቱ ደቂቅ ወይጼዐኑ ላዕለ ሠላሳ ወክልኤቱ አእዱግ ወቦሙ ሠላሳ ወክልኤቱ አህጉር ወሰመዮሙ ደብራተ ኢያእር እስከ ዮም ወሀለዋ ውስተ ገለአድ ።

ምዕራፍ ፲ ።

ከአቤሜሌክ በኋላ እስራኤልን የሚያድናቸው የይሳኮር ነገድ የሚሆን ያባቱ የወንድም ልጅ የፎሐ ልጅ ቶላ ተነሣ ፡ እሱም በኤፍሬም ዕጣ ባለች በሣምር ይኖር ነበር ።

እስራኤልን ሃያ ሦስት ዓመት ገዝቷቸው ሞተ በሣምርም ተቀበረ ።

ከሱም በኋላ የገለዓድ ሰው ኢያእር ተነሣ ፡ እሱ እስራኤልን ሃያ ሁለት ዓመት ገዛቸው ።

ሠላሳ ሁለት ልጆች ነበሩት ፡ እነሱም በሠላሳ ሁለት አህዮች ላይ ይቀመጡ ነበር ፡ ሠላሳ ሁለት መንደሮችም ነበሩዋቸው ፡ እስከ አሁንም ድረስ የኢያእር አውራጃዎች ብለው ጠሯቸው ፡ እነዚህም በገለዓድ ውስጥ ያሉ ናቸው ።

፭ ወሞተ ኢያእር ወተቀብረ ውስተ ሬሞ ።
፮ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚ
አብሔር ወአምለክዎሙ ለበዓሊም ወለአስጣሮት ወለአማ
ልክተ ሶርያ ፡ ወለአማልክተ ሲዶና ፡ ወለአማልክተ ሞአብ
ወለአማልክተ ደቂቀ አሞን ፡ ወለአማልክተ ኢሎፍሊ ወኀ
ደግዎ ለእግዚአብሔር ወኢተቀንዩ ሎቱ ።
፯ ወተምዐ መዐተ እግዚአብሔር ላዕለ እስራኤል ወአግ
ብኦሙ ውስተ እደ ኢሎፍሊ ወውስተ እዴሆሙ ለደቂቀ
አሞን ።
፰ ወሣቀይዎሙ ወአጠቅዎሙ ለደቂቀ እስራኤል በማዕ
ዶተ ዮርዳኖስ በምድረ አሞሬዎን በገለአድ ።
፱ ወዐደዉ ደቂቀ አሞን ዮርዳኖስ ይትቃተልዎሙ ለይ
ሁዳ ወለብንያም ወለቤተ ኤፍሬም ወተሣቅዩ ደቂቀ እስ
ራኤል ጥቀ ።
፲ ወግዐሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ወይቤሉ
አበስነ ለከ እስመ ኀደግናከ ለአምላክነ ወአምለክናሁ ለበ
ዓሊም ።
፲፩ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል አኮኑ
ግብጽ ወአሞሬዎን ወደቂቀ አሞን ወሞዓብ ወኢሎፍሊ
ወሲዶና ወምድያም ወአማሌቅ ሣቀዩክሙ ወገዐርክሙ
ኀቤየ ወአድኀንኩክሙ እምእዴሆሙ ።
፲፪ ወአንትሙሰ ኀደግሙኒ ወአምለክሙ ባዕዳነ አማል
ክተ በበይነ ዝንቱ ኢያድኀነክሙ ።
፲፫ ሑሩ ወጽርሑ ኀበ አማልክት እለ ኀረይክሙ ለክሙ
ወያድኅኑክሙ በመዋዕለ ምንዳቤክሙ ።
፲፬ ወይቤልዎ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር አበስነ
ረስየነ ዘከመ ትፈቅድ በቅድሜከ ወባሕቱ እግዚኦ አድኅ
ነነ በዛቲ ዕለት ።
፲፭ ወአሰሰሉ አማልክተ ባዕድ እማእከሎሙ ወአምለክዎ
ለእግዚአብሔር ወኢሠመርዎ ወአንዘኅዘ እምኔሁ ሥቃየ ደ
ቂቀ እስራኤል ።
፲፮ ወፀርኁ ደቂቀ አሞን ወኀደሩ ውስተ ገለአድ ወወፅኡ
ደቂቀ እስራኤል ወኀደሩ ውስተ ደብረ መስፋ ።
፲፯ ወተባሀሉ መላእክተ ሕዝበ ገለአድ በበይናቲሆ
ሙ ብእሲ ዘይእኅዝ ይትቃተሎሙ ለነ ለደቂቀ አሞን
ወይኩን ርእሰ ለኵሉ እለ ይነብሩ ውስተ ገለአድ ።

ኢያእርም ሙቶ በሬሞ ተቀበረ ።
የእስራኤልም ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት
ክፉ ሥራን ሠሩ ፡ በከዋክብቶችና በሰው አምሳል የተሠሩ
ጣኦታትን የሲዶናና የሶርያን ጣኦታት የአሞን ልጆችና
የሞዓብ ጣኦታትን የኢሎፍሊንም ጣኦታት አመለኳቸው
እግዚአብሔርን ተዉት ፡ አላተገዙለትም ።
እግዚአብሔርም በእስራኤል ልጆች ላይ ተቈጥቶ በአ
ሞን ልጆች እጅና በኢሎፍላውያን ልጆች እጅ ጣላቸው።

በእስራኤል ልጆች መከራ አጸኑባቸው ፡ በዮርዳኖስ
ማዶ በገለዓድ በአሞሬዎን አገር አስጨነቋቸው (አጠቋ
ቋቸው) ፡ ዘፀ፡ ፲፯ ፯ ። መሳ፡ ፱ ፭ ።
የአሞንም ልጆች የብንያም ወገኖችንና የይሁዳ ወገ
ኖችን የኤፍሬምንም ወገኖች ይወጉዋቸው ዘንድ ዮርዳኖ
ስን ተሻገሩ ፡ የእስራኤልም ልጆች እጅግ ተሠቃዩ ።
የእስራኤል ልጆች ፈጣሪያችን አንተን ትተን በሰው
አምሳል የተሠሩ ጣኦቱን አምልከናልና አንተን በደልን
ብለው ወደ እግዚአብሔር ጮኹ ። መሳ፡ ፫ ፱ ።
እግዚአብሔርም የእስራኤልን ልጆች አሞሬዎንና ግብ
ጽ የሞዓብና የአሞን ልጆች ሲዶናና ኢሎፍሊ ፡ አማሌ
ቅና ምድያም መከራ አጽንተውባችኋልና ወደኔ ጮኻ
ችሁ እኔም ከእጃቸው አዳንኳችሁ ።
እናንተ ግን እኔን ትታችሁ ልዩ የሆኑ ጣኦታትን አመ
ለካችሁ ፡ ስለዚህ ነገር አላድናችሁም ።
ለናንተ ወደ መረጣችኋቸው ጣኦታት ሂዱችሁ ጩኹ
እነሱ በመከራችሁ ቀን ያድኑዋችሁ አላቸው ።
የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔርን በድለናል በፊ
ትህ እንተ እንደ ወደድከ አድርገን ፡ ነገር ግን አቤቱ ፡
በዚች ቀን አድነን አሉት ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፳፫ ።
ልዩ የሆኑ ጣኦታትን ከመካከላቸው አስወግደው እግ
ዚአብሔርን አመለኩት ፡ ደስም አሰኙት ፡ የእስራኤል ል
ጆች ከመከራው የተነሣ አእምሮአቸውን አጥተው ጮኹ።
የአሞን ልጆች ወጥተው በገለዓድ ሰፈሩ ፡ የእስራ
ኤልም ልጆች ወጥተው በመሴፋ ተራራ ሰፈሩ ።
የገለዓድ ወገኖች አለቆች አስበሳቸው ከአሞን ልጆች፤
ጋራ ይዋጋልን ዘንድ በገለዓድ ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ አለቃ
ይሆነን ዘንድ መዋጋትን የሚጀምር ሰው ማነው ፡ ተባበሉ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወዮፍታሔ ገለአዳዊ ጽኑዕ ወኀያል ወወልደ ብእሲት
ዘማ ውእቱ ወወለደቶ ለዮፍታሔ እምገለአድ ።
፪ ወወለደት ሎቱ ለገለአድ ብእሲቱ አግአዚት ደቂቀ
ወልህቁ ደቂቃ ለይእቲ ብእሲት ወአውፅእዎ ለዮፍታሔ
ወይቤልዎ ኢትወርስ ውስተ ቤተ አቡነ እስመ ወልደ
ካልእት ብእሲት አንተ ።
፫ ወሖረ ዮፍታሔ እምገጸ አኀዊሁ ወነበረ ውስተ ም
ድረ ጦብ ወይበውእዎ ለዮፍታሔ ሰብአ ነዳያን ወየሐውሩ
ምስሌሁ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

የገለዓድ ሰው ዮፍታሔን ጽኑ ኃይለኛ ነበር ፡ እሱም
የጋለሞታ ልጅ ነው ፡ ዮፍታሔን በገለዓድ ወልዷዋለች ።
ለገለዓድ ሚስቱ ልጆች ወልዳለት ነበር ፡ የዚያችም
ሴት ልጆች አደጉ ፡ እነሱም አንተ የልዩ ሴት ልጅ ነህና
የአባታችንን ርስት አትወርስም ብለው ዮፍታሔን አወ
ጡት (አባረሩት) ።
ዮፍታሔም ከወንድሞቹ ፊት ሂዶ በጦብ አገር ተቀ
መጠ ፡ ለዮፍታሔ ድኾች ሰዎች እሱን ተከትለው እያገለ
ገሉት ከሱ ጋራ ይኖሩ ነበር ። መሳ፡ ፲፩ ፭ ።

፬ ወእምድኅረ መዋዕል ተቃተልዎሙ ደቂቀ አሞን ለእስራኤል ።

፭ ወሖሩ ሊቃናተ ገለአድ ይንሥእዎ ለዮፍታሔ እም ድረ ጦፍ ።

፮ ወይቤልዎ ለዮፍታሔ ነዓ ኩነነ መስፍነ ወንትቃተሎሙ ለደቂቀ አሞን ።

፯ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ለሊቃናተ ገለአድ አኮኑ አንትሙ ጸላእክሙኒ ወአውፃእክሙኒ እምነ ቤተ አቡየ ወአውፃእክሙኒ እምኀቤክሙ ለምንት እንከ መጻእክሙ ኀቤየ ይእዜ ሶበ ተመንደብክሙ ።

፰ ወይቤልዎ ሊቃናተ ገለአድ ለዮፍታሔ አኮ ከመዝ መጻእነ ኀቤከ ከመ ትሑር ምስሌነ ወትትቃተል ለነ ምስለ ደቂቀ አሞን ወትኩነነ ርእሰ ለኵሉ እለ ይነብሩ ውስተ ገለአድ ።

፱ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ለሊቃናተ ገለአድ እመ ትነሥኡኒ አንትሙ ከመ እትቃተሎሙ ለደቂቀ አሞን እምከመ አግብኦሙ እግዚአብሔር ቅድሜየ አነ እከውነክሙ ርእሰ ።

፲ ወይቤልዎ ሊቃናተ ገለአድ ለዮፍታሔ እግዚአብሔር ስምዐነ በማእከሌነ ከመ በከመ ትቤ ከማሁ ንገብር ።

፲፩ ወሖረ ዮፍታሔ ምስለ ሊቃናተ ገለአድ ወሤምዎ ሕዝብ ሎሙ ርእሰ ከመ ይኩኖሙ መስፍነ ወነገረ ዮፍታሔ ኵሎ ቃሎ ቅድመ እግዚአብሔር በመሴፋ ።

፲፪ ወፈነወ ዮፍታሔ መላእክተ ኀበ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን እንዘ ይብል ምንት ብከ ምስሌየ ከመ ትምጻእ ትትቃተለኒ ውስተ ብሔርየ ።

፲፫ ወይቤ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን ለእለ ለአከ ዮፍታሔ እስመ ነሥኡ እስራኤል ምድርየ አመ የዐርጉ እምግብጽ እምዐርኖን እስከ ኢያቦቅ ወእስከ ዮርዳኖስ ወይእዜኒ አግብኡ ሊተ በሰላም ፡ ወገብኡ እለ ለአከ ዮፍታሔ ኀቤሁ ለዮፍታሔ ።

፲፬ ወፈነወ ዓዲ ዮፍታሔ ሐዋርያተ ኀበ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን ።

፲፭ ወይቤሉ ከመዝ ይቤ ዮፍታሔ ኢነሥኡ እስራኤል ምድረ ሞአብ ወምድረ ደቂቀ አሞን አመ ዐርጉ እምግብጽ ፤

፲፮ አላ ሖሩ እስራኤል ውስተ ገዳም እስከ ባሕረ ኤርትራ ወበጽሑ እስከ ቃዴስ ።

፲፯ ወፈነወ እስራኤል ሐዋርያተ ኀበ ንጉሠ ኤዶም እንዘ ይብል አኅልፈኒ እንተ ምድርከ ፡ ወአበየ ንጉሠ ኤዶም ፡ ወኀበኒ ንጉሠ ሞአብ ለአከ ወአበየ ወነበረ እስራኤል ውስተ ቃዴስ ።

፲፰ ወኀለፉ እንተ ገዳም ወዖዱ ምድረ ኤዶም ወምድረ ሞአብ ወበጽሑ መንገለ ጽባሒሁ ለምድረ ሞአብ ወኀደሩ ውስተ ማዕዶተ አርኖን ወኢቦኡ ውስተ ደወለ ሞአብ እስመ አርኖን ይእቲ ደወሎሙ ለሞአብ ።

፲፱ ወፈነወ እስራኤል ሐዋርያተ ኀበ ሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን አሞራዊ ወይቤሎ እስራኤል አኅልፈኒ እንተ ምድርከ እስከ ብሔርየ ።

ከዚያም ወራት በኋላ የአሞን ልጆች እስራኤልን ወጉዋቸው ።

የገለዓድም ሽማግሌዎች ዮፍታሔን ከጦፍ አገር ያመጡት ዘንድ ሄዱ ። መሳ፡ ፲ ፲፰ ።

ዮፍታሔን ና አለቃ ሁነን ፡ የአሞንን ልጆች እንውጋቸው አሉት ።

ዮፍታሔም የገለዓድን አለቆች እናንተ ጠልታችሁኝ ከአባቴ ቤት ከናንተም ለይታችሁ ያወጣችሁኝ አይደለምን ፤ አሁን ብትጨነቁ እንግዲህ ለምን ወደኔ መጣችሁ ፤ አላቸው ። ዘፍ፡ ፳፮ ፳፯ ።

የገለዓድም ሽማግሎች ዮፍታሔን እንዲህ አይደለም ከኛ ጋራ ሂደህ ከአሞን ልጆች ጋራ ትዋጋልን ዘንድ በገለዓድም ለምንኖር ሰዎች ሁሉ አለቃ ትሆነን ዘንድ ወዳንተ መጣን አሉት ።

ዮፍታሔም የገለዓድን ሽማግሎች የአሞንን ልጆች እወጋቸው ዘንድ እናንተ ከወሰዳችሁኝ እግዚአብሔር በፊቴ ከጣላቸው በኋላ እኔ አለቃ እሆናችኋለሁ አላቸው ።

የገለዓድም ሽማግሎች ዮፍታሔን አንተ እንዳልክ እንደዚያው እንድናደርግ እግዚአብሔር በመካከላችን ምስክር ነው አሉት ። ኤር፡ ፵፪ ፭ ።

ዮፍታሔም ከገለዓድ ሽማግሎች ጋር ሂዶ ሕዝቡም አለቃ ይሆናቸው ዘንድ ለነሳቸው አለቃ አድርገው ሾሙት ዮፍታሔም በመሴፋ በእግዚአብሔር ፊት ስለችን ሁሉ ተሳለ ።

ዮፍታሔም ልትወጋኝ ወደ አገሬ ትመጣ ዘንድ ከኔ ጋራ ምናለህ ፤ ብሎ ወደ አሞን ልጆች ንጉሥ መልእክተኞችን ላከ ።

የአሞንም ልጆች ንጉሥ ዮፍታሔ ለላካቸው ሰዎች እስራኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ ከአርኖን እስከ ኢያቦቅ ፡ እስከ ዮርዳኖስም ድረስ አገሬን ወስደዉብኛልና አሁንም በፍቅር አገሬን መልስልኝ በሉት አላቸው ፡ ዮፍታሔም የላካቸው ሰዎች ወደ ዮፍታሔ ተመለሱ ።

ዮፍታሔም ዳግመኛ ወደ አሞን ልጆች ንጉሥ መልእክተኞችን ላከ ።

ዮፍታሔ እስራኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ የአሞንን ልጆች አገርና የሞዓብን ልጆች አገር አልወሰዱም አላ አሉ ።

እስራኤል እስከ ኤርትራ ባሕር ድረስ በምድረ በዳ ተጕዘው ወደ ቃዴስ ደረሱ እንጂ በሉት አላቸው ።

እስራኤልም በአገርህ አሳልፈኝ ብሎ ወደ ኤዶም ንጉሥ መልእክተኞችን ላከ ፡ የኤዶም ንጉሥም እምቢ አለ ፡ ወደ ሞዓብ ንጉሥም ላከ ፡ እምቢ አለ ፡ እስራኤልም በቃዴስ ተቀመጠ ። ዘዳ፡ ፩ ፵፮ ። ዘኍ፡ ፳፩ ፩ ።

በምድረ በዳም አለፉ ፡ የአሞንን አገርና የኤዶምን አገር ዞረው ከሞዓብ አገር ምሥራቅ እንዳር ደርሰው በአርኖን ማዶ ሰፈሩ እንጂ ወደ ሞዓብ ወሰን አልገቡም ፡ አርኖንም የሞዓብ ወሰናቸው ናት ። ዘዳ፡ ፪ ፩-፰ ።

እስራኤልም ወደ አሞራዊ ወደ ሐሴቦን ንጉሥ ወደ ሴዎን መልእክተኞችን ልኮ እስከ አገሬ ድረስ በአገርህ አሳልፈኝ አለው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፪ ። ዘዳ፡ ፪ ፳፮ ።

፳ ወአበየ ሴዎን አኀልፎቶሙ ለእስራኤል እንተ ደወሉ ወአስተጋብአ ሴዎን ሕዝቦ ወኀደረ ውስተ ኢያሴር ወተቃተሎሙ ለእስራኤል ።

ሴዎንም እስራኤልን በአውራጃው ማሳለፍን እምቢ አለ ፡ ሠራዊቱንም ሰብስቦ በኢያሴር ሰፈረ ፡ እስራኤልንም ተዋጋቸው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፫ ። ኢያ፡ ፫ ፲፰ ።

፳፩ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ለሴዎን ወለኵሉ ሕዝቡ ውስተ እደዊሆሙ ለእስራኤል ወቀተልዎሙ ወተዋረስዎሙ እስራኤል ኵሎ ምድሮሙ ለአሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር ።

የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔርም ወገኖቹን ሁሉና ሴዎንን በእስራኤል እጅ ጣላቸው ፡ እስራኤልም እነሱቸውን አጥፍተው በዚያች አገር የሚኖሩ የአሞሬዎንን አገር ሁሉ ወረሱዋቸው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፬ ። ዘዳ፡ ፪ ፴፫ - ፴፬ ።

፳፪ ወተዋረሱ ኵሎ ደወሎሙ እምአርኖን እስከ ኢያቦቅ ወእምገዳም እስከ ዮርዳኖስ ።

ከአርኖን እስከ ኢያቦቅ ከምድረ በዳም እስከ ዮርዳኖስ ድረስ አውራጃቸውን ሁሉ ወረሱ ።

፳፫ ወይእዜኒ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል አሰሰሎሙ ለአሞሬዎን እምቅድመ ገጾሙ ለእስራኤል ወአንቱኑ ትትዋረስ በአብሬትከ ።

አሁንም የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር አሞሬዎንን ከእስራኤል ፊት አስወገዳቸው ፡ አንተ በፈንታህ ትወርሳለህን ።

፳፬ አኮኑ ከሞስ አምላክከ ዘአውረሰከ ኪያሁ ዳእሙ ትትዋረስ፡ ወኵሎ ዘአውረሰነ እግዚአብሔር አምላክነ ቅድሜነ ኪያሁ ንትዋረስ ።

ፈጣሪህ ከሞስ ያወረሰህን ብቻ የምትወርስ አይደለምን፤ እኛስ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር በፊታችን ያወረሰንን ሁሉ እሱን የምንወርስ አይደለምን፤ ።

፳፭ ወይእዜኒ ቦኑ አንተ ትኄይስ እምበላቅ ወልደ ሰፎር ንጉሠ ሞአብ ቦኑ በአሰ ተበአሰ ምስለ እስራኤል አው ፀብአ ተፃብአሙ ለቤተ እስራኤል በሐሴቦን ወበአዋልዲሃ ፡ ወበያዜር ወበአዋልዲሃ ፡ ወበኵሉ አህጉር ዘኀበ አርኖን ሠለስተ ምእተ ዓመተ ለምንት ኢያድኅንዎሙ በዝንቱ መዋዕል ።

አሁንም ከሞዓብ ንጉሥ ከሰፎር ልጅ ከባላቅ አንተ ትበልጣለህን፤ በውኑ እሱ ከእስራኤል ጋራ ጠብን ተጣላን ፡ ወይስ በሐሴቦን በጥቃቅን አገሮቿም በያዜር በጥቃቅን አገሮቿም ፡ በአርኖን ባሉ አገሮችም ሁሉ የእስራኤልን ወገኖች ሰልፍ አድርጎ ተዋጋቸውን፤ በነዚህ በሦስት መቶ ዘመኖች ለምን አላዳኑዋቸው ።

፳፮ ወአንሰ ኢአበስኩከ ለከ ወአንተሰ ኢትገብር እኪተ ምስሌየ ከመ ትትቃተለኒ ወይፍታሕ እግዚአብሔር ዘውእቱ ይፈትሕ ዮም ማእከለ ደቂቀ እስራኤል ወማእከለ ደቂቀ አሞን ።

እኔም አንተን አልበደልኩህም ፡ አንተም ትዋጋኝ ዘንድ ከኔ ጋራ ክፉ ነገርን አታድርግ ፡ አሁንም የሚፈርድ እሱ እግዚአብሔር በአሞን ልጆች መከከልና በእስራኤል ልጆች መከከል ይፍረድ አለው ። ዘፍ፡ ፲፮ ፭ ።

፳፯ ወአበዮሙ ንጉሠ ደቂቀ አሞን ወኢሰምዐ ቃለ ዮፍታሔ ዘለአከ ሎቱ ።

የአሞን ልጆች ንጉሥም እምቢ አላቸው ፡ የላከለት የዮፍታሔንም ቃል አልሰማም ።

፳፰ ወመጽአ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕለ ዮፍታሔ ወዐደወ እምድረ ገለአድ ዘምናሴ እመሴፋ ዘገለአድ ውስተ ማዕዶቶሙ ለደቂቀ አሞን ።

የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤትም በዮፍታሔ አደረበት ፡ የመሴፋ አውራጃ ከምትሆን ከምናሴ ዕጣ ከገለዓድ ወደ አሞን ልጆች ማዶ ተሻገረ ። መሳ፡ ፫ ፲ ።

፳፱ ወበፅዐ ዮፍታሔ ብፅዐተ ለእግዚአብሔር ወይቤ ለእመ አግብኦሙ ለደቂቀ አሞን ውስተ እዴየ ዘመጽአ ወወፅአ እምኆኅተ ቤትየ ወተቀበለኒ ሶበ ገባእኩ በዳኅን እምኀበ ደቂቀ አሞን ለእግዚአብሔር እሬስዮ መሥዋዕተ ።

ዮፍታሔም ለእግዚአብሔር ስለትን ተሳለ ፡ እግዚአብሔር የአሞንን ልጆች በእጄ ቢጥላቸው ከአሞን ልጆች ሰልፍ በደኅና በተመለስኩ ጊዜ ከቤቴ ደጃፍ ወጥቶ የተቀበለኝን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አደርገዋለሁ አለ ።

፴ ወዐደወ ዮፍታሔ ኀበ ደቂቀ አሞን ይትቃተሎሙ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እዴሁ ።

ዮፍታሔም ይዋጋቸው ዘንድ ወደ አሞን ልጆች ተሻገረ ፡ እግዚአብሔርም በእጁ ጣላቸው ።

፴፩ ወቀተሎሙ እምአሮኤር እስከ ይበጽሕ ውስተ ኤሞኢት ዕሥራ አህጉር እስከ አቤል አዕፃደ ወይን ዐቢየ ቀትለ ጥቀ ወገረሩ ደቂቀ አሞን ቅድመ ደቂቀ እስራኤል ።

ከአሮኤር ጀምሮ ኤሞኢት እስኪደርስ ድረስ አጠፋቸው ፡ እነዚህም ሃያ አህጉር ናቸው ፡ የወይን ቦታ እስከሚሆን እስከ አቤል ድረስ እጅግ ጽኑ ሰልፍ አድርጎ አጠፋቸው ፡ የአሞንም ልጆች በእስራኤል ፊት ተገዙ ።

፴፪ ወአተወ ዮፍታሔ ውስተ መሴፋ ውስተ ቤቱ ወናሁ ወለቱ ወፅአት ወተቀበለቶ ምስለ ከበሮ ወመሰንቆ ወይእቲ በሕቲታ ሎቱ እንተ ያፈቅራ ወአልቦ ባዕድ ውሉድ ዘእንበሌሃ ኢ ወልድ ወኢ ወለት ።

ዮፍታሔም በመሴፋ ወዳለ ቤቱ በገባ ጊዜ እነሆ የሚወዳት ልጁ መሰንቆንና ከበሮን ይዛ ተቀበለችው ፡ ለሱም ልጁ ብቻ ነበረች ፡ ከሷ በቀር ሌላ ወንድም ሴትም ልጅ አልነበረውም ። መሳ፡ ፲፩ ፲፩ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፰ ፯ ።

፴፫ ወሶበ ርእያ ሰጠጠ አልባሲሁ ወይቤ አሌ ሊተ ወለትየ አዕቀጽክኒ ወፆጹብ ክንክኒ ውስተ አዕይንትየ ወአንሰ ፈታሕኩ አፉየ ኀበ እግዚአብሔር በእንቲአኪ ወኢይክል ዐሊዎቶ ።

ባያትም ጊዜ ልብሱን ቀደደ ፡ ወዮ ልጄ ፤ አሰናከልሽኝ በፊቴም ጭንቅ ሆንሽብኝ ፡ እኔ እንችን እሠዋለሁ ብዬ በእግዚአብሔር ዘንድ ስለት ተስያለሁና የተሳልሁትን ማስቀረት አልችልም አለ ። ዘፍ፡ ፴፬ ፲፫ ።

፴፮ ወትቤሎ አበ ለእመ በእንቲአየ ፈታሕከ አፉከ ኀበ
እግዚአብሔር ረሰየኒ በከመ ወፅአ እምአፉከ እስመ ገብረ
ለከ እግዚአብሔር በቀለ እምፀርከ እምደቂቀ አሞን ።

፴፯ ወትቤሎ ለአቡሃ ረሲ ሊተ ዘንተ ቃለ አብሐኒ ክልኤተ
አውራኀ እሑር ወእዕርግ ውስተ አድባር ወእብኪ ላዕለ
ድንግልናየ ምስለ ክልአትየ ።
፴፰ ወይቤላ ሑሪ ፣ ወፈነዋ ክልኤተ አውራኀ ወሐረት ይ
እቲ ወክልአቲሃ ወበከየት ላዕለ ድንግልናሃ ምስለ ክልአ
ቲሃ በውስተ አድባር ።
፴፱ ወእምድኅረ ኀልቀ ክልኤቱ አውራኅ ገብአት ኀበ አ
ቡሃ ወገብረ ዮፍታሔ ብፅዓቲሁ ዘበፅዐ ወይእቲሰ ኢተአ
ምር ብእሴ ፡ ወኮነት ዛቲ ሕግ ውስተ እስራኤል በበዓመት ።

፵ ወለለ መዋዕለ ዕለታ የሐውራ አዋልደ እስራኤል ይበ
ክያሃ ለወለተ ዮፍታሔ ገለአዳዊ ረቡዐ መዋዕለ ለለዓመት ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ወተጋብኡ ደቂቀ ኤፍሬም ወመጽኡ ውስተ ሴፌና
ወይቤልዎ ለዮፍታሔ ለምንት ሖርከ ትትቃተሎሙ ለደ
ቂቀ አሞን ወኢጸዋዕከነ ከመ ንሑር ምስሌከ ናውዒ ቤ
ተከ በላዕሌከ በእሳት ።
፪ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ብእሲ ግፉዕ አነ ወሕዝብየ ወደ
ቂቀ አሞን ሣቀዩነ ጥቀ ወጸራሕነ ለክሙ ወኢያድኀንክ
ሙነ እምእዴሆሙ ።
፫ ወሶበ ርኢኩ ከመ አልቦ ዘያድኅን አግባእክዋ ለነፍ
ስየ ውስተ እዴየ ወዐደውኩ ኀበ ደቂቀ አሞን ወአግብ
አሙ እግዚአብሔር ቅድሜየ ፡ ወለምንት ዐረግሙ ኀቤየ
ዮም ትትቃተሉኒ ።
፬ ወአስተጋብአሙ ዮፍታሔ ለኵሎሙ ሰብአ ገለአድ
ወተቃተሎሙ ለሰብአ ኤፍሬም ወቀተልዎሙ ሰብአ ገለ
አድ ለኤፍሬም እስመ ይቤልዎሙ ድኁናን ኤፍሬም ።
፭ ወበጽሕዎሙ በማእከለ ምናሴ ሰብአ ገለአድ በውስተ
ማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘኤፍሬም ወእምዝ ሶበ ይቤሉ ድኁናን
ኤፍሬም ንዕዱ ይቤልዎሙ ሰብአ ገለአድ አንትሙኑ በኑ
እምኤፍሬም አንትሙ ወይቤሉ ኢኮነ ።

፮ ወይቤልዎሙ በሉ መምኅፃን ፡ ወኢበዩ ብሂለ መምኅ
ፃን ፡ ወአኀዝዎሙ ወቀተልዎሙ በውስተ ማዕዶተ ዮርዳ
ኖስ ወወድቁ እምኤፍሬም ይእተ አሚረ አርባዕቱ እልፍ
ወዕሥራ ምእት ።
፯ ወኰነኖሙ ለእስራኤል ዮፍታሔ ገለአዳዊ ሰብዓተ
ዓመተ ፡ ወሞተ ወተቀብረ ውስተ ሀገሩ ገለአድ ።
፰ ወኰነኖሙ ለእስራኤል እምድኅሬሁ ሐሴቦን ዘእምነ
ቤተ ልሔም ዘይሁዳ ።
፱ ወወለደ ሠላሳ ደቂቀ ወሠላሳ አዋልደ ወአስተዋሰበን
አፍአ ፡ ወሠላሳ አንስተ ነሥአ ለደቂቁ እምአፍአ ፡ ወኰ
ነኖሙ ለእስራኤል ሰብዓተ ዓመተ ።

አባቴ አኔን አሠዋለሁ ብለህ ወደ እግዚአብሔር ከተ
ሳልክ እግዚአብሔርም ከጠላቶችህ ከአሞን ልጆች በቀ
ልን አድርጎልኻልና በአንደበትህ እንደተሳልክ ሠዋኝ
አለችው ።
አባቷንም ይህንን ነገር አድርግልኝ ሁለት ወር አሰና
ብተኝ ፣ ወደ ተራራ ወጥቼ ከጓደኞቼ ጋራ ለድንግልናዬ
ላልቅስ አለችው ። ዘፀ ፴ ፳፩ ።
ይሁን ሂጂ አላት ፣ ሁለት ወርም አሰናበታት ፣ እሷም
ሂዳ ከጓደኞቿ ጋራ ከተራራ ላይ ወጥታ ለድንግልናዋ
አለቀሰች ። ዘሌዋ፡ ፲፰ ፴ ። መሳ፡ ፲፩ ፴፩ ።
ሁለት ወር ከተፈጸመ በኋላ ወደ አባቷ ተመለሰች ፣
ዮፍታሔም የተሳለው ስለቱን አደረገ (ፈጸመ) ፣ እሷ ግን
ከወንድ አልደረሰችም ነበር ፣ በእስራኤልም ዘንድ በየ
ዓመቱ ይህች ሥርዓት ሆነች ። ኤር፡ ፲ ፫ ፣ ፴፱ ፲፩ ።
ለገለዓድ ሰው ለዮፍታሔ ልጅ በዓመት አራት ቀን
ያለቅሱላት ዘንድ የእስራኤል ልጆች በዓመት በዓመት
(ከሞተችበት ቀን) ያለቅሱ ነበር ። ዘፍ፡ ፭፱ ፭፫ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

የኤፍሬም ልጆች ወደ ሴፌና ተሰብስበው መጥተው
ዮፍታሔን የአሞንን ልጆች ትዋጋቸው ዘንድ ለምን ሄድ
ክ ከንተ ጋራ እንሄድ ዘንድ ለምን አልጠራኸንም ፤ ቤት
ህን በላይህ ላይ እናቃጥልብኻለን አሉት ።
ዮፍታሔም እኔ የተበደልኩ ሰው ነኝ ፣ ወገኖቼም
የተበደሉ ናቸው ፣ የአሞን ልጆች ፈጽመው መከራ አጸ
ኑብን ለናንተም ጮኽንላችሁ ከእጃቸው አላዳናችሁንም ።
የሚያድንም እንደሌለ በየሁ ጊዜ ሰውነቴን በእጄ አሳ
ልፌ ለሞት ሰጥቼ ወደ አሞን ልጆች ተሻገርኩ ፣ እግዚአ
ብሔርም በፊቴ ጣላቸው ፤ አሁን ትዋጉኝ ዘንድ ለምን
ወደኔ መጣችሁ ፤ አላቸው ። ፩ ሳሙ፡ ፲፱ ፭ ።
ዮፍታሔም የገለዓድን ሰዎች ሰብስቦ ተዋጋቸው ፣
የገለዓድ ሰዎች የኤፍሬምን ሰዎች አጠፉዋቸው ፣ ከኤፍ
ሬም ወገኖች የዳኑ ብለዋቸዋልና ።
የኤፍሬም ዕጣ በምትሆን በዮርዳኖስ ማዶ የገለዓድ
ሰዎች በምናሴ ዕጣ በምትሆን መከከል ደረሱባቸው ፣
ከዚህ በኋላ ከኤፍሬም ወገኖች የዳኑት እንሻገር ባሉ ጊዜ
የገለዓድ ሰዎች በውኑ እናንተ ከኤፍሬም ወገኖች አይደ
ላችሁምን ፤ ብለዋቸዋልና አይደለንም አሉ ።
እግዚአብሔር መማጠኛ ይሁንልን በሉ አሏቸው ፣
እግዚአብሔር መማጠኛ ይሁነን ማለትን እምቢ አሉ ፣
ይዘውም በዮርዳኖስ ማዶ አጠፉዋቸው ፣ የዚያን ጊዜ ከኤ
ፍሬም ወገኖች አራት እልፍ ከሁለት ሺሕ ሰዎች ሞቱ ።
የገለዓዱ ዮፍታሔ እስራኤልን ሰባት ዓመት ገዛቸው
(ከዚህ በኋላ) ሙቶ በአገሩ በገለዓድ ተቀበረ ።
ከሱ በኋላ የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም የተ
ወለደ ሐሴቦን እስራኤልን ገዛቸው ።
(እሱም) ሠላሳ ወንዶች ልጆች ፣ ሠላሳ ሴቶች ልጆችን
ወለደ ሠላሳውን ሴቶች ልጆቹን ወደ ውጪ ዳረ ፣ ለሠላ
ሳው ወንዶች ልጆቹም ከውጭ አገር ሠላሳ ሴቶችን አመ

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order
www.ethiopianorthodox.org

፲ ወሞተ ሐሴቦን ወተቀብረ ውስተ ቤተ ልሔም ።
፲፩ ወኰነኖሙ እምድኅሬሁ ለእስራኤል ኤሎም ዘብሎ
ናዊ ዓሠርተ ዓመተ ።
፲፪ ወሞተ ኤሎም ዘብሎናዊ በሴሎም ወቀበርዎ ውስተ
ምድረ ዘብሎን ።
፲፫ ወኰነኖሙ ለእስራኤል እምድኅሬሁ ሎቤን ወልደ ኤ
ሎም ኤፍራታዊ ።
፲፬ ወተወልዱ ሎቱ አርብዓ ደቂቅ ወሠላሰ ደቂቀ ደቂቁ
ወይጼዐኑ ላዕለ ሰብዓ አእዱግ፡ ወኰነኖሙ ለእስራኤል
ሰመንተ ዓመተ ።
፲፭ ወሞተ ሎቤን ወልደ ኤሎም ኤፍራታዊ ወቀበርዎ
ውስተ ኤፍራታ፡ ውስተ ኤፍሬም ውስተ ደብረ ረንቅ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እኩይ ቅድመ እግዚ
አብሔር ወአግብአሙ ውስተ እደ ኢሎፍሊ አርብዓ
ዓመተ ።
፪ ወሀለወ ብእሲ ዘእምነ ሦራሕ ዘእምነገደ ዳን ወስሙ
ማኑሄ፡ ወብእሲቱሰ መካን ይእቲ ወኢትወልድ ።
፫ ወአስተርአያ መልአከ እግዚአብሔር ለብእሲቱ ወይ
ቤላ ናሁ መካን አንቲ ወኢወለድኪ ወትፀንሲ ወትወልዲ
ወልደ ።
፬ ወይእዜኒ ተዓቀቢ ወኢትስተዪ ወይነ ወሜሰ ወኢ
ትብልዒ ኵሎ ዘርኩሰ፡ እስመ ናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ
ወልደ ።
፭ ወኢይለክፎ ርእሰ ሐፂን እስመ ቅዱስ ውእቱ ናዝ
ራዊ ለእግዚአብሔር ውእቱ ሕፃን እምከርሠ እሙ ወው
እቱ ይእኅዝ ያድኅኖሙ ለእስራኤል እምእደ ኢሎፍሊ ።
፮ ወሖረት ይእቲ ብእሲት ወነገረቶ ለምታ ወትቤሎ
ብእሲ እግዚአብሔር መጽአ ኀቤየ ወርእየቱ ከመ ርእየተ
መልአከ እግዚአብሔር ወግሩም ውእቱ ጥቀ ወተስእል
ክዎ እምአይቴ ውእቱ፡ ወኢያይድዓኒ ስሞ ።
፯ ወይቤለኒ ናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ወይእዜኒ
ኢትስተዪ ወይነ ወሜሰ ወኢትብልዒ ኵሎ ዘርኩሰ እስመ
ናዝራዊ ውእቱ ሕፃን ለእግዚአብሔር እምከርሠ እሙ እ
ስከ አመ ይመውት ።
፰ ወሰአለ ማኑሄ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ እግዚአ ብእ
ሴ እግዚአብሔር ዘፈነውከ ኀቤነ ለይምጻእ ኀቤነ ወያለብወነ
ምንተ ንገብር ለውእቱ ሕፃን ዘይትወለድ ።
፱ ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃሎ ለማኑሄ ወመጽአ መል
አከ እግዚአብሔር ኀበ ብእሲቱ ዳግመ እንዘ ትነብር
ውስተ ገዳም ወኢሀለወ ማኑሄ ምታ ምስሌሃ ።
፲ ወሮጸት ብእሲቱ ወአፍጠነት ወነገረቶ ለምታ ወትቤሎ
ናሁ አስተርአየኒ ዝኩቱ ብእሲ ዘመጽአ ኀቤየ ቀዲሙ ።

ጣ፡ እስራኤልንም ሰባት ዓመት ገዛቸው ።
ሐሴቦንም ሙቶ በቤተ ልሔም ተቀበረ ።
ከሱም በኋላ ከዛብሎን ወገን የተወለደ ኤሎም እስራ
ኤልን ዓሥር ዓመት ገዛቸው ።
ከዛብሎን ወገን የተወለደ ኤሎምም በሴሎም ሙቶ
በዛብሎን ዕጣ (ምድር) ቀበሩት ። ዘፍ፡ ፵፱ ፳፫ ።
ከሱም በኋላ የኤፍሬታው ሰው የኤሎም ልጅ ሎቤን
እስራኤልን ገዛቸው ። ፪ ሳሙ፡ ፳፫ ፴ ።
ለሱም አርባ ልጆች ተወለዱለት፡ የልጅ ልጆቹ ሠላሳ
ነበሩ፡ በሰባ አህዮች ይቀመጡ ነበር፡ እስራኤልንም ስም
ንት ዓመት ገዛቸው ። ኢዮብ ፲፰ ፲፱ ። ኢሳ፡ ፲፬ ፳፪ ።
የኤፍራታው ሰው (የኤሎም ልጅ) ሎቤንም ሙቶ የኤ
ፍሬም ዕጣ በምትሆን በኤፍራታ ግምብ (ረንቅ) በለበት
ተራራ ቀበሩት ። መሳ፡ ፫ ፲፫ - ፳፯ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

የእስራኤል ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ
ሥራን ሠሩ፡ እግዚአብሔርም አርባ ዘመን በኢሎፍላው
ያን እጅ ጣላቸው ። መሳ፡ ፬ ፩ ፲፭ ፳፡ ፫ ፴፩ ።
ከዳን ወገን ከሚሆን ከሦራሕ የተወለደ ስሙ ማኑሄ
የሚባል አንድ ሰው ነበረ፡ ሚስቱ ግን መካን ነበረች፡ ልጅ
ም አልወለደችም ነበር ። ኢያ፡ ፲፭ ፴፫ ።
ከእግዚአብሔር የተላከው መልአክ ለሚስቱ ታያት፡
እነሆ አንቺ መኻን ነሽ ልጅንም አልወለድሽም፡ ትፀንሻ
ለሽ፡ ወንድ ልጅንም ትወልጃለሽ አላት ።
አሁንም ተጠንቀቂ የማር ጠጅና የወይን ጠጅ አት
ጠጪ፡ ለመሥዋዕት የማይሆንም ሁሉ አትብዪ፡ እነሆ
ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅንም ትወልጃለሽና ።
ያም ሕፃን ከናቱ ማኅፀን ከተወለደ ጀምሮ ለእግዚአ
ብሔር የተለየ ገንዘቡ ነውና፡ በራሱ ላይ ምላጭ አይድረ
ስበት፡ እሱም እስራኤልን ከኢሎፍላውያን እጅ ሊያድና
ቸው ይጀምራል አላት ። ዘኁ፡ ፮ ፭ ። መሳ፡ ፲፮ ፲፯ ።
ያችም ሴት ሂዳ ለባሏ አንድ የእግዚአብሔር ሰው
ወደኔ መጣ፡ መልኩም እንደ እግዚአብሔር መልአክ ነው፡
እጅግም የሚያስፈራ ነው፡ ከየትም እንደመጣ ጠየቅ
ሁት፡ ስሙንም አልነገረኝም ብላ ነገረችው ።
እነሆ ትፀንሻለሽ፡ ወንድ ልጅንም ትወልጃለሽ፡ አሁ
ንም የማርና የወይን ጠጅ አትጠጪ፡ ያም ልጅ ከናቱ ማኅ
ፀን ከተወለደ ጀምሮ እስኪሞት ድረስ ለእግዚአብሔር
የተለየ አገልጋይ (ናዝራዊ) ነውና፡ ለመሥዋዕት የማይሆ
ነውን ሁሉ አትብዪ አለኝ ብላ ነገረችው ።
ማኑሄም አቤቱ! የላክኸው የእግዚአብሔር ሰው (ነቢይ)
ወደኛ ይምጣ፡ ለዚያ ለሚወለደው ልጅ ምን እናደርግ
ዘንድ ልብ ያስደርገን ብሎ ወደ እግዚአብሔር ለመነ ።
እግዚአብሔርም የማኑሄን ልመና ሰምቶ፡ እግዚአብ
ሔር የላከው መልአክ በምድረ በዳ ሳለች አሁን ዳግመኛ
ወደ ሚስቱ መጣ፡ ባሏ ማኑሄ ግን ከሷ ጋር አልነበረም ።
ሚስቱም ሩጣ ሂዳ ቀድሞ ወደኔ የመጣ ያ ሰው እነሆ
ታየኝ ብላ ፈጥና ለባሏ ነገረችው ።

፲፩ ወተንሥአ ማኑሄ ወተለዋ ለብእሲቱ ወሖረ ኀበ ውእ
ቱ ብእሲ ወይቤሎ አንተኑ ውእቱ ዝክቱ ብእሲ ዘተናገርከ
ምስለ ብእሲትየ ወይቤሎ ውእቱ መልአክ አነ ውእቱ ።
፲፪ ወይቤሎ ማኑሄ ይእዜ ሶበ በጽሐ ቃልከ ምንት ውእ
ቱ ነገሩ ለውእቱ ሕፃን ወግብሩ ።
፲፫ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር ለማኑሄ እምኵሉ ዘአ
ቤላ ለብእሲትከ ተዓቀቡ ።
፲፬ እምኵሉ ዘይወፅእ እምወይን ኢትብላዕ ወወይነ
ወሜሰ ኢትስተይ ወኵሎ ርኩሰ ኢትብላዕ ወኵሎ ዘአዘ
ዝክዋ ተዓቀቡ ።
፲፭ ወይቤሎ ማኑሄ ለመልአከ እግዚአብሔር ናጌብረከ
ወንገብር ለከ ማሕስአ ጠሊ ቅድሜከ ።

፲፮ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር ለማኑሄ እመሰ አገበ
ርከኒ ኢይበልዕ እንከ እክለከ ወእመሰ ለእግዚአብሔር ገበ
ርከ መሥዋዕተ ግበር ሎቱ ።
፲፯ ወይቤሎ ማኑሄ ለመልአከ እግዚአብሔር መኑ ስምከ
ከመ አመ በጽሐ ቃልከ ንሰብሕከ ።
፲፰ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር ለምንት ዝንቱ ዘት
ሴአል ስምየ መድምም ውእቱ ።
፲፱ ወነሥአ ማኑሄ ማሕስአ ጠሊ መሥዋዕተ ወአዕረገ
ዲበ ኰኵሕ ለእግዚአብሔር ዘይገብር መድምመ ።

፳ ወርእዩ ማኑሄ ወብእሲቱ ሶበ ዐርገ ነድ እማእከለ
ምሥዋዕ ውስተ ሰማይ ።
፳፩ ወዐርገ መልአከ እግዚአብሔር በነደ ምሥዋዕ ውስተ
ሰማይ ወማኑሄ ወብእሲቱ ርእዩ ወወድቁ በገጾሙ ው
ስተ ምድር ።
፳፪ ወኢደገመ እንከ መልአከ እግዚአብሔር አስተርእዮ
ቶሙ ለማኑሄ ወለብእሲቱ ፣ ወይእተ ጊዜ አእመረ ማኑሄ
ከመ መልአከ እግዚአብሔር ውእቱ ።
፳፫ ወይቤላ ማኑሄ ለብእሲቱ ሞተ ንመውት እስመ ርኢ
ናሁ ለመልአከ እግዚአብሔር ።
፳፬ ወትቤሎ ብእሲቱ ሶበሰ ፈቀደ ይቅትለነ እግዚአብ
ሔር እምኢተመጠወ እምእዴነ መሥዋዕተነ ወቍርባነ
ወእምኢያለበወነ ኵሎ ዘንተ ወበከመሰ መዋዕሊሁ ሰም
ኢያስምዐነ ዘንተ ።

፳፭ ወወለደት ወልደ ይእቲ ብእሲት ወሰመየቶ ስሞ ሰም
ሶን ፣ ወባረኮ እግዚአብሔር ወልህቀ ውእቱ ሕፃን ።
፳፮ ወአኀዘ መንፈሰ እግዚአብሔር ይሑር ምስሌሁ ውስ
ተ ትዕይንተ ዳን ማእከለ ሦራኅ ወማእከለ እስታሔል ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ ወወረደ ሶምሶን ውስተ ቴምናታ ወርእየ ብእሲተ በቴ
ምናታ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ወአደመቶ ቅድሜሁ ።

፪ ወዐርገ ወነገሮሙ ለአቡሁ ወለእሙ ወይቤሎሙ ርኢ

ማኑሄም ሚስቱን ተከትሎ ወደዚያ ሰው ሄደ ፣ ከሚ
ስቴ ጋራ የተነጋገርህ ያ ሰው አንተ ነህን ፤ አለው ፤ ያም
መልአክ አዎን እኔ ነኝ አለው ።
ማኑሄም አሁን ቃልህ በደረሰ ጊዜ የዚያ ልጅ ነገሩ
ምንድር ነው ፤ ሥራዉስ ምንድር ነው ፤ አለው ።
እግዚአብሔር የላከው መልአክም ማኑሄን ለሚስትህ
ከነገርኳት ሁሉ ተጠበቁ ። መሳ፡ ፲፫ ፬ ።
ከወይን የሚገኘውን ሁሉ አትብላ ፣ የወይን ጠጅንና
የማር ጠጅንም አትጠጣ ፣ መሥዋዕት የማይሆነውንም
ሁሉ አትብላ ፣ ያዘዝኋትንም ሁሉ ጠብቁ አለው ።
ማኑሄም ከእግዚአብሔር የተላከውን መልአክ ግድ
እንልኽለን ፣ በፊትህ አንድ የፍየል ጠቦት እንረድልህ ፤
አለው ። ዘፍ፡ ፲፰ ፭ ። መሳ፡ ፮ ፲፰ ።
ከእግዚአብሔር የተላከው መልአክም ማኑሄን ግድም
ብትለኝ እንግዲህ እኽልህን አልበላም ፣ ለእግዚአብሔር
መሥዋዕት ታደርግ እንደሆነ ግን ለሱ አድርግለት አለው ።
ማኑሄም ከእግዚአብሔር የተላከውን መልአክ ቃልህ
በደረሰ ጊዜ እንድናመሰግንህ ስምህ ማነው ፤ አለው ።
ከእግዚአብሔር የተላከው መልአክም ስሜ ድንቅ
ነውና ስሜን የምትጠይቅ ለምንድር ነው ፤ አለው ።
ማኑሄም አንድ የፍየል ጠቦት አምጥቶ ድንቅ ተአም
ራትን ለሚያደርግ ለእግዚአብሔር በአለት ላይ መሥዋ
ዕትን ሠዋ ። መሳ፡ ፮ ፲፱ ፣ ፲፫ ፲፯ - ፲፰ ።
እሳቱ ከመሠውያው መካከል ወደ ሰማይ በወጣ ጊዜ
ሚስቱና ማኑሄ አዩት ።
ከእግዚአብሔር የተላከው መልአክም በመሠውያው
ላይ ያለውን እሳት ተረግጦ ወደ ሰማይ ዓረገ ፣ ሚስቱና
ማኑሄም አይተዉት በምድር ላይ በግንባራቸው ተደፉ ።
የእግዚአብሔር መልአክ ለሚስቱና ለማኑሄ እንግዲህ
ዳግመኛ አልታያቸውም በዚያን ጊዜም ማኑሄ ከእግዚአብ
ሔር የተላከ መልአክ እንደሆነ ዓወቀ ። መሳ፡ ፮ ፳፪ ።
ማኑሄም ሚስቱን የእግዚአብሔርን መልአክ አይ
ተናልና እንሞታለን አላት ። ዘፀ፡ ፴፫ ፳ ። ዘዳ፡ ፭ ፳፮ ።
ሚስቱም እግዚአብሔር ይገድለን ዘንድ ቢወድ የሠ
ዋነውን መሥዋዕታችን ያቀረብነውን ቍርባናችንን ከእጃ
ችን ባልተቀበለን ነበር ፣ ይህንም ሁሉ ነገር ልብ ባላስደረ
ገንም ነበር ፣ የምንሞትበትንስ ቀን ቢደርስ ይህን ባላሰ
ማን ነበር አለችው ። መሳ፡ ፲፫ ፲፯ - ፲፱ ።
ያችም ሴት ወንድ ልጅ ወለደች ፣ ስሙንም ሶምሶን
አለችው ፣ እግዚአብሔርም ባረከው ያም ልጅ አደገ ።
የእግዚአብሔርም መንፈስ ረድኤት በእስታሔል መካ
ከልና በሦራህ መካከል ባለ በዳን ሰፈር ከሱ ጋራ ይኖር
ጀመረ ። ዘፍ፡ ፵፩ ፰ ። ኢያ፡ ፲፭ ፴፫ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

ሶምሶን ወደ ቴምናታ ወረደ ፣ በቴምናታም ከኢሎፍ
ላውያን ልጆች ወገን የምትሆን አንዲት ሴት አየ ፣ በፊ
ቱም ደስ አለችው ። ዘፍ፡ ፴፰ ፲፪ ። ኢያ፡ ፲፱ ፵፫ ።
ወጥቶም ለናቱና ላባቱ በቴምናታ ከኢሎፍላውያን

ኵ ብእሲተ በቴምናታ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ወይእዜኒ ንሥእዋ ሊተ ብእሲተ ።

ልጆች ወገን የምትሆን አንዲት ሴት አየሁ፣ አሁንም እሷን አጋቡኝ ብሎ ነገራቸው ። ዘፍ፣ ፳፩ ፳፩ ።

፫ ወይቤልዎ አቡሁ ወእሙ ቦኑ አልቦ እምአዋልደ አኀዊከ ወበውስተ ኵሉ ሕዝብየ ብእሲት ከመ ትሑር አንተ ወትንሣእ ብእሲተ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ቈላፋን ።

እናትና አባቱም ሂደህ ቈላፋን (ያልተገረዙት) ከሆኑ ከኢሎፍላውያን ልጆች ወገን የምትሆን ሴትን ታገባ ዘንድ በውኑ ከወንድሞችህ ልጆች በወገኖቼስ ሁሉ ዘንድ ሴት የለችምን፣ አሉት ።

፬ ወይቤሎ ሶምሶን ለአቡሁ ኪያሃ ዳእሙ ንሥኦ ሊተ እስመ አደመተኒ ውስተ አዕይንትየ ።

ሶምሶንም አባቱን በፊቴ ደስ አሰኝታኛለችና እሷን ብቻ አጋቡኝ አለው ። ዘፍ፣ ፳፬ ፫ ። ፩ ሳሙ፣ ፲፯ ፳፯ ።

፭ ወኢያእመሩ አቡሁ ወእሙ ከመ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ እስመ በቀለ ይፈቅድ ውእቱ እምኢሎፍሊ ወበእማንቱ መዋዕል ኢሎፍሊ ይቀንይዎሙ ለእስራኤል ።

እሱ ከኢሎፍላውያን በቀልን ይመልስ ይወዳልና፣ እናቱ አባቱ ግን ከእግዚአብሔር እንደሆነ አላወቁም፣ በዚያም ወራት ኢሎፍላውያን እስራኤልን ይገዙዋቸው ነበር ። ኢያ፣ ፲፩ ፳ ። መሳ፣ ፲፫ ፩ ።

፮ ወወረዱ ሶምሶን ወአቡሁ ወእሙ ውስተ ቴምናታ ወተግኅሠ ውስተ ዐፀደ ወይን ዘቴምናታ ወናሁ አንበሳ ተቀበሎ እንዘ ይጥሕር ።

እናት አባቱና ሶምሶንም ወደ ቴምናታ ወረዱ፣ በቴምናታም ወዳለ ወደ ወይን በታ ገባ፣ እነሆም አንበሳ እያገሣ ተቀበለው ። መሳ፣ ፲፭ ፲፬ ። ሕዝ፣ ፲፱ ፪ ።

፯ ወመጽአ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወነጽሖ ከመ ዘይነጽሕ ማሕሰአ ጠሊ ወከመ ወኢምንት ክነ ውስተ እደዊሁ ወኢያይድዐ ለአቡሁ ወለእሙ ዘገብረ ።

የእግዚአብሔርም መንፈስ ረድኤት አደረበት የፍየል ጠቦትን እንሥተው እንዲጥሉ እንሥቶ ጣለው፣ በእጁም እንደ ኢምንት ሆነ ያደረገውንም ላባቱና ለናቱ አልተናገረም ። መሳ፣ ፲፩ ፲፱፣ ፫ ፲፣ ፲፭ ፲፬ ።

፰ ወዐርጉ ወተናገሩ በእንተ ብእሲቱ ወአደመቶ ቅድሚሁ ለሶምሶን ።

ወደ ቤት ገብተው የሚስቱን ነገር ተናገሩ፣ ሶምሶንም በፊቱ ደስ አሰኘችው ።

፱ ወተመይጠ እምድኅረ መዋዕል ከመ ይንሥኣ ወተግኅሠ ከመ ይርአዮ ለዝክቱ በድነ አንበሳ ወናሁ ንህብ ውስተ አፉሁ ለውእቱ አንበሳ ኀደረ ወበ መዓር ።

ከዚያም ቀን በኋላ ያችን ሴት ያገባት ዘንድ ተመለሰ የዚያን የአንበሳውን ሬሳ ያይ ዘንድ ከመንገዱ ፈቀቅ አለ፣ እነሆም በዚያው በአንበሳው አፍ ንብ ማር ሠርቶ አገኘው ።

፲ ወነሥአ ወበልዐ ወሖረ ወእንዘ የሐውር ይበልዕ ወበጽሐ ኀበ አቡሁ ወእሙ ወወሀቦሙ ወበልዑ ወያይድዖሙ ከመ እምአፈ አንበሳ አውፅአ ለውእቱ መዓር ።

ከዚያም ወስዶ በልቶ ሄደ፣ ሲሄድም ይበላ ነበር፣ ወደ እናቱና ወደ አባቱም ደርሶ ማሩን ሰጣቸው እነሳቸውም በሉ፣ ነገር ግን ያንን ማር ከአንበሳው አፍ እንዳወጣው አልነገራቸውም ።

፲፩ ወወረደ አቡሁ ኀበ ይእቲ ብእሲት ወነበረ ህየ ሶምሶን ሰቡዐ መዋዕለ እስመ ከማሁ ይነብሩ ወራዙት ።

አባቱም ወደዚያች ሴት ወረደ፣ ጕልማሶች እንደዚሁ ይቀመጡ (ያደርጉ) ነበርና፣ ሶምሶንም ሰባት ቀን በዚያ ተቀመጠ ።

፲፪ ወእምዝ ሰበ ፈርሀዎ ሤሙ ላዕሌሁ ክልኤተ ሠላሳ እደ ወ ወነበሩ ምስሌሁ ።

ከዚህ በኋላ በፈሩት ጊዜ የሚጠብቁት ሠላሳ ሰዎችን በሱ ላይ ሾሙበት ከሱም ጋራ ተቀመጡ ።

፲፫ ወይቤሎሙ ሶምሶን እሚስል ለክሙ አምሳለ ወእመ አይዳዕክሙኒ አምሳልየ በእላንቱ ሰቡዕ መዋዕል ዘበዓል ወረከብክሙ እሁበክሙ ሠላሳ ሰንዱናተ ወሠላሳ አልባሰ ።

ምሳሌን (እንቆቅልሽ) እመስልላችኋለሁ በዓል በማደርግባቸው በነዚህ በሰባቱ ቀኖች ምሳሌዬን ብትነግሩኝ፣ ምሳሌዬንም ብታገኙዋት ሠላሳ ቀሚስ፣ ሠላሳ መጐናጸፊያ እሰጣችኋለሁ አላቸው ። ዘፍ፣ ፳፱ ፳፯ ።

፲፬ ወእመሰ ስእንክሙ አይድዖትየ ትሁቡኒ አንትሙ ሊተ ሠላሳ ሰንዱናተ ወሠላሳ አልባሰ ወይቤልዎ መስል አምሳሊከ ወንስማዕ ።

ምሳሌዬን መንገር ባትችሉ ግን እናንተ ለኔ ሠላሳ ቀሚስ፣ ሠላሳ መጐናጸፊያ ትሰጡኛላችሁ አላቸው፣ እነሱም ምሳሌህን መስል እንስማህ አሉት ።

፲፭ ወይቤሎሙ እምነ በላዒ ወፅአ መብልዕ፣ ወእምነ ጽኑዕ ወፅአ ጥዑም፣ ወስእኑ አይድዖቶ አምሳሊሁ እስከ ሠሉስ መዋዕል ።

እርሱም ከሚበላ መብል ወጣ፣ ከብርቱም የሚጣፍጥ ተገኘ አላቸው፣ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ምሳሌውን መንገር ተሳናቸው ።

፲፮ ወእምዝ አመ ራብዕት ዕለት ይቤልዋ ለብእሲቱ አስፍጢዮ ለምትኪ ወይንግርኪ አምሳሊሁ ከመ ኢናውዒ ክሙ በእሳት ለኪ ወለቤተ አቡኪ አው ከመ ታንድዩነኑ ጸዋዕክሙነ ።

ከዚህ በኋላ በአራተኛይቱ ቀን የሶምሶንን ሚስት ባልሽ ሶምሶንን አባብሊልን ያለዚያም ያባትሽን ወገኖችና አንችን በእሳት እንዳናቃጥላችሁ ምሳሌውን (እንቆቅልሹን) ይንገርሽ፣ ወይስ ታደኸዩን ዘንድ ጠራችሁንን፣ አሏት ።

፲፯ ወበከየት ላዕሌሁ ብእሲቱ ለሶምሶን ወትቤሎ ጸላእከኒ ወኢታፈቅረኒ እስመ አምሳሊከ ዘመሰልከ ለደቂቀ ሕዝብየ

የሶምሶንም ሚስት አለቀሰችበት፣ ለወገኖቼ ልጆች መስለህ የነገርካቸውን ምሳሌ ለኔ አልነገርከኝምና ጠልተ

ኢነገርክኒ ሊተ ወይቤላ ሰምሶን ናሁ ለአቡየ ወለእምየ
ኢነገርክዎሙ ለኪኑ እነግረኪ ።
፲፯ ወበከየት ላዕሌሁ ሰቡዐ መዋዕለ ዘበዓል ፡ ወእምዝ
እመ ሳብዕት ዕለት ነገራ ሰበ አሥርሐቶ ወአይድዐቶሙ
ለደቂቀ ሕዝባ ።
፲፰ ወይቤልዎ እሙንቱ እደው እመ ሳብዕት ዕለት እንበለ
ይዕርብ ፀሐይ ምንት ይጥዕም እመዓር ወምንት ይጸንዕ
እምአንበሳ ፡ ወይቤሎሙ ሰምሶን ሰበ ኢያስራሕክምዋ ለእ
ጐልትየ እምኢረከብክምዋ ለአምሳልየ ።
፲፱ ወሖረ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወወረደ ውስ
ተ አስቀሎና ወቀተለ ሠላሳ ብእሴ ወሰለበሙ አልባሲሆሙ
ወወሀበሙ ለእለ አይድዕዎ አምሳሊሁ ፡ ወተምዐ መዐተ
ሰምሶን ወአተወ ቤተ አቡሁ ።
፳ ወነበረት ብእሲተ ሰምሶን ምስለ መጋቤ መርዓሁ
ካልኡ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ ወእምድኅረ መዋዕል እመ ማእረረ ሥርይ ሐወጻ ሰም
ሶን ለብእሲቱ ወአምጽአ ላቲ ማሕስአ ጠሊ ወይቤ እባእ
ኀበ ብእሲትየ ውስተ ጽርሕ ፡ ወከልአ አቡሃ በዊአ ኀቤሃ ።

፪ ወይቤሎ አቡሃ እስመ ትቤ ጸላእክዋ ወወሀብክዋ ለካ
ልእከ ፡ ወበሕቱ ነያ እኅታ እንተ ትንእሳ ወትሤንያ ትኩ
ንከ ህየንቴሃ ።
፫ ወይቤ ሰምሶን ንጹሕ አነ ምዕረ እምኢሎፍሊ ፡ እስመ
አነ እገብር እኪተ ላዕሌክሙ ።
፬ ወሖረ ሰምሶን ወአኀዘ ሠለስተ ምእተ ቈናጽለ ወነ
ሥአ መኀትወ ወአሰረ ውስተ አዝናቢሆሙ ወወደየ አሐ
ደ ማኅቶተ ማእከለ ክልኤቱ አዝናቢሆሙ ።
፭ ወአኅተወ እሳተ ውስተ ውእቱ መኀትው ወፈነዎሙ
ውስተ ከላስስት ዘኢሎፍሊ ፡ ወአውዐዩ ሰዊተ ወክምረ
ዘተዐፅደ ዘይቀውም ወዘውጡሕ ወአዕፃዳተ ወይን ወዘ
ይት ።
፮ ወይቤሉ ኢሎፍሊ ፡ መኑ ገብረ ዘንተ ፡ ወይቤልዎሙ
ሰምሶን ሐሙሁ ለቴምናታዊ እስመ ሄድዎ ብእሲቶ ወወ
ሀብዋ ለካልኡ ፡ ወዐርጉ ኢሎፍሊ ወአውዐዩ ቤተ አቡሃ
ወኪያሃኒ በእሳት ።
፯ ወይቤሎሙ ሰምሶን ፡ እመሰ ገበርክሙ ዘንተ ኢይፈ
ቅድ በቀልየሰ እምአሐዱ ለኵልክሙ እምረሰይኩ ።
፰ ወዘበጦሙ ሰምሶን ውስተ አቍያጽ እገሪሆሙ ወከነ
ዐቢይ ቀትል ፡ ወወረደ ሰምሶን ወነበረ ውስተ ፈለግ ውስ
ተ በዐተ ኤጣም ።
፱ ወዐርጉ ኢሎፍሊ ወኀደሩ ላዕለ ይሁዳ ወነበሩ ኀበ
መንከሰ አድግ ።
፲ ወይቤልዎሙ ኵሉ ሰብአ ይሁዳ ለምንት ዐረግሙ ላዕ
ሌነ ወይቤሉ ኢሎፍሊ ከመ ንእስሮ ለሰምሶን ዐረግነ ወን
ግበሮ በከመ ገብረነ ።
፲፩ ወወረዱ ሠላሳ ምእት ብእሲ እምይሁዳ ኀበ በዓተ
ኰኵሕ ዘኤጣም ፡ ወይቤልዎ ለሰምሶን ኢተአምርኑ ከመ

ኸኛል[ii] አትወደኝም አለችው ፡ ሰምሶንም እነሆ ለናቴና
ላባቴ ያልነገርሁትን ላንቺ እነግርሻለሁን፤ አላት ።
በዓል በሚያደርግባቸው በሰባቱ ቀኖች አለቀሰችበት
ከዚህ በኋላ በዘበዘበችው ጊዜ በሰባተኛይቱ ቀን ነገራት ፡
እሷም ለወገኖቿ ልጆች ነገረቻቸው ።
እነዚያም ሰዎች በሰበተኛይቱ ቀን ፀሐይ ሳይገባ ፡
ከማር የሚጣፍጥ ፡ ከአንበሳስ የሚበረታ (የሚፀና) ምን
አለ፤ አሉት ፡ ሰምሶንም ሚስቴን ባትዘበዝቧት ምሳሌዮን
ባላገኛችኋት ነበር አላቸው ።
የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት አደረበት ፡ ወደ አስ
ቃሎና ወርዶ ሠላሳ ሰዎች ገድሎ ልብሳቸውን ገፍፎ ምሳ
ሌውን ለነገሩት ሰዎች ሰጣቸው ፡ ሰምሶንም ተቈጥቶ ወዳ
ባቱ ቤት ተመለሰ ። ዘፍ፡ ፵፭ ፳፪ ። መሳ፡ ፫ ፲ ፡ ፩ ፲፬ ።
የሰምሶንም ሚስት ከሁለተኛው ከሥር ሚዜው ጋራ
ተቀመጠች ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ከዚያ ቀን በኋላ የሥንዴ አዝመራ በደረሰበት ወራት
ሰምሶን ሚስቱን ጐበኘት አንድ የፍየል ጠቦትንም አመጣ
ላት ፡ ከሚስቴ ዘንድ ወደ ጫጉላው ቤት ልግባ አለ ፡
አባቷም ወደሷ መግባትን ከለከለው ።
አባቷ ጠላኋት ብለኸልና ለሥር ሚዜህ አጋባኋት ፡
ነገር ግን እነሆ ታናሽ እኅቷ አለች ፡ በመልክም ከሷ ትበ
ልጣለች ፡ ስለሷ ፈንታ ሚስት ትሁንህ አለው ።
ሰምሶንም እኔ በናንተ ክፉ ነገር አደርጋለሁና ከኢሎ
ፍላውያን እኔ አንድ ጊዜ ንጹሕ ነኝ አለ ።
ሰምሶን ሂዶ ሦስት መቶ ቀበሮችን ያዘ ፡ መብራት (ችቦ)
አምጥቶ ብጅራታቸው አሰረ፤ በሁለቱ ጅራቶቻቸው መከ
ከል አንድ ዳበት (ችቦ) አደረገ ። መሳ፡ ፯ ፲፮ ።
በዚያም ዳበት እሳት አቃጥሎ ወደ ኢሎፍላውያን
አዝመራ ሰደዳቸው ፡ የታጨደውን ክምርና እሸቱን የተከ
መረውንና የቆመውንም የዘይቱንና የወይኑንም በታ አቃ
ጠሉ ። ዘፀ፡ ፳፪ ፮ ።
ኢሎፍላውያንም ይህን ያደረገ ማነው ፤ አሉ ሚስቱን
ቀምተው ለሥር ሚዜው ስጥተዉበታልና የቴምናታው
ሰው አማች ሰምሶን ነው አሏቸው ፡ ኢሎፍላውያንም መጥ
ተው ያባቷን ቤት አቃጠሉ ፡ እሷንም በእሳት አቃጠሏት።
ሰምሶንም ደግ አደረጋችሁ ጠቤ ግን ከአንድ ሰው
ብቻ አልነበረም ሁላችሁንም ላጠፋችሁ ነበር አላቸው ።
ሰምሶንም ጭንጭናቸውን ሰበራቸው ፡ ብርቱ ሰልፍም
ተደረገ ፡ ሰምሶንም ወርዶ ኤጣም በምትባል ዋሻ በወንዝ
ዳር ተቀመጠ ። መሳ፡ ፲፭ ፲፩ ። ኢሳ፡ ፪ ፳፩ ።
ኢሎፍላውያንም ዘምተው በይሁዳ ሰፈሩ ፡ የአህያ
ምንጋጋም ባለበት በታም ተቀመጡ ። ፪ ሳሙ፡ ፭ ፲፰ ፡ ፳፪ ።
የይሁዳም ሰዎች ሁሉ ለምን ወደኛ ወጣችሁ ፤ (ዘመታ
ችሁ) አሏቸው ፡ ኢሎፍላውያንም ሰምሶንን እናስረው ዘን
ድ እንዳደረገንም እናደርገው ዘንድ ወጣን አሏቸው ።
ከይሁዳም ሦስት ሺሕ ሰዎች በኤጣም ወዳለች ዋሻ
ወርደው ሰምሶንን ኢሎፍላውያን እንዲገዙን አታውቅ

ኢሎፍሊ ይኴንኑነ ለምንት ከመዝ ገበርከ ላዕሌነ ፣ ወይቤሎሙ ሶምሶን በከመ ገብሩ ላዕሌከሙ ከማሁ ገበርኩ ላዕሌሆሙ ።

፲፪ ወይቤልዎ ከመ ንእስርከ ወረድነ ወናገብአከ ውስተ እዴሆሙ ለኢሎፍሊ ፣ ወይቤሎሙ ሶምሶን መሐሉ ሊተ አንትሙ ከመ ኢትቀትሉኒ ወአግብኡኒ ሎሙ ወአንትሙሰ ኢትትራከቡ ምስሌየ ወመሐሉ ሎቱ ።

፲፫ ወይቤልዎ አልቦ ዳእሙ ነአስረከ በማእሰር ወናገብአከ ውስተ እዴሆሙ ወቀቲለሰ ኢንቀትለከ ፣ ወአሰርዎ በክልኤቱ መዋምድ ሐዲሳት ወአውፅእዎ እምይእቲ ኰኵሕ ።

፲፬ ወበጽሐ እስከ ኀበ ዐጽመ መንከሰ አድግ ወወውዑ ኢሎፍሊ ወተቀበልዎ ወሮጹ ኀቤሁ ፣ ወመጽአ ላዕሌሁ መንፈሰ እግዚአብሔር ወኮኑ እልክቱ መዋምድ እለ ውስተ መዝራዕቱ ከመ ሰበ ያጼኑ ኀሠር እሳተ ወተፈትሐ ማሕሚሁ እመዝራዕቱ ።

፲፭ ወረከበ ዐፅመ መንሰከ አድግ ግዱፈ ውስተ ፍኖት ወአትሐተ እዴሁ ወተመጠውዋ ወቀተለ ባቲ ዐሠርተ ምእተ ብእሴ ።

፲፮ ወይቤ ሶምሶን ፣ በዐፅመ መንሰከ አድግ ቀተልኩ ዐሠርተ ምእተ ብእሴ ።

፲፯ ወእምዝ ሰበ አኅለቀ ነቢበ ገደፋ ለይእቲ ዐፅመ መንስከ እምእዴሁ ወሰመዮ ለውእቱ መከን ቀትለ ዐፅመ መንስከ ።

፲፰ ወጸምአ ጥቀ ወጸርሐ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ ፣ አንተ አግባእከ ውስተ እደ ገብርከ ዘንተ ሕይወተ ዐቢየ ወይእዜሰ እመውት በጽምእ ወእወድቅ ውስተ እዴሆሙ ለቈላፋን ።

፲፱ ወአርኀወ እግዚአብሔር ንቅዐታ ለይእቲ ዐፅመ መንስከ ወወፅአ እምኔሃ ማይ ወሰትየ ወገብአት ነፍሱ ወአዕረፈ ፣ ወበበይነ ዝንቱ ተሰምየ ስሙ ለውእቱ መካን ነቅዐ ዐፅመ መንከስ እስከ ዮም ።

፳ ወኰነኖሙ ለእስራኤል በመዋዕለ ኢሎፍሊ ዕሥራ ዓመተ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

፩ ወሖረ ሶምሶን እምህየ ውስተ ጋዛ ወርእየ በህየ ብእሲተ ዘማ ወቦአ ኀቤሃ ።

፪ ወነገርዎሙ ለሰብአ ጋዛ ወይቤልዎሙ ፣ መጽአ ሶምሶን ዝየ ፣ ወዖድዎ ወዐገትዎ ኵላ ሌሊተ ውስተ አንቀጸ ሀገር ፣ ወጸንሑ ኵላ ሌሊተ ወይቤሉ ፣ ንጽንሕ ኵላ ሌሊተ ወንቀትሎ በጽባሕ ።

፫ ወኖመ ሶምሶን እስከ መንፈቀ ሌሊት ወተንሥአ ሶምሶን በመንፈቀ ሌሊት ወአኀዘ ለኖኅተ ሀገር ዘአንቀጽ በክልኤሆን ራግዚቲሃ ወፆሮሙ ምስለ ኵሉ ሰብኡ ወተሰከመ ላዕለ መትከፍቱ ፣ ወአዕረጎሙ ላዕለ ርእሰ ደብር ዘቅድመ ኬብሮን ወአንበሮሙ ህየ ።

፬ ወእምድኅረ ዝንቱ አፍቀረ ብእሲተ በኀበ ፈለገ ሦሬግ ወስማ ደሊላ ።

ምን በኛ ለምን እንዲህ አደረግህ ፣ አሉት ፣ ሶምሶንም በና ንተ እንዳደረጉብኝ እኔም በነሱ እንደዚያው አደረግሁባቸው አላቸው ። መሳ፡ ፲፭ ፲፪ ፣ ፲፬ ፱ ።

አስረን ለኢሎፍላውያን እንሰጥህ ዘንድ ወረድን አሉት ፣ ሶምሶንም እናንተ እንዳትገድሉኝ ማሉልኝ ፣ ለነሱ አሳልፋችሁ ስጡኝ እናንተ ግን እኔን በጠብ አትገናኙኝ አላቸው ፣ እነሱም ማሉለት ።

በእግር ብረት አስረን እንሰጥሃለን እንጂ የምንተውህ አይደለም መግደል ግን አንገድልህም አሉት ፣ በሁለትም አዲስ ገመድ አስረው ከዚያች አለት አወጡት ።

የአህያ ምንጋጋ አጥንት ወዳለበት ቦታ ደረሰ ፣ ኢሎፍላውያንም ደንፍተው ተቀበሉት ፣ ወደሱም ሮጡ ፣ በሱም የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት አደረበት ፣ በክንዱ ያሉ ላመ ገመዶችም ገለባ እሳት በበላው ጊዜ እንዲያርር አርሮ ኩምትር አሉ እስራቱም ከክንዱ ተፈታ ።

ያህያ ምንጋጋ አጥንት በጉዳና ወድቆ አገኘ ፣ እጁን ዘቅ አድርጎ አንሳት በዚያችም ሺሕ ሰዎችን ገደለባት ። ዘሌዋ፡ ፳፮ ፰ ። ኢያ፡ ፳፫ ፲ ። ኢሳ፡ ፩ ፮ ።

ሶምሶን በአህያ ምንጋጋ አጥንት ሺሕ ሰዎችን ገደልኩ አለ ። መሳ፡ ፫ ፴፩ ።

ከዚህ በኋላ ይህን ተናግሮ በፈጸመ ጊዜ ያችን የአህያ ምንጋጋ አጥንት ከእጁ ጣላት ፣ ያንንም ቦታ ስሙ የአህያ ምንጋጋ አጥንት ሰልፍ የተደረገበት አለው ።

ውኃን እጅግ ተጠማ ፣ ወደ እግዚአብሔርም ጮኸ ፣ ይህን ታላቅ ድኅነት በኔ በባርያህ እጅ አደረግህ አሁን ግን በውኃ ጥም እሞታለሁ ፣ በነዚህም በቈላፋን እጅ እወድቃለሁ አለ ። ዘፍ፡ ፵፭ ፳፤ ። መሳ፡ ፲፪ ፲፯ ።

እግዚአብሔርም ከዚያች ከአህያ ምንጋጋ ውኃን አፈለቀለት ፣ ያንንም ጠጥቶ ነፍሱ ተመልሳለት ከውኃ ጥም ዐረፈ ፣ ስለዚህ የዚያ ቦታ ስሙ እስካሁን ድረስ ከአህያ ምንጋጋ ውኃ የፈለቀበት ተባለ ። መሳ፡ ፲፭ ፱ ።

በኢሎፍላውያንም ዘመን እስራኤልን ሃያ ዘመን ገዛቸው ። መሳ፡ ፲፫ ፩ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ሶምሶን ከዚያ ወደ ጋዛ ሄደ ፣ በዚያም ጋለሞታ ሴት አይቶ ወደርሷ ገባ ፣ (ደረሰባት) ። መሳ፡ ፲፯ ፳፩ ።

ለጋዛም ሰዎች ሶምሶን ወደዚህ መጣ ብለው ነገሩዋቸው ፣ በከተማውም በር መላ ሌሊቱን ሁሉ ከብበው ሲጠብቁት አደሩ ፣ ሌሊቱን ሁሉ ስንጠብቀው አድረን ሲነጋ እንግደለው አሉ ። ዮሐ፡ ፱ ፳፱ ።

ሶምሶንም እስከ ሌሊቱ እኩሌታ ድረስ ተኛ ፣ በሌሊቱም እኩሌታ ተነሥቶ በከተማው በር ያሉ የመጠበቂያውን ደጃፍ ሁለቱን መቃን መድረኩን ያዘ ፣ ከሰዎቹ ሁሉ ጋራ በትከሻው ተሸክሞ በኬብሮን አንጻር ወዳለ ተራራ አውጥቶ በዚያ አፈረሳቸው ።

ከዚህም በኋላ በሦሬሕ ወንዝ አጠገብ ያለች ሴትን ወደደ ፣ ስሟም ደሊላ ይባላል ። ዘፍ፡ ፵፱ ፲፩ ።

፭ ወዐርጉ ኀቤሃ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ፡ ወይቤልዋ አስ ፍጢዮ ወአእምሪ በምንት ዓብየ ኃይሉ ወበምንት ንክሎ ወንአስሮ ከመ ናድክሞ ፡ ወንሁበኪ ንሕነ ዓሠርቱ ምእተ ብእሲ ዓሥርተ ምእተ ብሩረ ።

፮ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን አይድዐኒ ምንት ውእቱ ኃይ ልከ ዓቢይ ወበምንት እመ አሰሩከ ትደክም ።

፯ ወይቤላ ሶምሶን እመ አሰሩኒ በሰብዐቱ አውታር ሐዲ ሳት እለ አልበሙ ብትክት እደክም እንከ ወእከውን ከመ አሐዱ እምእጓለ እመሕያው ።

፰ ወአምጽኡ ላቲ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ሰብዐተ አውታረ ሐዲሳተ እለ አልበሙ ብትክት ወአሰረቶ በሙ ።

፱ ወእለሰ ይጸንሕዎ ይነብሩ ውስተ ውሣጢት ወትቤሎ መጽኡከ ኢሎፍሊ ሶምሶን ፡ ወበተኮሙ ለአውንቱ አው ታር ከመ ይትበተክ ፈትል ሶበ ያጼኑ እሳተ ወኢተዐውቀ ኀይሉ ።

፲ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን ፡ ናሁ አስተሐቀርከኒ ወሐ ሰተ ተናገርከኒ ፡ ወይእዜኒ ሕይድዐኒ በምንት የአስሩከ ።

፲፩ ወይቤላ እመ አሰሩኒ በሰብዐቱ መፃምድ እለ ኢገብሩ በሙ ግብረ እደክም እንከ ወእከውን ከመ አሐዱ እምነ እጓለ እመሕያው ።

፲፪ ወነሥአት ደሊላ ሰብዓተ መፃምደ ሐዲሳተ ወአሰረቶ በሙ ፡ ወትቤሎ ኢሎፍሊ መጽኡከ ሶምሶን ፡ ወእለሰ ይጸ ንሕዎ ይነብሩ ውስተ ውሣጢት ወበተኮሙ እመዝራዕቱ ከመ ፈትል ።

፲፫ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን ፡ ወይእዜኒ አስተሐቀርከኒ ወሐሰተ ተናገርከኒ ወኢያይዳዕከኒ አይድዐኒ እንከሰ በም ንት የአስሩከ ።

፲፬ ወይቤላ እመ ፀፈርኪዮን ለሰብዑ ቈናዝዕየ ዘርእስየ ወተከልክዮን በሰብዐቱ መታክል ውስተ አረፍት እደክም እንከ ወእከውን ከመ አሐዱ እምእጓለ እመሕያው ።

፲፭ ወአኖመቶ ደሊላ ወፀፈረቶን ለሰብዑ ቈናዝዒሁ ዘር እሱ በኃይል ወተከለቶን በመታከል ውስተ አረፍት ፡ ወት ቤሎ መጽኡከ ኢሎፍሊ ሶምሶን ፡ ወነቅሐ እምንዋሙ ወነዘዐ ውእቱ መታከለ እምነ አረፍት ምስለ ቈናዝዒሁ ወኢተዐውቀ ኃይሉ ።

፲፮ ወትቤሎ ደሊላ ፣ እፎ ትቤለኒ አፍቀርኩኪ ወልብየ ምስሌኪ ወናሁ ሣልሰከ ዝንቱ እንዘ ታስተሐቅረኒ ወኢታ የድዐኒ በምንት ውእቱ ኀይልከ ዐቢይ ።

፲፯ ወእምዝ ሶበ አሥርሐቶ በነቢብ ኵሎ ሌሊተ አጽሐ በቶ እስከ ተቈጥዐ ለሞት ።

፲፰ ወአይድዖ ኵሎ ዘውስተ ልቡ ወይቤላ መላጺ ኢለከ ፈኒ ርእስየ ፡ እስመ ናዝራዊ አነ ለእግዚአብሔር እምከርሠ እምየ ወእምከመ ተላጸይኩ የኀድገኒ ኀይልየ ወእደክም ወእከውን ከመ ኵሉ እጓለ እመሕያው ።

የኢሎፍሊ ሹማምንትም ወደርሷ ወጥተው አባብሊ ልን ፣ ጽኑ የሆነ ኃይሉ በምን ፤ እንደሆነ በምንም እንድን ችለውና እናደክመው ዘንድ በምንም እንድናስረው ዕወቂ እኛ ሺው ሰዎች ሺሕ ብር እንሰጥሻለን አሏት ።

ደሊላም ሶምሶንን ኃይልህ ጽኑ መሆኑ በምን እንደ ሆነ ንገረኝ ፣ በምንስ ቢያስሩህ ትደክማለህ ፤ አለችው ።

ሶምሶንም በሰባት ባልደረቁ እርጥብ ጠፍሮች ቢያ ስሩኝ እደክማለሁ ከሰውም እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት። ኢዮብ ፴ ፲፩ ፡ መዝ፡ ፲፩ ፪ ። ሕዝ፡ ፴፯ ፳፬ ።

የኢሎፍሊም ሹማምንት አዲሶች የሆኑ መቈረጥ የሌ ለባቸው ሰባት አውታሮችን አመጡላት ፡ በነሳቸውም አሰረችው ።

የሚጠብቁት ሰዎች ግን በውስጥ ነበሩ ፣ እርሷም ሶም ሶን ! ኢሎፍላውያን መጡብህ አለችው ፤ እነዚያንም አው ታሮች ፈትል እሳት በሸተተው ጊዜ እንዲቈረጥ ቈረጣ ቸው የአውታሩም ኃይል አልታወቀም ።

ደሊላም ሶምሶንን እነሆ ሸነገልከኝ ሐሰት ነገርን ነገር ከኝ ፣ አሁንም እውነቱን ንገረኝ በምን ቢያስሩህ ነው ኃይልህ የሚደክመው ፤ አለችው ።

ሥራ ባልሠሩባቸው በሰባት ገመዶች ቢያስሩኝ ከዚህ በኋላ እደክማለሁ ፣ ከሰውም እንዳንዱ እሆናለሁ አላት ። መሳፍ፡ ፲፭ ፲፫ - ፲፬ ፣ ፲፮ ፯ - ፲፯ ።

ደሊላም ሰባት አዳዲስ ገመዶች አምጥታ በነሱ አሰራ ሶምሶን ! ኢሎፍላውያን መጡብህ ! አለችው ፣ የሚጠብ ቁት ሰዎች ግን በውስጥ ነበሩ ከክንዱም እንደ ፈትል ቈረጣቸው ።

ደሊላም ሶምሶንን አሁንም ሸነገልከኝ ሐሰት ነገርን ም ነገርከኝ ፣ እውነቱን አልነገርከኝም እንግዲህ እውነ ቱን ንገረኝ በምን ቢያስሩህ ኃይልህ ይደክማል ፤ አለችው።

በራሴ ያሉ ሰባቱን ብርንጐዎች (ጕንጕኖች) አስረሽ በኖራው ላይ በሰባት ካስማዎች ብታስመቺያቸው ከዚያ በኋላ ኃይሌ ይደክማል ፣ ከሰውም እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት ።

ደሊላም አስተኝታ በራሱ ላይ ያሉ ሰባቱን ብርንጐዎ ቹን በኃይል አሰረቻቸው በኖራው ላይ በካስማ አስመታቻ ቸው ሶምሶን ኢሎፍላውያን መጡብህ ፤ አለችው ፣ ከእን ቅልፉም ተነሥቶ ያነን ካስማ ከብርንጐዎቹ (ከቀንዳላዎቹ) ጋራ ከኖራው (ከግድግዳው) ነቀለው ኃይሉም የሚደክም በት አልታወቀም ። መሳ፡ ፬ ፳፩ ።

ደሊላም እወድሻለሁ ልቤም ካንቺ ጋር ነው ለምን ትለኛለህ እነሆ ስትሸነግለኝ ይህ ሦስተኛህ ነው ፣ ኃይልህ ጽኑ መሆኑ ፣ በምን እንደሆነ አልነገርከኝም ፤ አለችው ።

ከዚህ በኋላ መላ ሌሊቱን በነገር ባደከመችው ጊዜ ልሙት ብሎ እስኪበሳጭ ድረስ ዘበዘበችው ።

በልቡ ያለውን ሁሉ ነገራት ፣ እኔ ለእግዚአብሔር የስ ለት ልጅ ነኝና ከናቴ ማኅፀን ከተወለድኩ ጀምሮ ምላጭ ራሴን አልነካኝም ፣ ጠጕሬን ከተላጨሁ ኃይሌ ይነሣል ፣ እደክማለሁ ፣ ከሰው እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት ።

፲፱ ወአእመረት ደሊላ ከመ አይድኣ ኵሎ ዘውስተ ልቡ ወለአከት ወጸውዓቶሙ ለመላእክተ ኢሎፍሊ እንዘ ትብል ንዑ አሐተ ዕርገ እስመ አይድዐኒ ኵሎ ዘውስተ ልቡ ወዐርጉ ኀቤሃ ኵሎሙ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ወአምጽኡ ወርቀ ምስሌሆሙ ።

፳ ወአኖመቶ ማእከለ ብረኪሃ ወጸውዐት ቀሪጾ ወቀረጸቶን ለሳብዖ ቍናዝወ ርእሱ ወአኀዘ ይድክም ወኀደጎ ኃይሉ ።

፳፩ ወትቤሎ ደሊላ መጽኡከ ኢሎፍሊ ሰምሶን፣ ወነቅሐ እምንዋሙ ወይቤ እወፅእ ወእገብር ከመ ዘልፍ ወእነጽሖሙ ወውእቱሰ ኢያእመረ ከመ ኀደጎ እግዚአብሔር ።

፳፪ ወአኀዝዎ ኢሎፍሊ ወአውፅኡ አዕይንቲሁ ወአውረድዎ ውስተ ጋዛን ወሞቅሕዎ በመዋቅሕተ ሐፂን ወአንበርዎ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ይሕርጽ ።

፳፫ ወአኀዘ ሥዕርቱ ይብቈል እምዘቀረፅዎ ።

፳፬ ወተጋብኡ መላእክተ ኢሎፍሊ ከመ ይሡዑ መሥዋዕተ ለአምላኮሙ ወከመ ይትፌሥሑ፣ ወይቤሉ አግብአ አምላክነ ለሰምሶን ፀርነ ውስተ እዴነ ።

፳፭ ወሰበ ርእይዎ ሕዝብ አእኰትዎ ለአምላኮሙ ወይቤሉ አግብአ አምላክነ ለፀርነ ውስቴ እዴነ ዘአማሰና ለምድርነ ወአብዝኀ አብድንቲነ ።

፳፮ ወእምዝ ሰበ ተፈሥሑ ይቤሉ ጸውዕዎ ለሰምሶን እምነ ቤተ ሞቅሕ ይትዋነይ በቅድሜነ፣ ወጸውዕዎ ለሰምሶን እምነ ቤተ ሞቅሕ ወተሣለቁ ላዕሌሁ ወአቀምዎ ማእከለ ክልኤቱ አዕማድ ።

፳፯ ወይቤሎ ሰምሶን ለወልድ ዘይመርሖ አዕርፈኒ ወአግሥሥኒ አዕማደ እለ ዲቤሆን ይቀውም ዝንቱ ቤት ወእስምከኒ ላዕሌሆን ወኀብረ ሎቱ ውእቱ ወልድ ከማሁ ።

፳፰ ወመልአ ውስተ ውእቱ ቤት እደ ወአንስት ወሀለዉ ህየ ኵሎሙ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ውስተ ናሕስኒ ወየአክሉ ሠላሳ ምእተ እደው ወአንስተ ከመ ይነጽርዎ ለሰምሶን ከመ ይትዋነይ ።

፳፱ ወጸርሐ ሰምሶን ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ፣ እግዚኦ እግዚኦ ተዘከረኒ ወአጽንዐኒ አሐተ እንከ እትቤቀል በቀለ አሐተ ህየንተ ክልኤሆን አዕይንትየ እምነ ኢሎፍሊ ።

፴ ወአኀዘን ሰምሶን ለእልክቱ ክልኤሆን አዕማድ እለ ማእከል እለ ዲቤሆን ይቀውም ውእቱ ቤት ወገፍዖን አሐተ በየማኑ ወአሐተ በፀጋሙ ።

፴፩ ወይቤ ሰምሶን ለትሙት ነፍስየ ምስለ ሰብአ ኢሎፍሊ፣ ወአጠቆን በኀይሉ ወወድቀ ውእቱ ቤት ላዕለ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ወላዕለ ኵሉ ሕዝብ ዘውስቴቱ፣ ወኮኑ እለ ሞቱ እለ ቀተለ ሰምሶን በሞቱ ፈድፋደ፣ እምእለ ቀተለ በሕይወቱ ።

፴፪ ወወረዱ አኀዊሁ ወኵሉ ቤተ አቡሁ ወዐርጉ ወነሥእዎ ወቀበርዎ ማእከለ ሦራሕ ወማእከለ ኤስታዎስ ውስተ መቃብረ ማኑሄ አቡሁ፣ ወኰነኖሙ ለእስራኤል ውእቱ ዕሥራ ዓመተ ።

ደሊላም በልቡ ያለውን ሁሉ እንደነገራት አውቃ፣ በልቡ ያለውን ሁሉ ነግሮኛልና አንድ ጊዜ ኑ ብላ የኢሎፍሊን አለቆች ልክ አስጠራቻቸው የኢሎፍሊም አለቆች ሁሉ ወደሷ መጡ፣ ከነሳቸውም ጋር ወርቅን አመጡ። መሳፍ፣ ፲፫ ፭፣ ፲፮ ፭፥

እሷም በጭኖቿ መካከል አስተኛችው፣ ጠጉር የሚቈርጥ ሰውን ጠርታ ሰባቱን የራሱን ብርንጉዎች አስቈረጠቻቸው፣ እሱም ይደክም ጀመር፣ ኃይሉም ተነሣው ።

ደሊላ ሰምሶንን ኢሎፍላውያን መጡብህ፤ አለችው፣ ከእንቅልፉም ተነሥቶ ወጥቼ እንደ ወትሮ አደርጋለሁ፣ አጠፋቸውም አለሁ ቢል እንደ ወትሮው ማድረግ ተሳነው እሱ ግን እግዚአብሔር እንደ ተለየው አላወቀም ።

ኢሎፍላውያንም ይዘው ሁለት ዓይኖቹን አወጧቸው ወደ ጋዛንም አውርደው በእግር ብረት አሰሩት በግዞትም ሁኖ እኽልን ይፈጭ ነበር። ዘኍ፣ ፲፮ ፲፱ ።

ጠጕሩም ከላጩት በኋላ፣ ይበቅል (ያድግ) ጀመር ።

የኢሎፍሊም አለቆች ለጣኦታቸው መሥዋዕትን ይሠዉ ዘንድ ደስም ይላቸው ዘንድ ተሰበሰቡ፣ ፈጣሪያችን ጠላታችን ሰምሶንን በእጃችን ጣለልን አሉ ።

ሕዝቡም በዩት ጊዜ ፈጣሪያቸውን(ጣኦታቸውን) አመሰገኑት፣ አገራችንን ያጠፋት ሬሳዎቻችንንም ያበዛ ጠላታችንን በእጃችን ጣለው አሉ ። ዳን፣ ፭ ፬ ።

ከዚህ በኋላ በልተው ጠጥተው ደስ ባላቸው ጊዜ በፊታችን ይጫወት ዘንድ ሰምሶንን ከግዞት ቤት ጥሩት አሉ፣ ሰምሶንንም ከግዞት ቤት ጠርተዉት በሱ ተዘባበቱበት በሁለት ምሰሶዎች መከከልም አቆሙት ።

ሰምሶን ያን የሚመራውን ብላቴና አሳርፈኝ ይህ ቤት የቆመባቸው ምሰሶዎችንም አስጨብጠኝ ወደነሳቸውም አስጠጋኝ አለው፣ ያም የሚመራው ብላቴና እንዳለው አደረገለት ።

በዚያች ቤት ወንዶችም ሴቶችም መልተው ነበር፣ የኢሎፍሊ ሹማምንትም ሁሉ በዚያ በሰገነት ነበሩ፣ ሰምሶንም ሲጫወት ያዩት ዘንድ የተሰበሰቡ ወንዶችም ሴቶችም ሦስት ሺሕ ይሆኑ ነበር ።

ሰምሶንም ወደ እግዚአብሔር ጮኸ፣ አቤቱ! አቤቱ! አስበኝ አንዲትም ነገርንም አድምጠኝ፣ እንግዲህ ስለ ሁለቱ ዓይኖቼ ፈንታ ከኢሎፍላውያን አንዲት በቀል ልመልስ አለ።

ሰምሶን ያ ቤት በላያቸው የተደገፈባቸው በመከከል ያሉ እነዚያን ሁለት ምሰሶች ያዛቸው አንዲቱን በቀኙ አንዲቱን በግራው፣ ይዞ ገፋቸው ።

ሰምሶን ሰውነቴ ከኢሎፍሊ ሰዎች ጋራ ትሙት ብሎ በኃይሉ ነቀነቃቸው፣ ያም ቤት በውስጡ ባሉ በሕዝቡ ላይና በኢሎፍሊ ሹማምንት ላይ ወደቀባቸው፣ የሞቱትም እንዲህ ሆኑ፣ ሰምሶን በሕይወቱ ሳለ ከገደላቸው ሲሞት የገደላቸው በዙ ።

ያባቱ ወገኖች ሁሉና ወንድሞቹም ወርደው ይዘው ወሰዱት በኤስታዎስ መከከልና በሦራሕ መከከል ባለ በአባቱ በማኑሄ መቃብር ቀበሩት፣ እሱም እስራኤልን ሃያ ዘመን ገዛቸው ። ኢያ፣ ፲፭ ፴፫ ። መሳ፣ ፲፫ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፲፯ ፡

፩ ወሀለወ ብእሲ ዘእምደብረ ኤፍሬም ዘስሙ ሚክ ።

፪ ወይቤላ ሚክ ለእሙ ፡ ዝክቱ ወርቅ ዘትቤልኒ ተሰርቀኒ ወአምሐልኪ ናሁ ወርቁ ኀቤየ ውእቱ አነ ነሣእክዎ ፡ ወትቤ እሙ ቡሩክ ወልድየ ለእግዚአብሔር ።
፫ ወአግብአ ውእተ ወርቀ ዐሥርተ ወአሐደ ምእተ ለእሙ ፡ ወትቤ እሙ ቀድሶ ቀደስክዎ ለውእቱ ወርቅ ለእግዚአብሔር እምእዴየ ለባሕቲትየ ከመ ይትገበር ግልፎ ወስብከ ወይእዜኒ አገብአ ለኪ ወእሁበኪዮ ።
፬ ወመሀበ ውእተ ወርቀ ለእሙ ወነሥአት እሙ ውእተ ወርቀ ወወሀበት እምኔሁ ክልኤተ ምእተ ብሩረ ለዘይሰብክ ወይገብር ግልፎ ወስብከ ፡ ወአንበርዎ ውስተ ቤተ ሚክ ።
፭ ወለብእሲሁሰ ሚክ ሎቱ ቤተ አማልክት ወገብረ ምስለ ወተራጲነ ወመልአ እዴሁ ለአሐዱ እምደቂቁ ወኮኖ ካህነ ።

፮ ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለደቂቀ እስራኤል ፡ ብእሲ ብእሲ ዘአደሞ ቅድመ አዕይንቲሁ ይገብር ።

፯ ወሀለወ ወልድ ዘእምቤተልሔም ዘእምሕዝበ ይሁዳ ወእምዘመደ ይሁዳ ወሌዋዊ ውእቱ ብእሲሁ ወይነብር ሀየ ።

፰ ወሖረ ውእቱ ብእሲ እምሀገረ ይሁዳ ወእምቤተ ልሔም ከመ ይኅድር ኀበ ረከበ ወበጽሐ ውስተ ደብረ ኤፍሬም ኀበ ቤተ ሚክ ከመ ይቢት ።
፱ ወይቤሎ ሚክ እምአይቴ መጻእከ ፡ ወይቤሎ ሌዋዊ አነ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወአሐውር እንበር ኀበ ረከብኩ ።
፲ ወይቤሎ ሚክ ንበር ምስሌየ ወኩነኒ አበ ወካህነ ወአነ እሁበከ ዐሥሩ ኅብስተ ለለዕለትከ ወዘውገ አልባስ ወሲሳየከ ።
፲፩ ወአኀዘ ውእቱ ሌዋዊ ይንበር ምስለ ውእቱ ብእሲ ፡ ወኮኖ ውእቱ ወልድ ከመ አሐዱ እምደቂቁ ።
፲፪ ወመልአ እዴሁ ሚክ ለውእቱ ሌዋዊ ወኮኖ ውእቱ ወልድ ካህነ ወነበረ ውስተ ቤተ ሚክ ።
፲፫ ወይቤ ሚክ ይእዜ አእመርኩ ከመ አሠነየ ላዕሌየ ገቢረ እግዚአብሔር እስመ ኮነኒ ሌዋዊ ካህን ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለእስራኤል ወበእማንቱ መዋዕል የኀሥሡ ሎሙ ርስተ ሰብአ ዳን ኀበ ይነብሩ እስመ ኢረከቡ እስከ ይእቲ አሚር ርስተ በማእከለ እስራኤል ።
፪ ወፈነዉ ደቂቀ ዳን እምሕዝበሙ ኃምስተ እደወ እመክፈልቶሙ ደቂቀ ኀይል እምነ ሦራኅ ወእስታሐል ከመ ይርአይዋ ለምድር ወያእምርዋ ፡ ወይቤልዎሙ ሑሩ ወርእዩ ለነ ምድረ ወበጽሑ ውስተ ምድረ ኤፍሬም ኀበ ቤተ ሚክ ፡ ወኀደሩ ሀየ እሙንቱ ኀበ ቤተ ሚክ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

በኤፍሬም ነገድ ዕጣ ስሙ ሚክ የሚባል አንድ ሰው ነበር ።

ሚክ እናቱን ተሰረቀብኝ ያልሽኝ ያማልሽበት ፺ ብር እነሆ ብሩ ከኔ ዘንድ አለ ፡ እኔ ወስጄዋለሁ አላት ፡ እናቱም ልጄ ለእግዚአብሔር የተባረክህ ሁን አለችው ።

ያንን ሺሕ መቶውን ወቄት ብር ለናቱ መለሰ ፡ እናቱም ያንን ብር መልክ ያለው ጣኦት ይሠራ ዘንድ ለእግዚአብሔር ከእጄ ብቻዬን ለየሁት ፡ አሁንም መልሼ እሰጥሻለሁ አላት ። ዘፀ፡ ፳ ፬ ። ዘሌ፡ ፲፱ ፬ ።

ያነንም ወርቅ ለናቱ ሰጣት ፡ እናቱም ያንን ብር ተቀብላ ከሱ ሁለት መቶውን ብር መልክ ያለው ጣኦት ለሚሠራው ሰው ሰጠችው ፡ በሚክ ቤትም አኖሩት ።

ለሚክም የጣኦታት ቤት ነበረው ፡ ምስልንም ሠራ ፡ የጣኦቱንም ልብስ አሠራ ፡ ከልጆቹም ያንዱን እጅ ቀብ ካህንም ሆነው ። ዘፍ፡ ፴፩ ፲፱ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፱ ።

በነዚያም ወራቶች ለእስራኤል ልጆች ንጉሥ አልነበራቸውም ፡ አንዱም አንዱም ሰው በፊቱ መልካም መስሎ የታየውን ያደርግ ነበር ። መሳ፡ ፲፪ ፲ ።

የይሁዳ ነገድ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም የተወለደ ከይሁዳ ወገን የሚሆን አንድ ሰው ነበረ ፡ ሰውየውም ካህን ነበር ፡ በዚያም ይኖር ነበር ። መሳ፡ ፲፱ ፩ ።

ያም ሰው የሚኖርበትን ስፍራ ለመሻት ከቤተ ልሔምና ይሁዳ ከሚባል አገር ሂዶ ወደ ኤፍሬም ተራራ ደርሶ በዚያ ያድር ዘንድ ወደ ሚክ ቤት ገባ ።

ሚክም ከወዴት መጣህ፤ አለው ፡ ያም ካህን እኔ የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም የመጣሁ ነኝ ፡ ባገኘሁበት አድር ዘንድ እሄዳለሁ አለው ። መሳ፡ ፲፩ ፵ ።

ሚክም ከኔ ጋር ተቀመጥ አባትም ካህንም ሁነኝ አለው ፡ እኔም ዕለት ዕለት ዓሥር እንጀራ አፈራርቀህ የምትለብሰው ልብስንና ምግብህንም እሰጥሃለሁ አለው ።

ያም ካህን ከዚያ ሰው ጋራ ይኖር ዘንድ ጀመረ ፡ ያም ልጅ ከልጆቹ እንዳንዱ ሆነው ። ዘፀ፡ ፪ ፳፩ ።

ሚክም ያንን ካህን እጁን ቀባው ፡ ያም ልጅ ካህን ሆነው በሚክም ቤት ኖረ ። መሳ፡ ፲፯ ፭ ፡ ፲፰ ፴ ።

ሚክ ሌዋዊ ካህን ሆኖልኛልና ፡ እግዚአብሔር በጎ ነገር እንዳደረገልኝ አሁን ዓወቅሁ አለ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

በነዚያ ወራቶች ለእስራኤል ንጉሥ አልነበራቸውም በነዚያም ወራቶች እስከ ዚያች ቀን በእስራኤል መካከል ርስት አላገኙም ነበርና ፡ የዳን ሰዎች የሚኖሩበትን ርስት ይፈልጉ ነበር ። መሳ፡ ፲፯ ፮ ፡ ፩ ፴፬ ። ኢያ፡ ፲፱ ፵፯ ።

የዳንም ልጆች ከወገኖቻቸው ያችን አገር ያዩዋትና ያውቋት ዘንድ ከክፍላቸው ከእስታሐልና ከሦራሕ ሂዳችሁ ያችን አገር እዩልን ብለው ጽኑዓን የሆኑ አምስት ሰዎችን ላኩ ፡ እነዚያም ወደ ደብረ ኤፍሬም ደርሰው ወደ ሚክ ቤት ገቡ ፡ እነሳቸውም በዚያ በሚክ ቤት አደሩ ።

፫ ወአእመርዎ ለውእቱ ወልድ ወሬዛ ሌዋዊ ወቦኡ ህየ ወይቤልዎ መኑ አምጽአከ ዝየ ወምንተ ትገብር በዝየ ወምንት ብከ በዝየ ።
፬ ወይቤሎሙ ከመዝ ወከመዝ ረሰየኒ ሚካ ወዐሰበኒ ወኮንክዎ ካህነ ።
፭ ወይቤልዎ ተሰአል ለነ ኀበ እግዚአብሔር አመ ይሤርሕ ፍናተነ እንተ ውስቴታ ነሐውር ንሕነ ።
፮ ወይቤሎሙ ውእቱ ካህን ሑሩ በሰላም ይእተ ፍኖተ ከሙ ቅድመ እግዚአብሔር እንተ በቲ ተሐውሩ ።
፯ ወሖሩ ኀምስቱ እደው ወበጽሑ ውስተ ሊሳ ወርእዩ ሕዝበ እለ ውስቴታ ተአሚኖሙ ይነብሩ በሕገ ሲዶና ህዱእነ ወዕሩፋነ እንዘ ይትአመኑ ወኢይክሉ ነቢበ ቃል ውስተ ምድረ ርስቱ መዝገበ ነገር እስመ ርኁቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና ወአልቦሙ ትኅላፍ ምስለ ሶርያ ።
፰ ወገብኡ አልክቱ ኀምስቱ እደው ኀበ አኀዊሆሙ ውስተ ሦራሕ ወአስታሐል ወይቤልዎሙ ምንት ያነብረክሙ ።
፱ ተንሥኡ ንሑር ላዕሌሃ እስመ በአናሃ ወአንሶሰውናሃ ለይእቲ ምድር እስከ አጽናፊሃ፣ ወርኢነ ሕዝበ እለ ይነብሩ ውስቴታ በሕገ ሲዶና፣ ወርኁቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና፣ ወአልቦሙ ትልኅፈ ነገር ምስለ ሶርያ ።
፲ ወባሕቱ ተንሥኡ ወንዕርግ ላዕሌሆሙ እስመ ርኢናሃ ለይእቲ ምድር ሠናይት ጥቀ፤ ወአንትሙሰ እርምሙ ወኢትትሀከዩ ሐዊረ ወበዊአ ከመ ትትዋረስዋ ለይእቲ ምድር።
፲፩ ወእምከመ በእክሙ ትበጽሑ ኀበ ሕዝብ እለ ተአሚኖሙ ይነብሩ ወምድርኒ ረኃብ እስመ አግብአ እግዚአብሔር ውስተ እዴክሙ፣ ብሔር ዘአልቦ ዘይትኀጣእ እምኵሉ ቃል ዘተፈጥረ ውስተ ምድር ።
፲፪ ወተንሥኡ እምህየ እምብሔረ ዳን እምነ ሦራሕ ወአስታሐል ስድስቱ ምእት ብእሲ እለ ቅኑታኒሆሙ ወይፀውሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ።
፲፫ ወዐርጉ ወኀደሩ ውስተ ቀርያታርም ዘይሁዳ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ውእቱ መካን ትዕይንተ ዳን እስከ ዮም መንገለ ድኅሬሃ ለቀርያታርም ።
፲፬ ወኀሊፎሙ እምህየ በጽሑ ውስተ ደብረ ኤፍሬም ወመጽኡ እስከ ኀበ ቤተ ሚካ ።
፲፭ ወይቤልዎሙ እልክቱ ኀምስቱ እደው እለ ሖሩ ይርአይዋ ለይእቲ ምድረ ሊሳ ወይቤልዎሙ ለአኀዊሆሙ ሰበ ተአምሩ ከመ ቦቱ ውስተ ዝንቱ ቤት ምስል ወተራፊን ወግልፎ ወሰብክ ወይእዜኒ አእምሩ ዘትገብሩ ።
፲፮ ወተግኅሡ ህየ ወቦኡ ውስተ ቤቱ ለውእቱ ወልድ ሌዋዊ ውስተ ቤተ ሚካ ወተአምኅዎ ።
፲፯ ወእልክቱ ስድስቱ ምእት ብእሲ እንዘ ይፀውሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ቅኑታኒሆሙ ተጋብኡ ኀበ ኆኅተ አንቀጽ እለ እምደቂቀ ዳን ።
፲፰ ወዐርጉ እልክቱ ኀምስቱ እደው እለ ሖሩ ቀዲሙ ከመ ይርአዩ ምድረ ወቦኡ ወነሥኡ ዝክተ ምስለ ወግልፎ ወተራፊነ ወሰብክ ወዝክቱሰ ካህን ይቀውም ኀበ ኆ

ያን ካህን የሆነውን ሌዋዊ ልጅ ዐወቁት፣ ወደዚያ ውም ገብተው ወደዚህ ማን አመጣህ፤ በዚህ ምን ታደርጋለህ፤ በዚህስ ምን አለህ፤ አሉት ።
ሚካ እንዲህ እንዲህ አድርጎ ገዛኝ ቀጠረኝም ካህንም ሆንኩት አላቸው ። መሳ፡ ፲፯ ፲ ።
እኛ የምንሄድበት ጐዳናችንን ያቀናልን እንደሁ፣ ወደ እግዚአብሔር አመልክትልን አሉት ።
ያም ካህን በእግዚአብሔር ፊት የምትሄዱበት ያችን ጐዳናችሁን በፍቅር አንድነት ሂዱ አላቸው ።
እነዚያም አምስት ሰዎች ሂደው ወደ ሊሳ ደረሱ፣ በሲዶና ሰዎች ሥራ አምነው ጸጥ ብለው የሚኖሩ ወገኖችንም አዩ፣ ከሲዶና የራቁ ነበሩና ከሶርያ ሰዎች ጋራ መተላለፊያ አልነበራቸውም ነበርና፣ በምድር ርስት ብዙ ነገርን መናገር አይችሉም ነበር ። መሳ፡ ፷ ፲፩ ።
እነዚያም አምስት ሰዎች ከወንድሞቻቸው ዘንድ ወደ አስታሐልና ወደ ሦራሕ ተመልሰው፣ ምን አስቀምጧችኋል፤ አሉዋቸው ።
ገብተን በዚያች አገር እስከ ዳርቻዎቿ ድረስ ተመላልሰንበታልና፣ በሲዶና ሥርዓት ጸንተው በውስጧ የሚኖሩ ወገኖችንም አይተናልና እነሳቸውም ከሲዶና የራቁ ናቸውና ከሶርያም ሰዎች ጋራ በነገር መተዛዘን የላቸውምና።
ያችን አገር እጅግ መልካም እንደሆነች አይተናታልና ተነሡ በነርሱ ላይ እንውጣ፣ እናንተ ግን ዝም በሉ ያችን አገር ትወርሷት ዘንድ ሂዶ መግባትን ቸል አትበሉ ።
ከገባችሁም በኋላ ተዘልለው ወደሚኖሩ ወገኖች ትደርሳላችሁ፣ አገሪቱም ሰፊ ናት፣ እግዚአብሔር በእጃችሁ አግብቶላችኋልና አገሪቱም በዚ ህ ዓለም ከተፈጠረው ነገር ሁሉ የሚታጣባት የለም አሏቸው ።
ከዚያ ከዳን አገር ከአስታሐልና ከሦራሕ ሰይፍ ሰይፍ የታጠቁ ስድስት መቶ ሰዎች መሣሪያቸውን ይዘው ተነሡ። መሳ፡ ፲፰ ፲፮ ።
ወጥተውም የይሁዳ ዕጣ በምትሆን በቀርያታርም ሰፈሩ፣ ስለዚህም ያ ቦታ እስከሁን ድረስ የዳን ሰፈር ተባለ ይኸውም ከቀርያታርም በኋላ ያለ ነው ። ኢያ፡ ፱ ፲፯ ።
ከዚያም አልፈው ወደ ደብረ ኤፍሬም ደርሰው እስከ ሚካ ቤት ደረሱ ። መሳ፡ ፲፰ ፪ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፬ ፲፰ ።
ሊሳ የምትባል ያችን አገር ያዩዋት ዘንድ የሄዱም እነዚያ አምስት ሰዎች ወንድሞቻቸውን በዚህ ቤት ምስል እንዳለ የጣኦትም ልብስ እንዳለ ተመትቶ የተሠራ ጣኦትም እንዳለ ብታውቁ ዝም በላላችሁም ነበር፣ አሁንም የምታደርጉትን ዕወቁ አሏቸው ። ዘፀ፡ ፳፫ ፬ ።
ከዚያም አልፍ ብለው በሚካ ቤት ወዳለ ካህን ወደ ሚሆን ወደዚያ ልጅ ቤት ገብተው እጅ ነሡት ።
እሊያም ስድስት መቶ ሰዎች መሣሪያቸውን ይዘው አፋፋቸውን ታጥቀው ነበር፣ ከዳን ልጆች ወገን የሚሆኑ ሰዎች በበሩ ደጃፍ ተሰበሰቡ ። መሳ፡ ፲፰ ፲፩ ።
ያችን አገር ለማየት አስቀድመው ሂደው የነበሩ እነዚያ አምስቱ ሰዎችም ገቡ፣ ገብተውም መልክ ያለውን ጣኦትና ያንን ምስል ተመትቶ የተሠራውን ጣኦቱንና የጣ

ኀተ አንቀጽ ወእልክቱኒ ስድስቱ ምእት ብእሲ ይፀውሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ቅኑታኒሆሙ ።

፲፰ ወቦኡ እሙንቱ አደው ውስተ ቤተ ሚካ ወነሥኡ ዝ
ክተ ግልፎ ወምስለ ወተራፊን ወሰብኮ ወይቤሎሙ ዝክቱ ካህን ምንተ ትገብሩ አንትሙ ።

፲፱ ወይቤልዎ አርምም ወደይ እዴከ ውስተ አፉከ ወነዓ
ምስሌነ ወትከውነነ አበ ወካህነ፤ ቦኑ ይኄይሰከ ትኩን ካህነ ለአሐዱ ብእሲ እምትኩን ካህነ ለነገድ ወለሕዝበ እስራኤል ።

፳ ወተፈሥሐ ልቡ ለውእቱ ካህን ወነሥአ ውእተ ምስለ
ወተራፊነ ወግልፎ ወሰብከ ወቦአ ማእከለ ሕዝብ ።

፳፩ ወተመይጡ ወሖሩ ወነሥኡ ኵሎ ቤቶ ወጥሪቶ ወኵ
ሎ ክብሮ ወነድኡ ቅድሜሆሙ ።

፳፪ ወእንበለ ይርኀቁ እምቤት መጽአ ሚካ ወአደው ሕዝ
ብ እለ ቅድመ ቅሩበ ቤቱ ለሚካ ወጸርሑ እምድኅሬሆሙ ለደቂቀ ዳን ወአውየዉ ሎሙ ለደቂቀ ዳን ።

፳፫ ወሚጡ ገጾሙ ደቂቀ ዳን ወይቤልዎ ለሚካ ምንተ
ኮንከ ዘትጸርሕ ።

፳፬ ወይቤሎሙ ሚካ ግልፎየኒ ዘገበርኩ ነሣእክሙኒ ወካ
ህነኒ ወሖርክሙ ወምንተ እንከ ኀደግሙ ሊተ ዘትብሉኒ ምንተ ትጸርሕ ።

፳፭ ወይቤልዎ ደቂቀ ዳን ኢይሰማዕ እንከ ቃልከ ምስሌነ
ወእመ አኮሰ ይትራከቡከ አደው መሪራነ ነፍስ ወታሐጕል ዓዲ ነፍስከኒ ወነፍሰ ቤትከኒ ።

፳፮ ወሖሩ ደቂቀ ዳን ፍኖቶሙ ወርእየ ሚካ ከመ ይጸንዑ
ዎ ወተመይጠ ወአተወ ቤቶ ።

፳፯ ወእሙንቱሰ ነሥኡ ኵሎ ዘገብረ ሚካ ወካህነኒ ወኵ
ሎ ዘቦ ወሖሩ እስከ ሊሳ ላዕለ ሕዝብ ዘተአሚኖ ይነብር፣ ወቀተልዎሙ በአፈ ሐፂን ወሀገሮሙኒ አውዐዩ በእሳት ።

፳፰ ወአልቦ ዘድኅነ እስመ ርኁቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና
ወአልቦሙ ትልሐፍ ምስለ ብእሲ ሰብእ ወይእቲሰ ውስተ ቈላት እንተ ቤተ ሮብ፣ ወሐነጽዋ ለይእቲ ሀገር ወነበሩ ውስቴታ ።

፳፱ ወሰመዩ ስማ ለይእቲ ሀገር ዳን በስመ አቡሆሙ ዳን ዘተ
ወልደ ለእስራኤል፣ ወስማሰ ለይእቲ ሀገር ቀዲሙ ሊሳ ።

፴ ወአቀሙ ሎሙ ደቂቀ ዳን ግልፎ ዘሚካ፣ ወዮናታን
ወልደ ጌርሶም ወልደ ሙሴ ውእቱ ወደቂቁ ካህናት እሙንቱ ለሕዝበ ዳን እስከ አመ ፍልሰተ ምድሮሙ ።

፴፩ ወአቀሙ ሎሙ ግልፎ ዘሚካ ዘገብረ በኵሉ መዋዕል
አምጣነ ነበረ ቤተ እግዚአብሔር ውስተ ሴሎም፣ ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለእስራኤል ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ሌዋዊ ወይነብር ውስተ አሐዱ

እቱን ልብስ ወሰዱ፣ ያ ካህን ግን በደጃፉ ቁሞ ነበር፣ እነዚያም ስድስት መቶ ሰዎች መሣሪያቸውን ይዘው አፋቸውን ታጥቀው ነበር ። መሳ፣ ፯ ፲፩፣ ፲፯ ፭ ።

እነዚያም ሰዎች ወደ ሚካ ቤት ገብተው ምስሉንና ያን መልክ ያለውን ጣኦት ተመትቶ የተሠራውን ጣኦትን የጣኦቱን ልብስ ወሰዱ፣ ያም ካህን ምን ታደርጋላችሁ፣ አላቸው ።

ዝም በል አፍህን በእጅህ ያዝና ከኛ ጋራ ሂድ፣ አባት ካህን ትሆነናለህ፤ ለእስራኤል ወገንና ለብዙ ነገድ ካህን ከመሆን በውኑ ላንድ ሰው ካህን መሆን ይሻላሃልን፤ አሉት ። መሳ፣ ፲፯ ፲፣ ኢዮ፣ ፳፩ ፩፣ ምሳ፣ ፴ ፴፪ ።

የዚያም ካህን ልቡ ደስ አለው፣ የጣኦቱን ልብስና ያንን ምስል ተመትቶ የተሠራውን ጣኦትና መልክ ያለውን ጣኦት ይዞ ከሕዝቡ መካከል ገባ ።

እነዚያም ተመልሰው ሄዱ፣ ጥቃቅኑን ገንዘቡና ከብቱን ሁሉ ክብሩንም (ሃብቱን) ሁሉ ወስደው በፊታቸው ነዱ ።

ከቤቱም ሳይርቁ ሚካ መጣ፣ በሚካ ቤት አቅራቢያ አንጻር ያሉ ወገኖች ሰዎችም መጡ፣ በዳን ልጆች በስተ ኋላ ሁነውም ጮኹ፣ ለዳን ልጆችም ጮኹላቸው ።

የዳንም ልጆች ፊታቸውን መልሰው ሚካን የምትጮኸ ምን ሁነህ ነው፤ አሉት ። መሳ፣ ፲፰ ፳፪ ፣ ፯ ፴፬ ።

ሚካም የሠራሁት ጣኦቴንም ካህኑንም ይዛችሁብኝ ሂዳችሁ ለኔ ምን ተዋችሁልኝ፤ ለምን ትጮኻለህ ትሉኛላችሁን፤ አላቸው ። ዘፍ፣ ፴፩ ፴ ።

የዳንም ልጆች እንግዲህ ቃልህ በኛ ዘንድ አይሰማ፣ ይህስ ካልሆነ ቁጡቁጡ ሰዎች ይገናኙኻል፣ ዳግመኛ ሰውነትህንና የወገኖችህን ሰውነት ታጠፋለህ አሉት ።

የዳን ልጆችም ጉዳናቸውን ሄዱ፣ ሚካም እንደጸኑበት አይቶ ተመልሶ ወደ ቤቱ ገባ ።

እነዚያ ሰዎች ሚካ የሠራውን ሁሉ ካህኑንም ያለ ገንዘቡንም ሁሉ ይዘው እስከ ሊሳ ድረስ ተዘልሎ በሚኖር ወገን ላይ ሄዱ፣ በጦርም አጠፉዋቸው አገራቸውንም በእሳት አቃጠሉ ። ዘዳ፣ ፴፫ ፳፪ ። መሳ፣ ፲፰ ፯ ።

እነሳቸው ከሲዶና የራቁ ናቸውና፣ ከሌላም ሰው ጋር መተዛዘን የላቸውምና የዳነ የለም፣ ይህችም አገር በሮብ ወገን ቈላ ያለች ናት፣ ያችንም አገር ቀጽረዋት በውስጧ ኖሩ ። ኢያ፣ ፲፱ ፳፰ ። መሳ፣ ፲፰ ፯ ።

የዚያችንም አገር ስሟን ከእስራኤል በተወለደ በአባታቸው በዳን ስም "ዳን" አሏት፣ ቀድሞ ግን የዚያች አገር ስም ሊሳ ይባል ነበር ። ዘፍ፣ ፲፬ ፲፬ ።

የዳን ልጆች የሚካን ጣኦት አቆሙላቸው፣ የሙሴ ልጅ የጌርሳም ልጅ ዮናታንም እርሱና ልጆቹ አገራቸው እስኪጠፋ ድረስ ካህናት ነበሩ ። መሳ፣ ፲፫ ፩ ።

የእግዚአብሔር ቤት በሴሎም የኖረውን ያህል በዘመኑ ሁሉ የሠራውን የሚካን ጣኦት አቆሙላቸው፣ በዚያም ወራቶች ለእስራኤል ንጉሥ አልነበራቸውም ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

ከደብረ ኤፍሬም በአንድ ጐን የሚኖር አንድ ካህን

ኅብር ዘደብረ ኤፍሬም ወነሥአ ሎቱ ውእቱ ብእሲ ብእሲተ ዕቅብተ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ።

፪ ወተመዐቶ ዕቅብቱ ወኀደገቶ ወአተወት ቤተ አቡሃ ቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወነበረት ህየ መዋዕለ አርባዕተ አውራኀ።

፫ ወተንሥአ ምታ ወሖረ ወተለዋ ከመ ይትዓረቃ ወያግብአ ኀቤሁ፣ ወቍልዔሁ ምስሌሁ ወክልኤቱ አእዱግ ወሖረ ቤተ አቡሃ ወርእዮ አቡሃ ለይእቲ ወለት ወሖረ ወተቀበሎ።

፬ ወአብአ ውስተ ቤቱ ወነበረ ምስሌሁ ሠሉሰ መዋዕለ ወበልዑ ወሰትዩ ወቤተ ህየ።

፭ ወእምዝ አመ ራብዕት ዕለት ነቅሐ በጽባሕ ወተንሥአ ይሑር፣ ወይቤሎ አቡሃ ለይእቲ ወለት ለሐሙሁ አጽንዕ ልበከ ወብላዕ ፍተ ኅብስት ወእምዝ ተሐውሩ።

፮ ወነበሩ ወበልዑ ክልኤሆሙ ኅቡረ ወሰትዩ፣ ወይቤሎ አቡሃ ለይእቲ ወለት ለውእቱ ብእሲ ቢት ዮምኒ ወይትፈሣሕ ልብከ።

፯ ወተንሥአ ውእቱ ብእሲ ይሑር ወአገበሮ ሐሙሁ ወከዐበ ቤተ ህየ።

፰ ወነቅሐ በጽባሕ አመ ኃምስ ዕለት ከመ ይሑር ወይቤሎ ሐሙሁ አቡሃ ለይእቲ ወለት ብላዕ እክለ ወእምዝ ተሐውር እስከ የዐርብ ፀሐይ ወበልዑ ወሰትዩ ክልኤሆሙ።

፱ ወተንሥአ ውእቱ ብእሲ ከመ ይሑር ውእቱ ወዕቅብቱ ወቍልዔሁ ምስሌሁ ወይቤሎ ሐሙሁ አቡሃ ለይእቲ ወለት ናሁ መሰየ ወተቈልቈለ ፀሐይ፣ ኅድር ዝየ ዮምኒ ወንበር ዝየ ወይትፈሣሕ ልብከ ወትገይሡ በጽባሕ ፍኖተ ከሙ ወተአቱ ቤተከ።

፲ ወአበየ ውእቱ ብእሲ በይተ ወተንሥአ ወሖረ ወበጽሐ እስከ ቅድመ ኢያቡሴዎን እንተ ይእቲ ኢየሩሳሌም ወምስሌሁ ክልኤቱ አእዱግ ጽዑናን ወይእቲ ዕቅብቱ ምስሌሁ።

፲፩ ወአንዘ ዓዲሆሙ ሀለዉ አንጻረ ኢያቡሴዎን ፀሐይኒ ተቈልቈለት ጥቀ ወይቤሎ ቍልዔሁ ለእግዚኡ ነዓ ንግኅሥ ውስተ ሀገረ ኢየሩሳሌም ዛቲ ወንቢት ውስቴታ።

፲፪ ወይቤሎ እግዚኡ ኢይግኅሥ ውስተ ሀገረ ነኪር እንተ ኢኮነት ዘደቂቀ እስራኤል፣ ንኅልፍ እስከ ገባእን።

፲፫ ወይቤሎ እግዚኡ ለቍልዒሁ ነዓ ንግኅሥ ውስተ አሐዱ መካን ወንኅድር ውስተ ገባእን እንተ ስማ ራማ።

፲፬ ወኀለፉ ወሖሩ እስከ ዐርበ ፀሐይ ወበጺሖሙ ገባእን እንተ ብንያም ግኅሡ በህየ ከመ ይባኡ ወይኅድሩ ውስተ ገባእን።

፲፭ ወሰበ በጽሑ ወነበሩ ውስተ መርኅበ ሀገር አልቦ ዘያበውኦሙ ውስተ ቤት ወያኀድሮሙ።

፲፮ ወመጽአ ብእሲ ልሂቅ እምግብሩ ወብእሲሁሰ እምደብረ ኤፍሬም ወምንባሪሁ ውስተ ገባእን ወሰብአ ብሔርሰ ደቂቀ ብንያም።

፲፯ ወነፀሩ በአዕይንቲሆሙ ወርእዮ ለዝኩቱ ብእሲ ነጋዲ ውስተ መርኅበ ሀገር ወይቤሎ ዝኩቱ ልሂቅ አይቴ ተሐውር ወእምአይቴ መጻእከ።

ሰው ነበረ፤ ያም ሰው የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም አንዲት ሴት አግብቶ ይኖር ነበር።

ሚስቱም ተጣላችው፣ ትታውም የይሁዳ ዕጣ በምትሆን በቤተ ልሔም ወደ አባቷ ሄደች፤ በዚያም አራት ወር ተቀመጠች። መሳ፡ ፲፬ ፵፡ ፲፯ ፩።

ባሏም ተነሥቶ ተከትሏት፣ ታርቆ ወደሱ ይመልሳት ዘንድ ሄደ፤ ብላቴናውም ከሱ ጋራ ሄዶ ነበር፤ ሁለት አህዮችም ጭነው ነበር፤ ወደዚያች ልጅ አባት ቤትም ሄደ፤ የዚያች ልጅ አባትም አየው፤ ሄዶም ተቀበለው።

ወደ ቤቱም አግብቶት ከሱ ጋራ ሦስት ቀን ተቀመጠ፤ በልተውና ጠጥተውም በዚያ አደረ።

ከዚህ በኋላ በአራተኛይቱ ቀን ማለዳ ነቅቶ ለመሄድ ተነሣ፤ የዚያችም ልጅ አባት አማቹን ልቡናህን አጽንተህ እምበሻህን ብላ ከዚህ በኋላ ትሄዳላችሁ አለው።

ሁለቱም አንድነት ተቀምጠው በሉ ጠጡ፤ የዚያች ልጅ አባትም ያንን ሰው ዛሬም እደር ልብህንም ደስ ይበለው አለው። መሳ፡ ፲፱ ፳፪፤ ፪ ሳሙ፡ ፲፫ ፳፰።

ያም ሰው ለመሄድ ተነሣ፤ አማቹ ግድ አለው፤ ዳግመኛም በዚያ አደረ።

በአምስተኛውም ቀን ይሄድ ዘንድ ማልዶ ተነሣ፤ የዚያች ልጅ አባትም አማቹን እኽል ብላ፤ ከዚያ በኋላ ፀሐይ እስኪገባ ድረስ ትሄዳለህ አለው፤ ሁለቱም በሉ ጠጡ።

ያም ሰው ከሚስቱ ጋር ይሄድ ተነሣ፤ ብላቴናውም ከሱ ጋር ሊሄድ ተነሣ፤ የዚያችም ልጅ አባት አማቱን እነሆ መሸ፤ ፀሐይም ሊገባ ደረሰ፤ ዛሬም ከዚህ እደር ከዚህም ተቀመጥ፤ ልብህም ደስ ይበለው ሲነጋ ገሥግሣችሁ ትሄዳላችሁ ወደ ቤትህም ትገባለህ አለው።

ያም ሰው አላድር ብሎ ተነሥቶ ሄደ፤ እስከ ኢያቡሴዎን አፍዘገገም ደረሱ ይችውም ኢየሩሳሌም ናት፤ ከሱም ጋር ሁለት የተጫኑ አህዮች ነበሩ፤ ያችም ሚስቱ ከሱ ጋራ ነበረች። ኢያ፡ ፲፭ ፷፫።

ገና በኢያቡሴዎን አንጻር ሳሉ ፀሐይ ፈጽሞ ሊገባ ደርሶ ነበር፤ ብላቴናውም ጌታውን ገና ወደዚች ወደ ኢየሩሳሌም እንግባ በዚም እንደር አለው።

ጌታውም የእስራኤል ዕጣ ወዳልሆነች ወደ ባዕድ መንደር አልገባም፤ ወደ ገባእን እንለፍ አለው።

ጌታውም ወደ አንድ ቦታ ገብተን በገባዖን ስሟ ራማ ከምትባል መንደር እንደር አለው።

ፀሐይ እስኪገባ ድረስ አልፈው ሄዱ፤ የብንያም ዕፃ ወደ ምትሆን ወደ ገባዖንም በደረሱ ጊዜ ገብተው በገባዖን ያድሩ ዘንድ ወደዚያ አቀኑ።

ገብተውም ከአገሩ አደባባይ በተቀመጡ ጊዜ፤ ወደ ቤት አግብቶ የሚያሳድራቸው አላገኙም። መሳ፡ ፲፱ ፲፰።

ሽማግሌ ሰው ከሥራው መጣ፤ ሰውዬው ግን በደብረ ኤፍሬም ነበር፤ የሚኖረውም በገባዖን ነበር፤ የዚያ አገር ሰዎች ግን የብንያም ልጆች ነበሩ።

በዓይናቸውም ተመልክተው ያንን አልፎ ሃያጅ ሰው በአገሩ አደባባይ አዩት፤ ያም ሽማግሌ ሰው ወዴት ትሄዳለህ፤ ከየትስ መጣህ፤ አለው።

ወይቤሉ ኅለፍት ንሕነ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ እስከ አመ ንበጽሕ ደብረ ኤፍሬም እስመ እምህየ አነ ወሖርኩ እስከ ቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወአአቱ ቤትየ ወአልቦ ዘአግኃሠኒ ውስተ ቤቱ ።	፲፰	ወደ ደብረ ኤፍሬም እስክንደርስ ድረስ የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም አልፈን የምንሄድ ነን፤ እኔም ከዚያ ነኝና የይሁዳ ዕጣ ወደምትሆን ወደ ቤተ ልሔም ሂጄ ነበር፤ አሁንም ወደ ቤቴ እመለሳለሁ፤ ወደ ቤቱም ያገባኝ የለም ።
ወኅሠርኒ ወእክልኒ ብነ ለአእዱጊነ ወኅብስትኒ ወወይንኒ ብነ ለአመትከኒ ወለገብርከኒ ወለቍልዔከኒ አልቦ ዘነኀጥአ እምኵሉ መፍቅድነ ።	፲፱	ለአህዮቻችንም ገለባ (ገፈራ) አለን፤ ለኔና ለገረድህ ለሚስቴም ለብላቴናህም ወይንና እንጀራ አለን፤ ከምንፈልገው ሁሉ የምናጣው የለም አለው ።
ወይቤሎ ዝክቱ ብእሲ ልሂቅ ሰላም ለከ ወኵሉ ዘአልብከ ላዕሌየ ወባሕቱ ውስተ መርኅብስ ኢትኅድር ።	፳	ያም ሽማግሌው ሰው ደስ ይበልህ፤ ላንተ የሌለህ ሁሉ ከኔ ዘንድ አለ፤ ነገር ግን በአደባባይ አትደር አለው ።
ወአብኦ ውስተ ቤቱ ወአቅምሖ ለአእዱጊሁ ወሐፀቡ እገሪሆሙ ወበልዑ ወሰተዩ ።	፳፩	ወደ ቤቱም አገባው፤ ለአህዮቹም ገፈራ ጣለላቸው፤ እግራቸውንም አጠባቸው፤ በሉም ጠጡም ።
ወእምዝ ሰበ ተፈሥሑ ልበሙ ናሁ ደቂቀ ኃጥኣን ሰብአ ሀገር ዐገትዎ ለውእቱ ቤት ወጐድጐዱ ኆኅቶ ወይቤልዎ ለዝክቱ ብእሲ ልሂቅ በዓለ ቤት አውፅኦ ለዝክቱ ብእሲ ዘቦአ ውስተ ቤትከ ከመ ንሕሮ ።	፳፪	ከዚህ በኋላ በልተው ጠጥተው ልቡናቸውን ደስ ባለው ጊዜ እነሆ ኃጥአን የሚሆኑ የአገሩ ሰዎች ያንን ቤት ከበቡት፤ በሩንም ደበደቡ፤ ያነንም የቤቱ ባለ ቤት ሽማግሌ ሰው እንደርስበት ዘንድ ወደ ቤትህ የገባውን ያንን ሰው አውጣልን አሉት ። ዘፍ፣ ፲፱ ፭ ። ዘዳ፣ ፲፫ ፲፫ ።
ወወፅአ ኀቤሆሙ ዝክቱ ብእሲ በዓለ ቤት ወይቤሎሙ ሐሰ ለክሙ አኀዊነ ኢትግበሩ እኩየ እምድኅረ ቦአ ብእሲ ውስተ ቤትየ ኢትግበሩ ዘንተ ዕበደ ።	፳፫	ያም የቤቱ ጌታ ሰው ወደነሳቸው ወጥቶ ወንድሞቼ! ለናንተ አገባባችሁ አይደለም ሰውዬው ወደ ቤቴ ከገባ በኋላ ክፉ ነገር አታድርጉ፤ ይህን ስንፍና አትሥሩ ።
ናሁ ወለትየ ድንግል ወዕቅብቱ ወአውፅኦን ወአኅሥርዎን ወግበሩ ላዕሌሆን ዘይኤድመክሙ በውስተ አዕይንቲክሙ ወላዕለ ዝክቱሰ ብእሲ ኢትግበሩ ዘንተ ነገረ ዕበድ ።	፳፬	እነሆ ሚስቴና ከወንድ ያልደረሰች ልጄ አሉ፤ እነሱን ላምጣላችሁ አዋርዱዋቸው፤ በነሱ ላይ ለዓይናችሁ ደስ የሚያሰኛችሁን አድርጉ፤ በዚህ ሰው ግን ይህን የስንፍና ሥራ አታድርጉ አላቸው ። ዘፍ፣ ፲፯ ፯ ። ዘዳ፣ ፳፩ ፲፬ ።
ወኢፈቀዱ እሙንቱ ሰብእ ይስምዕዎ ፤ ወነሥአ ዝክቱ ብእሲ ለዕቅብቱ ወአውዕአ አፍአ ኀቤሆሙ ወአኀሠርዋ ወተዋነይዋ ኵላ ሌሊተ እስከ ጸብሐ ወፈነውዋ ሶበ ዐርገ ጎሕ ።	፳፭	እነዚያም ሰዎች ይሰሙት ዘንድ አልወደዱም፤ ያም ሰው ሚስቱን ይዞ ወደነሳቸው አወጣት፤ አዋረድዋት፤ እስኪነጋም ድረስ በፈረቃ ተጫወቱባት፤ ጎህ በቀደደ ጊዜም ለቀቁዋት ። ፩ ሳሙ፣ ፴፩ ፬ ።
ወመጽአት ይእቲ ብእሲት በጽባሕ ወወድቀት ኀበ መድረከ ኆኅት ዘውእቱ ብእሲ በዓለ ቤት ኀበ ሀለወ ሀየ እግዚኣ እስከ ጸብሐ ።	፳፮	ያችም ሴት ሲነጋ መጥታ በዚያ ባሏ ባለበት በቤቱ ጌታ ሰው ደጃፍ መድረክ ላይ እስኪነጋ ድረስ ወደቀች ። መዝ፣ ፵፯ ፭ ።
ወተንሥአ እግዚኣ በጽባሕ ወአርኀወ ኆኅተ ውእቱ ቤት ወወፅአ ከመ ይሑር ፍኖቶ ወረከባ ለዕቅብቱ ውድቅተ ኀበ ኆኅተ ውእቱ ቤት ወእደዊሃ ላዕለ መድረክ ።	፳፯	ባልዋ ማለዳ ተነሥቶ የዚያን ቤት ደጃፍ ከፈተ፤ ጐዳናውንም ይሄድ ዘንድ ቢወጣ ሚስቱን በዚያ ቤት ደጃፍ ወድቃ እጆቿን በመድረኩ ላይ ዘርግታ አገኛት ።
ወይቤላ ተንሥኢ ንሑር ወኢያውሥአቶ እስመ ሞተት ፤ ወጸዐና ዲበ አድጉ ወተንሥአ ውእቱ ብእሲ ወአተወ ብሔሮ ።	፳፰	ተነሺ እንሂድ አላት፤ ሙታለችና አልመለሰችለትም በህያውም ላይ ጭናት ያ ሰው ወደ አገሩ ተመለሰ ። መሰ ፳ ፫ ።
ወቦአ ቤቶ ወነሥአ መጥባሕተ ወአኀዛ ለዕቅብቱ ወመተራ እመለያልየ አዕፅምቲሃ ዐሠርተ ወክልኤተ ክፍለ ረሰያ ወፈነዋ ውስተ ሕዝበ እስራኤል ።	፳፱	ወደ ቤቱ ገብቶ ሰይፍን አምጥቶ ሚስቱንም ይዞ ከየአጥንቶቿ መለያያ ላይ ቈራርጦ ዓሥራ ሁለት ክፍል አደረጋት፤ ወደ እስራኤልም ወገኖች ሰደዳት ።
ወእምዝ ኵሉ ዘርእያ ይቤ አልቦ እመ ከነ ከመዝ ወአልቦ እመ አስተርአየ እምአመ ወፅኡ እስራኤል እምግብጽ እስከ ዮም ።	፴	ከዚህ በኋላ ያያት ሁሉ እስራኤል ከግብጽ ከወጡ ጀምሮ እስከሁን ድረስ እንዲህ ያለ ነገር ተደርጎም ታይቶም አያውቅም አለ ።
ወአዘዞሙ ውእቱ ብእሲ ለእልክቱ ሰብእ እለ ፈነዎሙ ወይቤሎሙ ከመዝ በልዎሙ ለኵሉ ሰብአ እስራኤል ቦኑ እመ ከነ ከመዝ እምአመ ወፅኡ ደቂቀ እስራኤል እምግብጽ እስከ ዮም ፤ ወረስዩ ለክሙ ምክረ ወተናገሩ ዘይሜኒ ።	፴፩	ያም ሰው የላካቸውን እነዚያን ሰዎች የእስራኤልን ወገኖች ሁሉ እንዲህ በሏቸው፤ የእስራኤል ልጆች ከግብጽ ከወጡ ጀምሮ እስካሁን ድረስ በውኑ እንደዚህ ተደርጎ ያውቃልን፤ እናንተ ምክር አድርጉ የሚሆነውን ነገር ተነጋገሩ ብሎ አዘዛቸው ። መሳ፣ ፳ ፯ ። ኢሳ፣ ፰ ፲ ።

ምዕራፍ ፳ ።		ምዕራፍ ፳ ።
ወወፅኡ ኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል ወአንገለጉ ወተጋብኡ ኵሉ ማኅበሮሙ ከመ አሐዱ ብእሲ እምዳን እስከ ቤርሳቤሕ ወገለዓድኒ ውስተ መሴፋ ።	፩	የእስራኤል ልጆች ሁሉ ወጥተው ተሰበሰቡ ፤ ከዳን እስከ ቤርሳቤሕ በመሴፋ አስከለች እስከ ገለዓድም ድረስ ያሉ ወገኖቻቸው ሁሉ እንደ አንድ ሰው ሁነው ተሰበሰቡ ።
ወቆመ ኵሉ ሕዝብ ወኵሉ ነገደ እስራኤል ውስተ ማኅበሮሙ ወኵሉ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር አርባዕ እልፍ እጋር ዘይጸውሩ ኲናተ ።	፪	ሕዝቡ ሁሉ የእስራኤልም ነገድ ሁሉ በወገኖቻቸው በጠላትነት የተነሡ የእግዚአብሔርም ወገኖቹ ሁሉ ለጦር የደረሰው ተቈጥሮ አርባ እልፍ አርበኞች ናቸው ።
ወሰምዑ ደቂቀ ብንያም ከመ ተጋብኡ ደቂቀ እስራኤል ውስተ መሴፋ ወይቤሉ ደቂቀ እስራኤል አይድዑነ በአይቴ ከነት ዛቲ እኪት ።	፫	የብንያምም ልጆች የእስራኤል ልጆች በመሴፋ እንደ ተሰበሰቡ ሰሙ ፤ የእስራኤልም ልጆች ይህች ክፉት የትም በታ እንደሆነች ንገሩን አሏቸው ።
ወአውሥአ ዝክቱ ካህን ሌዋዊ ምታ ለእንታክቲ ብእሲት እንተ ቀተሉ ወይቤ በገባኦን ዘብንያም መጻእኩ አነ ወዕቅብትየ ንኅድር ።	፬	የተገደለችው የዚያች ሴት ባል ከሌዊ የተወለደ ያ ካህንም የብንያም ዕፃ በምትሆን በገባኦን ነው ብሎ መለሰ እኔም ከሚስቴ ጋራ እናድር ዘንድ መጣሁ ። ዘዐ፡ ፱ ፲፬ ።
ወተንሥኡ ላዕሌነ ሰብአ ገባኦን ወዐገቱ ዲቤነ ውእተ ቤተ ሌሊተ ወኪያየ ፈቀዱ ይቅትሉኒ ወለዕቅብትየሰ አኀሥርዋ ወተዋነይዋ ወሞተት ።	፭	የገባኦንም ሰዎች ተነሥተው በኛ ላይ ያንን ቤት ከበቡት ፤ እኔንም ይገድሉኝ ዘንድ ፈለጉ ፤ ሚስቴን ግን አጕሳቈሏት ፤ በፈረቃም ተጫወቱባት ሞተች ።
ወነሣእክዋ ለዕቅብትየ ወመተርክዋ በበመለያልይ ወፈነውኩ ውስተ ኵሉ ደወለ ርስቶሙ ለእስራኤል እስመ ገብሩ ዕበደ ውስተ እስራኤል ።	፮	አምጥቼም በየአጥንቷ መለያያ ቈራረጥኋት በእስራኤል ዘንድ ስንፍናን አድርገዋልና በእስራኤል ርስት አውራጃ ሁሉ ሰደድኩ ። መሳ፡ ፲፱ ፳፫ - ፳፱ ።
ወናሁ ኵልክሙ አንትሙ ደቂቀ እስራኤል ዝየ አቅሙ ለክሙ ቃለ ወምክረ ።	፯	እነሆ እናንተ የእስራኤል ልጆች ምክርንና ነገርን በዚህ ፈጽሙ ። መሳ፡ ፲፱ ፴ ።
ወቆሙ ኵሉ ሕዝብ ከመ አሐዱ ብእሲ ወይቤሉ ኢንእቱ አብያቲነ ወኢንገብእ በሐውርቲነ ።	፰	ሕዝቡም ሁሉ እንደ አንድ ሰው ተነሥተው ወደ ቤታችን አንገባም ፤ ወደ አገራችንም አንመለስም አሉ ።
ወይእዜኒ ከመዝ ግበሩ ላዕለ ገባኦን ነዐርግ ላዕሌሆሙ በበመክፈልትነ ።	፱	አሁንም እንዲህ አድርጉ በየክፍላችን በገባኦን ሰዎች ላይ እንዘምታለን ። ኢያ፡ ፲፩ ፪ ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፳፩ ።
ወንንሥእ በበዐሥርቱ እደው ለምእት ለኵሉ ሕዝበ እስራኤል ወከማሁ ምእተ ለዐሥርቱ ምእት ፤ ወዐሥርተ ምእተ ለእልፍ እለ ይፀውሩ ስንቀ ለሕዝብ ውስተ ፍኖት ለእለ የሐውሩ ይትቃተልዎሙ ለገባኦን ዘብንያሚ በበይነ ኵሉ ዕበድ እንተ ገብሩ ላዕለ እስራኤል ።	፲	በእስራኤል ላይ ስላደረጉት ስንፍና ሁሉ የብንያም ዕጣ የምትሆን የገባኦንን ሰዎች ይዋጉዋቸው ዘንድ ለሚሄዱ ወገኖች በጕዳና ስንቅ የሚሸከሙ ሰዎችን ከእስራኤል ወገኖች ሁሉ በመቶው ዓሥር ዓሥር እንደዚሁም ለሺው መቶ መቶ ለእልፉም ሺሕ ሺሕ እንሰዳለን አሉ ።
ወተጋብኡ ኵሉ እስራኤል እምአህጉሪሆሙ ፤ ወለአኩ ሕዝበ እስራኤል ውስተ ኵሉ ነገደ ብንያሚ እንዘ ይብሉ ምንት ዛቲ እኪት እንተ ከነት በውስቴትክሙ ።	፲፩	እስራኤል ሁሉ ከአገሮቻቸው ተሰብስበው የእስራኤል ወገኖች ሁሉ በናንተ የተደረገች ይህች ክፉት ምንድር ናት ፤ ብለው ወደ ብንያም ነገድ ሁሉ ላኩ ።
ወይእዜኒ አምጽኡ እደወ እለ አበሱ በገባኦን ደቂቀ ዓመፃ ወንቅትሎሙ ወናወፅእ እኪተ እምደቂቀ እስራኤል ወአበዩ ደቂቀ ብንያሚ ሰሚዖቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፲፪	አሁንም በገባኦን የበደሉ ሰዎችን እንግደላቸው ፤ ከእስራኤል ልጆች ክፉትን እናውጣ አሏቸው ፤ የብንያምም ልጆች የእስራኤልን ልጆች አንሰማችሁም አሏቸው ።
ወተጋብኡ ደቂቀ ብንያሚ እምአህጉሪሆሙ ውስተ ገባኦን ከመ ይፃኡ ይትቃተልዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፲፫	የብንያምም ልጆች የእስራኤልን ልጆች ወጥተው ይዋጉዋቸው ዘንድ ከአገሮቻቸው ወጥተው በገባኦን ተሰበሰቡ ።
ወተኈለቁ ደቂቀ ብንያሚ በይእቲ ዕለት እምአህጉሪሆሙ ክልኤቱ እልፍ ወኀምሳ ምእት ብእሲ እለ ያፀውሩ ኲናተ እንበለ እለ ይነብሩ ውስተ ገባኦን ።	፲፬	የብንያምም ልጆች ከአገሮቻቸው ተሰብስበው በዚያች ቀን ተቈጠሩ ፤ በገባኦን ከሚኖሩት በቀር ለጦር የደረሱት ሁለት እልፍ አምስት ሺሕ ናቸው ። ዘኍ፡ ፩ ፴፮ ፤ ፳፮ ፵፩ ።
ወእሙንቱኒ ተኈለቁ ሰብዐቱ ምእት ወራዙት ኀሩያን እለ ክልኤሆን እደዊሆሙ የማናውያን ኵሎሙ ወኵሎሙ እሉ ወፃፍያን በሞዐፍተ እብን ወየሀይጹ ሥዕርተ ወኢይስሕቱ ።	፲፭	እነዚያም የተመረጡ ሰባት መቶ አርበኞች ተቈጠሩ ፤ ሁሉም በቀኛቸውና በግራቸው የሚወረውሩ ናቸው ፤ እነዚህም ሁሉ በወንጭፍ ደንጊያ የሚወረውሩ የማይስቱ ከራስ ጠጕር ለይተው የሚመቱ ናቸው ።
ወተኈለቁ ኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል እንበለ ደቂቀ ብንያሚ አርባዕ እልፍ ብእሲ ዐዋሬ ኲናት ወኵሎሙ እሉ እደው መስተቃትላን ።	፲፮	ከብንያም ልጆች በቀር የእስራኤል ልጆች ሁሉ ተቈጥረው ለጦር የደረሱ አርባ እልፍ ሆኑ ፤ እነዚያም ሁሉ አርበኞች ናቸው ። ዘኍ፡ ፩ ፵፮ ፤ ፳፮ ፶፩ ።

ወተንሥኡ ወዐርጉ ውስተ ቤቴል ወተሰአሉ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤሉ ደቂቀ እስራኤል መኑ የዐርግ ለነ መስፍነ ዘይትቃተሎሙ ለነ ለብንያሚ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ይሁዳ ይዕርግ ለክሙ መስፍነ ።	፲፯	ተነሥተውም ወደ ቤቴል መጡ፣ እግዚአብሔርንም ጠየቁ፣ የእስራኤል ልጆች የብንያምን ልጆች ወግቶ የሚዋጋልን መስፍን ማን ነው፤ አሉ እግዚአብሔርም ይሁዳ መስፍን ሁኖ ይውጣላችሁ አላቸው ። ዘኁ፡ ፳፯ ፳፩ ።
ወተንሥኡ ደቂቀ እስራኤል ወኀደሩ ላዕለ ገባእን ።	፲፰	የእስራኤልም ልጆች ተነሥተው በገባእን ሰፈሩ ።
ወወፅኡ ኵሎሙ እደወ እስራኤል ውስተ ቀትል ምስለ ብንያሚ ወተአኀዝዎሙ በገባእን ።	፲፱	የእስራኤልም አርበኞች ሁሉ ከብንያም ልጆች ጋራ ለመዋጋት ወደ ሰልፍ ወጥተው በገባእን ተያያዙዋቸው (ተቈራቈሷቸው) ።
ወወፅኡ ደቂቀ ብንያሚ እምሀገር ወቀተሉ እምእስራኤል ክልኤተ እልፈ ወዕሥራ ምእተ ብእሴ ይእተ አሚረ እለ ወድቁ ውስተ ምድር ።	፳	የብንያምም ልጆች ከአገር ወጥተው ከእስራኤል ወገን ሁለት እልፍ ከሁለት ሺሕ ሰው ገደሉ፣ የዚያን ጊዜ ገደል ገብተው የሞቱ ብዙ ናቸው ።
ወተጸነዑ ደቂቀ እስራኤል ወዳግመ ወፅኡ ይትቃተሉ ውስተ ዝክቱ መከን ኀበ ተቃተሉ አመ ቀዳሚት ዕለት ሀየ ።	፳፩	የእስራኤልም ልጆች በዚያች ቀን ተጸናንተው በመጀመሪያቱ ቀን በዚያ ወደ ተዋጉበት ዳግመኛ ይዋጉ ዘንድ ወደዚያ ቦታ መጡ ።
ወዐርጉ ደቂቀ እስራኤል ወበከዩ ቅድመ እግዚአብሔር እስከ ሠርክ ወተሰአሉ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤሉ ንድግሞኑ ዓዲ ተቃትሎ ምስለ ብንያሚ እኁነ፣ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ዕርጉ ኀቤሆሙ ።	፳፪	የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እስከ ሠርክ ድረስ አለቀሱ፣ ከወንድማችን ከብንያም ልጆች ጋራ ዳግመኛ እንዋጋለንን፤ ብለው እግዚአብሔርን ጠየቁ፤ እግዚአብሔርም ወደነሳቸው ውጡ አላቸው ።
ወመጽኡ ደቂቀ እስራኤል ኀበ ብንያሚ አመ ሣኒታ ዕለት ።	፳፫	የእስራኤልም ልጆች በሁለተኛው ቀን ወደ ብንያም ልጆች መጡ ።
ወወፅኡ ብንያሚ ወተቀበልዎሙ ወተቃተልዎሙ አመ ሣኒታ ዕለት እምገባእን ወቀተሉ እምኔሆሙ እልፈ ወሰማንያ ምእተ ብእሴ እለ ወድቁ ውስተ ምድር ወኵሎሙ እለ ይፀውሩ ኲናተ ።	፳፬	የብንያምም ልጆች ወጥተው ተቀበሏቸው፣ በማግሥቱም ዕለት በገባእን ተዋጉዋቸው ከነሳቸውም እልፍ ከስምንት ሺሕ ሰዎች ገደሉ፣ ገደል ወድቀው በሕር ጠልቀው የሞቱ ብዙ ናቸው፣ ሁሉም ለጦር የደረሱ ናቸው ።
ወዐርጉ ኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል ወኵሉ ሕዝብ ወሖሩ ውስተ ቤቴል ወበከዩ ወነበሩ ሀየ ቅድመ እግዚአብሔር ወጾሙ ደቂቀ እስራኤል እስከ ሠርክ ወአዕረጉ መሥዋዕተ መድኀኒት ለእግዚአብሔር ።	፳፭	የእስራኤል ልጆች ሁሉ ወጡ፣ ሕዝቡም ሁሉ ወጥተው ወደ ቤቴል ሄደው አለቀሱ፣ በዚያም በእግዚአብሔር ፊት ተቀምጠው የእስራኤል ልጆች እስከ ሠርክ ድረስ ጾሙ፣ ድኅነት የሚያሰጥ መሥዋዕትንም ለእግዚአብሔር አቀረቡ ። መሳ፡ ፩ ፲፫ ።
ወተስእሉ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ወሀለወት ሀየ ታቦተ እግዚአብሔር በእማንቱ መዋዕል ።	፳፮	የእስራኤል ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጠየቁ፣ በዚያ ወራት የእግዚአብሔር ማደሪያ (ታቦት) በዚያ ነበረች ።
ወፊንሐስ ወልደ አልአዛር ወልደ አሮን ይቀውም ቅድሜሃ በእማንቱ መዋዕል ወይቤሉ ንድግሞኑ ዓዲ ወፂአ ውስተ ቀትል ምስለ ደቂቀ ብንያሚ እኁነ አው ንኅድግ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ዕርጉ እስመ ጌሠመ አገብኦሙ ውስተ እዴክሙ ።	፳፯	የአሮን ልጅ የአልአዛር ልጅ ፊንሐስ በዚያ ወራት ከፊቷ ይቆም ነበር፣ ከወንድማችን ከብንያም ልጆች ጋራ ለመዋጋት አሁን ዳግመኛ እንውጣ ወይስ እንውጣ፤ አሉ፣ እግዚአብሔርም፣ ነገ በእጃችሁ እጥላቸዋለሁና ውጡ አላቸው ። ዘኁ፡ ፳፭ ፯ ። ዘዳ፡ ፲ ፰ ።
ወአንበሩ ደቂቀ እስራኤል እለ የዐግትዋ ለገባእን ዐውዳ ።	፳፰	የእስራኤም ልጆች ገባእንን ዙርያዋን የሚከቡዋትን ሰዎች አኖሩ ። ኢያ፡ ፫ ፬ ።
ወተአኀዝዎሙ ደቂቀ እስራኤል ለብንያሚ አመ ሣልስት ዕለት ወተቃተልዎሙ በኀበ ገባእን ከመ ቀዲሙ ።	፳፱	የእስራኤል ልጆች በሦስተኛይቱ ቀን የብንያሚን ልጆች ተያያዙዋቸው እንደቀደመውም በገባእን ይዋጉዋቸው ጀመር ።
ወወፅኡ ደቂቀ ብንያሚ ወተቀበልዎሙ ለሕዝብ ወጐዩ እምኀበ ሀገር ወአኀዙ ይትቃተሉ እምሕዝብ ከመ ቀዲሙ በውስተ ፍኖት እሐቲ እንተ ታዐርግ ለቤቴል ወአሐቲ እንተ ታዐርግ ለገባእን በውስተ ገዳም ወየአክሉ ሠላሳ እልፍ ብእሲ እምእስራኤል ።	፴	የብንያምም ልጆች ወጥተው ሕዝቡን ተቀበሏቸው፣ ከሀገሩም ሸሹ፣ ከሕዝቡም እንደቀደመው አንዲቱ ወደ ገባእን በምታወጣ አንዲቱ ወደ ቤቴል በምታወጣ ጐዳና ይዋጉ ጀመር፣ በምድረ በዳ ከእስራኤል ሠላሳ እልፍ የሚሆኑ ሰዎች ነበሩ ። መሳ፡ ፳ ፲፫፣ ፳፩ ፪፣ ፲፪ ፲፱ ።
ወይቤሉ ደቂቀ ብንያሚ ይመውቱ ቅድሜነ ከመ ቀዲሙ፣ ወይቤሉ ደቂቀ እስራኤል ንጕየይ ወናርኅቆሙ እምሀገር ውስተ ፍናዌ ።	፴፩	የብንያሚም ልጆች እንደቀደመው በፊታችን ይሞታሉ አሉ፣ የእስራኤልም ልጆች ሸሽተን ከከተማ ወደ ጐዳና እናርቃቸው አሉ ። ኢያ፡ ፰ ፭-፯ ።

ወተንሥኡ ኵሎሙ እደወ እስራኤል እምነ መካኖሙ ወተቃተሉ በበዓልታምር ፣ ወማዕገቶሙኒ ለእስራኤል ተበ እሱ በመካኖሙ እምዐረቢሃ ለገባእን ።	፴፫	የእስራኤል ወንዶች ሁሉ ከበታቸው ተነሥተው በበ ዓልታምር ተዋጉ ፣ የእስራኤልም ከባቢዎች በገባእን ግራ በበታቸው ተዋጉ ።
ወገብኡ እንተ ቅድሜሃ ለገባእን እልፍ ብእሲ ኅሩያን እምእስራኤል ወጸንዐ ቀትል ፣ ወእሙንቱሰ ኢያእመሩ ከመ በጽሖሙ እኩዮሙ ።	፴፬	ከእስራኤል የተመረጡ አልፍ ሰዎች በገባእን አፍዘ ገር ተመለሱ ፣ ሰልፉም (ውጊያው) ጸና ፣ እነሳቸው ግን የክ ፋታቸው ፍዳ እንደደረሰችባቸው አላወቁም ።
ወአውደቆሙ እግዚአብሔር ለብንያሚ ቅድመ እስራ ኤል ወቀተልዎሙ ደቂቀ እስራኤል ለብንያሚ ክልኤቱ እልፍ ወሐምሳ ምእት ወአሐዱ ምእት ፣ ወኵሎሙ እለ ይፀውሩ ኲናተ ።	፴፭	እግዚአብሔርም የብንያሚን ልጆች በእስራኤል ፊት ጣላቸው ፣ የእስራኤል ልጆች ሁለት እልፍ ከአምስት ሺሕ ካንድ መቶ የብንያሚን ልጆች ገደሉዋቸው ሁሉም ለጦር የደረሱ ናቸው ።
ወርእየ ብንያሚ ከመ ተቀትለ ወወሀብዎሙ እስራኤል መካነ እስመ ተአመኑ በማዕገቶሙ ዘሚሙ ላዕለ ገባእን ።	፴፮	የብንያም ልጆች ድል እንደተነሡ አዩ ፣ እስራኤልም በገባእን በኖሩዋቸው ከባቢዎች (ድብቅ ጦር) ታምነዋልና በታን ለቀቁላቸው (ሰጧቸው) ።
ወሖሩ እልክቱ እለ ፀገቱ ወቀተልዋ ለሀገር በአፈ ሐፂን ።	፴፯	እነዚያም ከባቢ ጦሮች ሂደው አገሪቱን በጦር አጠ ፉት ። ዘፀ፡ ፲፬ ፲፫ ። ኢያ፡ ፰ ፲፬ ።
ወአዘዝዎሙ እስራኤል ለእለ የዐግቱ ከመ በሐፂን ይቅትልዎሙ ወያዕርግዎ ለጢስ ሀገር ከመ ማኅፈድ ።	፴፰	እስራኤልም በጦር ያጠፉዋቸው ዘንድ የአገሪቱንም ጢስ እንደ ግንብ ያወጡት ዘንድ እነዚያን የከበቡ ሰዎች አዘዟቸው ።
ወተመይጡ እደወ እስራኤል በውስተ ቀትል ወለብን ያምሰ አኀዝዎ ይቅትልዎ እደወ እስራኤል ወየአክሉ ስድ ስተ ምእተ ብእሴ እስመ ይቤ እንበለ ይቅትሉኒ ቀተልክ ዎሙ በቅድሜየ ከመ ቀትል ዘቀዲሙ ።	፴፱	የእስራኤል አርበኞች ወደ ሰልፉ ተመለሱ በፊቱ እንደ ቀድሞው ሰልፍ ሳይጠፉኝ አጠፋቸዋለሁ ብሏልና ፣ የእስ ራኤል አርበኞች ብንያሚን ያጠፉ ዘንድ ጀመሩ ፣ እነዚህም ስድስት መቶ ሰዎች ያህሉ ነበሩ ። ሙሴ፡ ፳ ፴፩ ።
ወዝክቱ ጢሰ ማኅፈድ የዓርግ እምሀገር ከመ ዐምድ ወነጸረ ብንያሚ ድኅሬሁ ወናሁ ዐርገ ጥፍአተ ሀገር ው ስተ ሰማይ ።	፵	ያም የግንቡ ጢስ እንደ ምሰሶ ከከተማው ቀጥ ብሎ ወጣ ፣ የብንያምም ወገን ወደኋላው በየ ጊዜ እነሆ የአገሩ ጥፋት በዝቶ እንደተደረገ ዐወቀ ። ሙሴ፡ ፳ ፴፰ ።
ወተመይጡ እደወ እስራኤል ወተወላወሉ እደወ ብን ያሚ ወርእዩ ከመ በጽሖሙ እኩዮሙ ።	፵፩	የእስራኤል ወገኖች በተመለሱ ጊዜ የብንያም ልጆች ተሸበሩ ፣ የክፋታቸውም ፍዳ እንደረሰችባቸው ዐወቁ ።
ወነትዑ ቅድሜሆሙ ለእስራኤል ውስተ ፍኖተ ገዳ ም ፣ ወበጽሐሙ ቀትል ወእለሂ እምሀገር ቀተልዎሙ በማ እከሎሙ ።	፵፪	ከእስራኤል ፊት ወደ ምድረ በዳ ሸሹ ፣ ሰልፍም ደረ ሰባቸው በሀገርም ያሉ ሰዎች በመካከላቸው አጠፉዋቸው ። ሙሴ፡ ፬ ፵፭ ፣ ኢያ፡ ፰ ፲፭ - ፳፬ ።
ወቀተልዎሙ ለብንያሚ ወአጥፍእዎሙ ወደምሰሰ ደምሰስዎሙ በቅድመ ገባእን መንገለ ጽባሒሃ ።	፵፫	የብንያሚንም ልጆች ወግተው አጠፉዋቸው ፣ በገ ባኦንም አንጻር በምሥራቋ ፈጽመው አጠፉዋቸው ። ዘኍ፡ ፲ ፴፫ ።
ወወድቁ እምብንያሚ እልፍ ወሰማንያ ምእት ብእሲ ወኵሎሙ እሉ ጽኑዓን እደው ።	፵፬	ከብንያሚ ልጆች ወገን እልፍ ከስምንት ሺሕ ሰዎች ወደቁ (ሞቱ) ፣ እነዚህም ሁሉ አርበኞች ነበሩ ።
ወጐዩ ኀበ ኰኵሐ ሬሞን ወአርአይዎሙ በፍኖት ኀ ምሳ ምእተ ብእሴ ወዴገንዎሙ ወቀተልዎሙ እስከ ጌዴ ኦም ወቀተሉ እምኔሆሙ ዕሥራ ምእተ ብእሴ ።	፵፭	ወደ ሬሞን ዋሻም ሸሹ ፣ በጐዳናም አምስቱን ሺሕ ሰዎች ለቀሟቸው ተከትለውም እስከ ጌዴኦም ድረስ አጠ ፏቸው ፣ ከነሳቸውም ሁለት ሺሕ ገደሉ ።
ወኮኑ ኵሎሙ እለ ወድቁ እምብንያሚ ክልኤቱ እልፍ ወሐምሳ ምእት ወአሐዱ ምእት ብእሲ እለ ይፀውሩ ኲና ተ በይእቲ ዕለት ወኵሎሙ እሉ እደው ጽኑዓን ።	፵፮	በዚያችም ቀን ከብንያም ወገን የሞቱ ለጦር የደረሱ ሰዎች ሁለት እልፍ አምስት ሺሕ ከአንድ መቶ ሆኑ ፣ እነዚህም ሰዎች ሁሉ አርበኞች ነበሩ ። ሙሴ፡ ፳ ፵፬ - ፵፭ ።
ወነትዑ ወጐዩ ውስተ ኰኵሐ ሬሞን ስድስቱ ምእት ብእሲ ወነበሩ ውስተ ኰኵሐ ሬሞን አርባዕተ አውራኀ ።	፵፯	ስድስት መቶም ሰዎች ወደ ሬሞን ዋሻ ፈጽመው ሸሹ ፣ በዚያ በሬሞንም ዋሻ አራት ወር ተቀመጡ ።
ወዐጸውዎሙ ሰብአ እስራኤል ለደቂቀ ብንያሚ ወቀ ተልዎሙ በአፈ ሐፂን ወሀገሮሙኒ አውዐዩ ወእንስሳሆ ሙኒ ወኵሎ ዘተረክበ ውስተ ሀገር አህጉሪሆሙኒ እለ ረከቡ አውዐዩ በእሳት ።	፵፰	የእስራኤል ሰዎች የብንያሚን ልጆች ዘጉባቸው ፣ በጦርም አጠፉዋቸው ሀገራቸውንም ከብቶቻቸውንም በሀ ገር የተገኘውንም ሁሉ አጠፉ ፣ ያገኙዋቸው አምበዎቻ ቸውን በእሳት አቃጠሉዋቸው ። ዘፍ፡ ፲፱ ፲፭ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ ወተማሐሉ ሰብአ እስራኤል በመሴፋ እንዘ ይብሉ
ከመ ኢየሀብ ብእሲ እምኔነ ወለቶ ለብንያሚ ያስተዋስብ ።
፪ ወሖሩ ኵሉ ሕዝብ ውስተ ቤቴል ወነበሩ እስከ ሠርክ
ቅድመ እግዚአብሔር ወበርሁ ወበከዩ ብኪየ ብከየ ።
፫ ወይቤሉ ለምንት እግዚኦ ከነት ዛቲ ሕኪት በውስተ
እስራኤል ከመ ትኅአ ዮም አሐቲ ሕዝብ እምእስራኤል ።
፬ ወእምዝ በሳኒታ ጌሡ ሕዝብ ወነደቁ በህየ ምሥዋዐ
ወአዕረጉ መሥዋዕተ መድኀኒት ።
፭ ወይቤሉ ደቂቀ እስራኤል መኑ ዘኢዐርገ እማኅበር
እምኵሉ ሕዝበ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር እስመ ዐቢይ
መሐላሆሙ ከመ ዘኢዐርገ ኀበ እግዚአብሔር ውስተ መ
ሴፋ ሞተ ለይሙት ይቤሉ ።
፮ ወተኣረቅዎ ደቂቀ እስራኤል ለብንያሚ እኁሆሙ ወይ
ቤሉ ተወዕአት ዮም አሐቲ ሕዝብ እምእስራኤል ።

፯ ምንተ እንከ ንሬስዮሙ ለእለ ተርፉ በእንተ አንስት
ናሁ መሐልነ ንሕነ በእግዚአብሔር ከመ ኢነሀቦሙ እም
አዋልዲነ ያውስቡ ።
፰ ወይቤሉ መኑ እምአኃዊነ ሕዝበ እስራኤል ዘኢዐርገ
ኀበ እግዚአብሔር ውስተ መሴፋ ወናሁ አሐዱ ብእሲ
ኢመጽአ እምነ ኢያቢስ ዘገለአድ ውስተ ማኅበሮሙ ።

፱ ወተፈቀዱ ሕዝብ ወናሁ አሐዱ ብእሲ ዘእምኢያቢስ
ዘገለአድ ኢሀለወ ።
፲ ወለአኩ ህየ ማኅበሮሙ እልፈ ወዕሥራ ምእተ ብእሴ
እምደቂቀ ኀይል ወአዘዝዎሙ እንዘ ይብሉ ሑሩ ወቅትሉ
ኵሎ እለ ይነብሩ ውስተ ኢያቢስ ዘገለአድ በአፈ ሐፂን
አንስተኒ ወሕዝበኒ ።
፲፩ ወከመዝ ግበሩ ኵሎ ተባዕተ ወኵሎ አንስተ እለ የአ
ምራ ብእሴ ቀትሉ ።
፲፪ ወረከቡ እምእለ ይነብሩ ውስተ ገለአድ አርባዕተ ም
እተ አዋልደ ደናግለ እለ ኢያእመራ ብእሴ ወአምጽእዎን
ውስተ ትዕይንት ውስተ ሴሎ ውስተ ምድረ ከነአን ።
፲፫ ወለአኩ ኵሉ ማኅበሮሙ ኀበ ብንያሚ እለ ውስተ
ኰኵሐ ሬሞን ወጸውዕዎሙ በሰላም ።
፲፬ ወገብኡ ብንያሚ ኀበ ደቂቀ እስራኤል በእማንቱ መዋ
ዕል ወወሀብዎሙ አንስተ ዘአሕየዉ እምአንስተ ኢያቢስ
ዘገለአድ ወሠምሩ በዝንቱ ።
፲፭ ወሕዝብኒ ተኳነንዎሙ ለብንያሚ እስመ ገብረ እግዚ
አብሔር ቀትለ በውስተ ሕዝበ እስራኤል ።
፲፮ ወይቤሉ ሊቃናተ ማኅበር ምንተ ንግበር በእንተ እለ
ተርፉ ሕዝብ በበይነ አንስት እስመ ጠፍአ አንስት እምብ
ንያሚ ።
፲፯ ወይቤሉ ርስት ተርፈ ለብንያሚ ወኢትደምስስ ሕዝብ
እምእስራኤል ።
፲፰ ወንሕነሰ ኢንክል ውሂቦቶሙ አንስተ እምአዋልዲነ
እስመ መሐሉ ደቂቀ እስራኤል እንዘ ይብሉ ርጉም ውእ
ቱ ዘይሁብ ብእሲተ ለብንያሚ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

የእስራኤል ሰዎች ከኛ አንድ ሰው ሴት ልጁን ያጋባ
ዘንድ ለብንያም ልጆች እንዳይሰጥ ብለው ተማማሉ ።
ሕዝቡም ሁሉ ወደ ቤቴል ሂደው እስከ ሠርክ ድረስ
በእግዚአብሔር ፊት ሎኹ፤ ፈጽመውም አለቀሱ ።
አቤቱ፤ ከእስራኤል አንዲቱ ወገን አሁን ተለይታ ት
ወጣ ዘንድ በእስራኤል ዘንድ ይህች ክፉ ለምን ሆነች አሉ።
ከዚህ በኋላ ሕዝቡ በማግሥቱ ገሥግሠው ሂደው በዚያ
መሠውያን ሠሩ፤ በዚያም የድኅነት መሥዋዕትን ሠዉ ።
የእስራኤልም ልጆች ከእስራኤል ዘንድ ወደ መሴፋ
ያልወጣ ሰው ይሞት ዘንድ ይሙት ብለው የተማማሉት
መሐላቸው ጽኑ ነውና፤ ከእስራኤል ወገኖች ሁሉ ወደ
እግዚአብሔር ያልወጣ ሰው ማነው፤ አሉ ።
የእስራኤል ልጆች አሁን ከእስራኤል አንዲቱ ወገን
ተለይታ ትወጣለችን ብለው የብንያምን ልጆች ታረቁ
ዋቸው ።
ከልጆቻችን ያገቡ ዘንድ እንዳንሰጣቸው እነሆ እኛ
በእግዚአብሔር ምለናልና ከሞት ለቀሩ ሰዎች ሴት ለሌላ
ቸው እንግዲህ ምን እናደርጋቸዋለን፤ አሉ ።
ከወንድሞቻችን ከእስራኤል ወገኖች ወደ እግዚአብ
ሔር ወደ መሴፋ ያልወጣ ማነው፤ አሉ፤ እነሆ ከገለዓድ
ዕጣ ከኢያቢስ የሚሆን አንድ ሰው ወደ እስራኤል ወገ
ኖች አልመጣም ነበር ። ፩ ሳሙ፤ ፲፩ ፩ ።
ሕዝቡም ተቈጣጠሩ እነሆ ከገለዓድ ዕጣ ከኢያቢስ
ወገን የሚሆን አንድ ሰው አልነበረም ።
ከአርበኞች ልጆች ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ሰዎች
የሚሆኑ ወገኖችም ሂዳችሁ የገለዓድ ዕጣ በምትሆን በኢ
ያቢስ የሚኖሩ ሰዎችን ሁሉ በጦር ግደሉ ብለው ወደዚያ
ላኩ፤ ሴቶቹንም ሕዝቡንም እጥፉ ብለው አዘዙዋቸው ።
እነሳቸውም እንዲህ አደረጉ ባል ያገቡ ሴቶችን ሁሉና
ወንዶቹንም ሁሉ ገደሉ ። ዘኁ፤ ፴፩ ፲፯ ዘዳ፤ ፯ ፪ ።
በገለዓድ የሚኖሩ ባል ያላገቡ አራት መቶ ደናግሎ
ችን አገኙ፤ በከነዓን ምድር ወዳለችው ወደ ሴሎ ወደ
ሰፈሩ አመጧቸው ። ኢያ፤ ፲፰ ፩፤ ፳፩ ፪ ።
ወገኖቻቸው ሁሉ በሬሞን ዋሻ ወዳሉ ወደ ብንያም
ልጆች ልከው በፍቅር ጠሩዋቸው ። ዘዳ፤ ፳ ፲ ።
የብንያምም ልጆች በዚያ ወራት ወደ እስራኤል ል
ጆች ተመለሱ፤ የገለዓድ ዕጣ በምትሆን ከኢያቢስ ያዳኗ
ቸው ሴቶችንም ሰጡዋቸው፤ በዚህም ተስማሙ ።
እግዚአብሔር ከእስራኤል ወገኖች መከከል ለልፍን
አድርጎ ነበርና ሕዝቡ የብንያሚን ልጆች ተወቃቀሷቸው።
የማኅበሩም ሽማግሌዎች ከብንያም ነገድ ሴቶች ጠፍ
ተዋልና ከሞት ስለ ቀሩ ሰዎች የሴቶችን ነገር ምን እና
ድርግ፤ አሉ ።
ለብንያም ልጆች ርስት ቀረባቸው አንዲቱ ወገን ከእ
ስራኤል ተለይታ አትጥፋ ።
ለብንያም ልጆች ሚስት የሚሰጥ ሰው ርጉም ይሁን
ብለው የእስራኤል ልጆች ምለዋልና፤ እኛም ከልጆቻችን
ሚስት መስጠት አንችልም አሉ ። መሳ፤ ፳፩ ፩፤ ፲፩ ፴፭።

፲፱ ወይቤሉ በዓለ እግዚአብሔር በሴሎ እመዋዕል በበመዋዕሊሁ ውእቱ እመንገለ መስዕ ለቤቴል ወበጽበሒሃ ለፍኖት እንተ ታዐርግ እምቤቴል ለሰቂማ ወእመንገለ አዜብ ለሌብና ።

ከአንዱ ዘመን በየወራቱ የሚደረግ የእግዚአብሔር በዓል ከቤቴል ወደ ሰቂማ በምታወጣ ጐዳና ምሥራቅና በቤቴል ግራ አንጻር በሌብናም ግራ ባለች በሴሎ ይደረጋል አሉ ። መሳ፡ ፲፩ ፹ ። ፩ ሳሙ ፡ ፩ ፫ ።

፳ ወአዘዝዎሙ ለደቂቀ ብንያሚ ወይቤልዎሙ ሑሩ ወተኀብኡ ውስተ ዐፀደ ወይን ፡ ወተዐቀቡ አዋልዲሆሙ ለእላ ይነብሩ ውስተ ሴሎም እንዘ ይትዋነያ በመሰንቆ ።

የብንያምንም ልጆች ሂዱ በወይን ቦታ ተሠወሩ በሴሎም የሚኖሩ ሰዎች ልጆቻቸውን መሰንቆ እየመቱ ሲጫወቱ ተጠባበቁ ።

፳፩ ወትወስኡ እምዓፀደ ወይን ወምስጡ ለክሙ አንስተ እምአዋልደ ሴሎም ወእትዉ ውስተ ብንያሚ ።

ከወይን ቦታ ወጥታችሁም ከሴሎም ልጆች ለናንተ ሚስት ነጥቃችሁ ወደ ብንያም ዕጣ ተመለሱ ብለው አዘዙዋቸው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፳ ። ፩ ሳሙ ፡ ፲፰ ፯ ፡ ፳፩ ፲፩ ።

፳፪ ወለእመ መጽኡ አበዊሆን ወአኃዊሆን ይሰነኑክሙ ንብሎሙ መሐርምሙ እስመ ኢያውዐኡ አንስቲያሆሙ እምቀትል እስመ እከ አንትሙ ዘወሀብክምዎሙ በእማንቱ መዋዕል ኢትነስሑ ።

ወንድሞቻቸውና አባቶቻቸውም ሊጣሉዋችሁ ቢመጡ ሚስቶቻቸውን ወደ ሰልፍ አላወጡምና ማሩዋቸው በዚያ ወራት እናንተ የሰጣችኋቸው አይደለምና አትጸጸቱ እንላቸዋለን አሉዋቸው ።

፳፫ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ ብንያሚ ወነሥኡ አንስተ በኍላቌሆሙ እምእለ ይትዋነያ ወተማሰጥዎን ወአተዉ ወገብኡ ውስተ ርስቶሙ ፡ ወነደቂ ሎሙ አህጉረ ወነበሩ ውስቴቶን።

የብንያምም ልጆች እንዳሏቸው አደረጉ ፡ ከሚጫወቱት ልጆች በቍጥራቸው መጠን ሴቶችን ተጣቅሰው ይዘው ወደ ርስታቸው ተመለሱ ፡ ለነሳቸውም ከተሞችን ሠርተው በውስጣቸው ተቀመጡ ።

፳፬ ወአተዉ እምህየ ደቂቀ እስራኤል ብእሲ ብእሲ ውስተ ሕዝቡ ወውስተ ነገዱ ወአተዉ እምህየ ብእሲ ብእሲ ውስተ ርስቱ ።

የእስራኤልም ልጆች ከዚያ አንዱም አንዱም ሰው ወደ ወገኑ ወደ ነገዱ ተመለሰ ፡ ከዚያም አንዱም አንዱም ሰው ወደ ርስቱ ገቡ ።

፳፭ ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለእስራኤል ብእሲ ብእሲ ዘአደሞ ቅድመ አዕይንቲሁ ይገብር ።

በዚያም ወራት ለእስራኤል ንጉሥ አልነበራቸውምና አንዱም አንዱም ሰው በፊቱ የወደደውን ያደርግ ነበር ።

ተፈጸመ ኦሪት ዘመሳፍንት ፡
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ዘአልበቱ ጥንት ወተፍጻሜት ፡
አሜን ።

የመሳፍንትን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ ፡
ጥንትና ፍጻሜ ለሌለው ለእግዚአብሔር ለዘለዓለሙ ክብር ምስጋና ይግባው ።
አሜን ።